B103/c/1914

National Library
Bibliothèque Nationale

LATVIJA AMERIKĀ

LATVIAN LANGUAGE NEWSPAPER

Published weekly by the
Latvija Amerika Publishing Limited
Business Offices: 125 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4M 2E9, Canada. Editor-in-Chief **A. Kundrats**, 465-7902. USA Editorial Offices: New York, Editor **V. Irbe**, 4035 Rombouts Ave., Bronx, NY 10466; Chicago Editor **V. Jaunkalnietis**, 1805 Taylor Ave., Racine Wis. 53403; California Editor **Karlis Kalejs**, 3822 Markridge Road, La Crescenta, CA 91214.

NR. 10 | SESTDIENA, 1984. GADA 10. MARTS | 34. GADS | SATURDAY, MARCH 10, 1984.

SECOND CLASS MAIL | REGISTRATION NUMBER 2249 | CENA 1 DOLARS

A. Braunfelds

Dīvainības kaŗa noziedznieku medībās

Līdzšinējai cilvēces vēsturei kā asiņaini pavedieni ir vijušies cauri divas slepkavību virknes — cilvēku vajāšana un iznīcināšana viņu tautības vai rases (genos) dēļ un ticības jeb pārliecības (credo) dēļ. Vienkāršības un skaidrības labā pirmo noziegumu sauksim par genocīdu, otru par kredocīdu.

Mūsu gadsimtā abas šīs masveida cilvēku vajāšanas un slepkavības sasniedza vēl nepiedzīvotus apmērus un brutālitāti. Komūnisti Krievijā jau savās pirmajās varas dienās sāka cilvēkus vajāt un iznīcināt kredo dēļ (to dara vēl šodien), nacisti Vācijā genos dēļ.

Pēc nacistu režīma sakāves 1945. gadā sākās vienpusīga vainīgo meklēšana un sodīšana, kas bēdīgi slavenajā Nirnbergas prāvā 1945.—46. gadā izvērtās par juridisku farsu: tur apsūdzēti bija tikai nacisti, bet prokuroru un tiesnešu solos sēdēja arī komūnisti, t.i. tā režīma pārstāvji un kalpi, kas masveida cilvēku vajāšanu un iznīcināšanu iesāka jau 15 gadu pirms nacistu režīma nodibināšanās Vācijā, un pēc daudzu autoru aplēsēm iznīcinājis vismaz trīs, ja ne piecas reizes vairāk cilvēku nekā nacistu režīms.

Pēc Vietnamas histerijā ASV kongress, Elizabetes Holcmanes mudināts un tirdīts (toreiz viņa bija Tautas Vietnieku Nama pārstāve no Bruklinas, N.Y.), 1978. gadā pie ASV Tieslietu ministrijas nodibināja kaut ko līdzīgu Nirnbergas tribunālam, t.s. Office of Special Investigations (OSI). Tās speciālais uzdevums bija un ir meklēt nacistu kaŗa noziedzniekus ASV. To šī iestāde dara īstā Nirnbergas garā — ar komūnistu palīdzību. Kaut ASV prezidents un valdība laiku pa laikam svinīgi deklarē, ka neatzīst Baltijas valstu iekļaušanu Padomju imperijā un tās atrodas nelegālas okupācijas varā, OSI uz turieni sūta savus darbiniekus savākt KGB sagādātos pierādījumus un liecības pret ASV dzīvojošiem „kaŗa noziedzniekiem".

Lai jaundibinātais „tribūnāls" varētu sekmīgi darboties, ASV kongress ar E. Holcmanes gādību attiecīgi pārmainīja arī ASV emigrācijas likumus. Holcmanes likums prasa deportēt visus tos kādreizējos ārzemniekus, kuŗi laikā no 1933. gada līdz 1945. gadam zemēs, kuŗas atradās zem vācu varas, „pavēlēja, pamudināja, palīdzēja vai citādi piedalījās kādas personas apsūdzībā vai vajāšanā viņa rases, reliģijas, tautības vai polītisko uzskatu dēļ." Šī likuma „gaismā" visi tie cilvēki, kuŗi Vācijas okupētajos apgabalos 2. Pasaules kaŗa laikā kaut kādā veidā vajājuši vai apsūdzējuši komūnistus, ir deportējami, nepieciešamības gadījumā arī uz komūnistu pārvaldītajām zemēm.

Pirmais cilvēks ASV vēsturē, ko deportēs par pretkomūnistisku darbību, laikam būs mūsu tautietis Edgars Laipenieks, jo viņš vācu okupācijas laikā Latvijā vajājis komūnistus. Par citiem noziegumiem viņu neapsūdz.

Ar tiesas spriedumu E.Laipenieka lietā ASV juridiskajā izpratnē un morālē ir sākusies jauna, īsti orvelliska ēra: ASV pozē kā Brīvās pasaules vadītāja cīņā pret komūnistu tiranniju, bet tajā pašā laikā viņa deportē tos cilvēkus, kuŗi pret komūnistiem cīnījās jau pirms vairāk nekā 40 gadiem.

Tādā pašā orvilliskā situācijā nonācis ukrainis J. Demjanjuks no Klīvlandes, Ohaio. OSI, balstoties uz KGB sagādātiem pierādījumiem, apgalvo, ka viņš 2. Pasaules kaŗa laikā Treblinkas koncentrācijas nometnē bijis pazīstams kā „Jānis Briesmīgais" un briesmīgi arī uzvedies. J. Demjanjuks apgalvo, ka viņš Treblinkas nometnē nekad nav bijis. Tagad Izraēlas valdība (baumo, ka uz OSI spiediena) pieprasa J. Demjanjuku tiesāšanai Izraēlā.

Laikā, kad norisinājās J. Demjanjukam piedēvētie noziegumi, Izraēlas valsts vēl neeksistēja. Par Izraēlas valsts ideju Palestīnā cīnījās žīdu terroristu organizācijas Irgun un t.s. Šterna banda. Viņu rīkotajos terrora aktos gāja bojā daudzi nevainīgi cilvēki. Nodibinoties Izraēlas valstij (1948. g.), vairākus šo terroristu organizāciju locekļus ievēlēja valdībā (piem. bij. ministru prez. Beginu).

ASV juristi par šo orvellisko situāciju lauza galvas; kaut kas liekas nepareizi (žīdu teroristi tiesās Austrumeiropas

(Turpinājums 10. lp.)

Konrada Dobeļa piemiņai

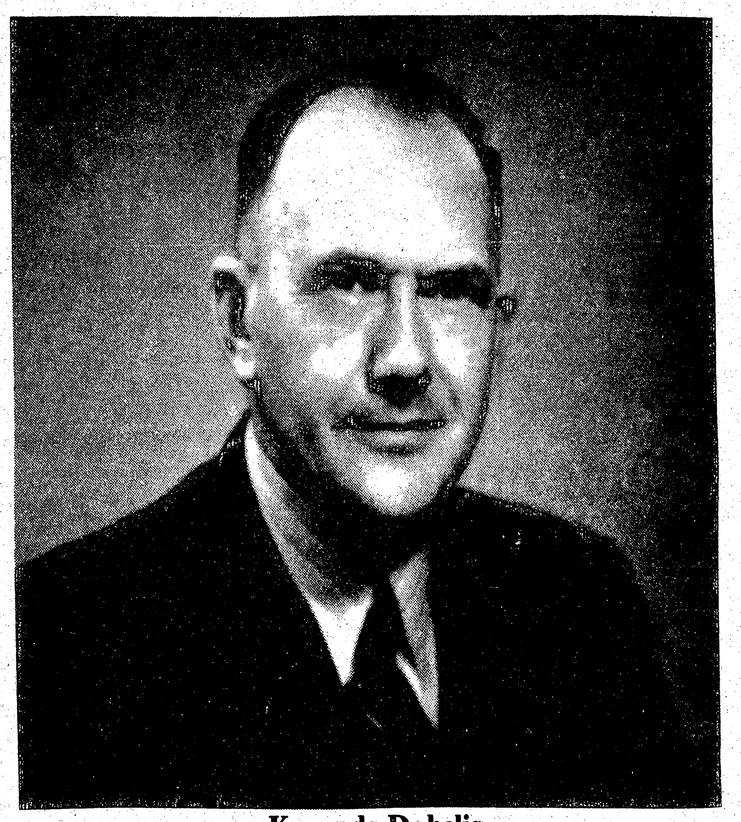

Konrads Dobelis
1899 — 1984.

Aizvadītās nedēļas vidū Kanadas latviešus sasniedza vēsts: tālajā Kalgarijā 28. februārī stājusies pukstēt Konrada Dobeļa sirds. Ja ziņa par Kanadas latviešu organizētās sabiedrības pamatlicēja un pirmā vadītāja nāvi būtu pienākusi laikus, tad droši vien pie visām latviešu sabiedriskām celtnēm no krasta līdz krastam karogi pusmastā liecinātu par sērām. Skolas un organizāciju sanāksmēs būtu notikuši svinīgi brīži šī lielā Kanadas latvieša piemiņai.

Ievērojot nelaika vēlēšanos, viņa šķirstu pārveda uz Hamiltonu, un 3. martā viņu apglabāja blakus jau agrāk mirušajai dzīvesbiedrei Irēnei.

Konrads Dobelis dzimis 1899. gada 14. maijā Vecvagaru mājās Mazgramzdas pagastā, Aizputes apriņķī. Mācījies komercskolā un Liepājas reālģimnazijā. Ar 1919. gada 7. oktobri piedalījies komercskolā un Liepājas reālģimnazijā. Ar 1919. gada 7. oktobri piedalījies cīņās pret Bermontu, lai atbrīvotu Liepāju, vēlāk cīnījies pret komūnistiem Latgales frontē. 1920. gadā viņš iestājies Liepājas valsts technikumā un pēc tā beigšanas sākās studijas 1923. gadā Latvijas universitātes mechanikas fakultātē. Studiju laikā bijis viens no korporācijas Philyronia dibinātājiem.

1927. gadā Dobelis nonāca Kanadā. Viņa vadītais būvuzņēmums veica iekšējās izdaiļošanas darbus daudzām sabiedriskām celtnēm Albertas provincē. 2. Pasaules kaŗa beigu posmā Dobeli kapteiņa dienesta pakāpē nosūtīja par tulku Sabiedroto kontrolkomisijā. Uzturēdamies Anglijā, viņš tikās ar sūtni K. Zariņu un pārrunāja latviešu bēgļu izvietošanas iespējas brīvajā pasaulē. Atgriezies Kanadā 1947. gadā, Dobelis uzsāka intensīvu latviešu emigrācijas veicināšanas akciju gan valdības iestādēs Otavā, gan Albertas provincē. Šajā laikā viņš arī nodibināja pirmo latviešu biedrību Imanta Edmontonā un tās pirmais priekšnieks. Sadarbībā ar žurnālistu A. Kundratu tajā pašā gadā viņš nodibināja pirmo latviešu laikrakstu Kanadā Brīvais Latvietis.

Dobelis apbraukāja visas lielākās latviešu jauno emigrantu apmetnes. Viņš sagaidīja Edmontonas stacijā jaunieceļotāju latviešu transportus un ar padomu un uzmudinājumiem palīdzēja daudziem grūtajā dzīves posmā jaunajā patvēruma zemē.

Kad pār Eiropu savilkās varbūtēji kaŗa draudi, viņš griezās pie 19. bruņotā pulka komandieŗa pulkveža Proktora un nodibināja īpašu uzdevumu latviešu vadu. Šo vietību sākumā komandēja majors Sauterlands, bet Dobelis panāca, ka uz Edmontonu tika izsaukts latviešu virsnieks kapteinis Jānis Mūzis. Kad ziņa par Dobeļa saformēto latviešu vienību nonāca līdz Otavai, pulkvedim Proktoram bija jādodas izskaidrot federālai valdībai to, kā pēkšņi radies jauno emigrantu vads viņa pulkā, kas nav Kanadas pilsoņi.

Līdz aiziešanai pensijā Dobelis strādāja federālās valdības satiksmes resorā. Mūža pēdējā posmā viņš vairākus gadus nodzīvoja Hamiltonā, kur dēlam Normanam bija architektu birojs. Hamiltonā mirusi un apglabāta Konrada Dobeļa dzīvesbiedre Irēne. Hamiltonas laikā Dobelis ir viens no Hamiltonas latviešu pensionāru biedrības dibinātājiem un arī tās pirmais priekšnieks. Pārceļoties atpakaļ uz Albertu, pēdējos dzīves gadus Dobelis pavadīja vientulībā veco ļaužu mītnē Kalgarijā. Viņa vienīgā saite ar latviešu sabiedrību bija palicis iemīļotais laikraksts Latvija Amerikā. Vēstulēs redaktoram viņš, tāpat kā pirms gadu desmitiem, mudināja paturēt laikraksta nelokāmo nacionālo stāju un uzskatīja laikrakstu par neaizstājamu Kanadas latviešu saimes vienotāju. Dobeļa redze pēdē-

(Turpinājums 20. lp.)

LATVIJA AMERIKĀ

SESTDIENA, 1984. GADA 10. marts, 10. nr.

Latviešu nedēļas laikraksts, iznāk sestdienās. Izdevējs — Latvija Amerikā Publishing Ltd. Valdē — V. Plūdons, T. Kronbergs, A. Šterns. Laikraksta atbildīgais redaktors — A. Kundrats. Redakcija: 125 Broadview Ave., Toronto, Ont., Canada M4M 2E9, tālr. 465-7902. Nujorkas redakcijas vadītājs: V. Irbe, 4035 Rombouts Ave., Bronx, N. Y. 10466, U.S.A. Tālr. 1-212-994-7917. — Čikagas redakcijas vad. A. Zaube, 3353 N. Avers Avenue, Chicago, Ill. 60618. Redaktors Austrālijā Ed. Šmugajs, 28 Taffs Ave., Lugarno, NSW 2210, Australia.

Redakcijai tiesības manuskriptus pēc vajadzības īsināt. Neizlietotos materiālus neuzglabā, bet pēc vēlēšanās sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka (Kanadā) vai starptautiskais pasta kupons (citās zemēs). Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītos rakstos izteiktās domas ir rakstītāja personiskais uzskats un ne katrā gadījumā atbilst red. viedoklim.

Abonēšanas maksa Kanadā un ASV: par vienu gadu — 40 dol., 6 mēnešiem — 21 dol., 3 mēnešiem — 12 dol. Atsevišķa numura cena 1 dol.

Sludinājumu maksa sludinājumu daļā $5.00, tekstā $6.00, pirmajā vai pēdējā lp. $10.00 par 1 collas telpu. Sarīkojumu kalendārā $1.50 par rindiņu, atkārtojot 4 reizes un vairāk 25 proc. atlaide. Laikraksta abonēšana un sludinājumi — tālrunis 466—1514

Laikraksta apgāds patur tiesības atsevišķos gadījumos sludinājumus arī nepieņemt. Ja nodotā sludinājumā laikrakstā ieviesusies kļūda, tad šis sludinājums tiks atkārtots bez maksas. Laikraksta apgāds par kļūdaini ievietotu sludinājumu atbildīgs tikai par tādu summu, cik pēc sludinājuma likmes izmaksājusi kļūdaini iespiestā teksta telpa. Grozījumus sludinājumos var pieteikt ne vēlāk kā vienu dienu pēc sludinājuma nodošanas.

Bērniņš, kam saticīgu krusttēvu nekad nebūs par daudz. Dadža zīm. LA.

Agr. A. Danenbergs

Sarkanie misionāri

Man rokās nonākusi grāmata ,,Kļavas lapa sniegā, debesskrāpji mākoņos,'' izdota apgādā Avots, Rīgā, 1983.g.

Šo grāmatu redigējis un sakārtojis Rīgas KGB darbinieks.

Grāmata atgādina atskaiti augstākai priekšniecībai par plāna izpildīšanos.

Raksta ievadā autors saka, ka ,,kultūras sūtņu'' braucienus patiesībā varot uzskatīt par padomju kultūras vārdā veiktām misijām pie ārzemju latviešiem.

Tātad sarkano misionāru darbība. Tālāk viņš raksta, ka Otram pasaules karam beidzoties, latviešu Kvislingu nodevības dēļ ar melīgu propagandu, iebaidīšanu, draudiem un nacistu terrora apmulsināti, savas mājas atstājuši tūkstošiem latviešu, kas atradušies Rietumeiropā un Skandinavijas valstīs.

Šiem vēl jāpieskaitot reakcionārās buržuāzijas intelligence un mantīgo šķiru pārstāvji, kā arī tie, kas nostājušies uz ,,tautas un dzimtenes'' nodevēju takas, cīnoties vācu armijas rindās.

Biedrs Anerauds nepasaka, ka Pasaules revolūcijas vārdā uz Sibirijas plašumiem un Gulaga nometnēm izvesti apm. 260.000 latviešu, rietumos patvērumu atraduši apm. 120.000 tautiešu.

Šeit rietumu zemēs esam labi apgādāti gan ar latviešu literātūru, gan mūziku, gan citām mākslas izpausmēm un bez sarkano misionāru priekšnesumiem varam tīri labi dzīvot.

Bet kā būtu, ja šie misionāri kādreiz sadomātu un saņemtos apmeklēt un iepriecināt tautiešus ,,plašās dzimtenes'' ārēs, protams, cerībā, ka tur vēl kādi būs dzīvi palikuši.

Biedrs Anerauds vēl vienmēr turpina nekaunīgus melus, jo tīri labi zina, kādēļ patiesībā latvieši devās bēgļu gaitās.

Cilvēki kā no mēra bēga no ,,varenās'' sarkanarmijas tuvošanās sakarā ar šīs armijas briesmu darbiem ieņemtajos apgabalos.

Laupīšana, izvarošana, slepkavošana bija šīs armijas vizītkarte.

Kad no Maskavas radio atskanēja Iljas Ērenburga kliedzieni: ,,Sitiet, laupiet, izvarojiet! Nāve, nāve, nāve fašistiskiem asins suņiem,'' tad cilvēkiem nekādu illūziju vai cerību vairs nebija.

Varbūt arī pats Anerauds piedalījās sarkanās latviešu brigādes sastāvā kā cīnītājs par ,,laimi'', par sauli, par gaišāku nākotni'' lietojot ,,visu tautu tēva un skolotāja'' izteicienu.

Prātulai ka ,,pasaules muļķības kapitāls ir neizsmeļams,'' man jāpievienojas, vērojot dažu mūsu trimdas tautiešu izdarības ,,kultūras sūtņu'' laipnā uzņemšanā savās mājās, viņu transportēšanu un sarīkojumu organizēšanu un izziņošanu viņu labā.

Šie cilvēki palīdz īstenot padomju ,,kultūrtrēgeļu'' mērķus, izsūknējot no tautiešiem sūri grūti pelnītos dolarus misionāru un viņu uzpirkto ,,dvēseles tulku'' dzejas un mūzikas sarīkojumu atbalstīšanai un trimdas sabiedrības šķelšanai.

Šādas izdarības manuprāt ir kauns un negods un arī noziedzība pret tautu kā dzimtenē, tā arī šeit trimdā.

Dolarus gan varētu labāk izmantot cīņai pret šiem latviešu tautas iznīcinātājiem, nevis viņu mērķu un nolūku sekmēšanai.

Sevišķi man palikusi prātā kādas Toronto tautietes sūdzēšanās atsūtītajam ,,misionaram,'' vedot viņu uz Niagaras ūdenskritumu.

Viņas vārdi, kā tie grāmatā atstāstīti: ,,Nav viegli būt godīgam cilvēkam svešumā. Šī negausā plēšanās, kas šeit notiek. Dievs pasargi! Pretiniekus gatavi kapā dzīt šie Daugavas Vanagi un citi melnie.

Nikni solās un zvēr Latviju atbrīvot, lai paši uzsēstos tai uz kakla. Kas tik vietējās avīzītēs nav sarakstīts par mūsu Latviju!''

Tiktāl mūsu tautiete Toronto, kas nezināmu iemeslu dēļ atstājusi dzimto pusi.

Nav tomēr īsti skaidrs, ko gan Daugavas Vanagi šai tautietei sariebuši.

Viņai taču tagad ir dota iespēja pilnās būrās, dziedot ,,Pūt vējiņi,'' zēgelēt atpakaļ uz neatgriešanos.

Kāpēc šo iespēju neizmantot un ciest tās svešuma grūtības?

Ir jāapbrīno tie grāmatā vārdos minētie un neminētie tautieši un tautietes, kas Amerikas un Kanadas plašumos ar atplestām rokām un puķu pušķiem mīļi sagaida sarkanās varas reprezentantus bez kāda respekta un cienības pret tautu dzimtenē, kā arī pret trimdas sabiedrību, brāļojoties ar tautas iznīcinātāju pārstāvjiem un viņu trubadūriem.

Sociālistu aprindās kādreiz lietots teiciens: ,,Kropļus jau tikai kaps var labot.''

Lasītāju vēstules

TIKAI ČETRDESMIT

Tagadējais poļu izcelsmes pāvests Jānis Pauls II ir divdesmitā gadu simteņa ievērojamākā un nozīmīgākā persona ne vien religiskā, bet arī tautu brīves jautājumā. Ne vien katoļi, bet arī citu baznīcu piederīgie kā spēks un vara nostājās aiz tagadējā pāvesta.

1982. gada oktobrī pāvests pasludināja Vatikāna aizlūgumu par Latvijas brīvi, uzrunāt un pieņemt latviešus, kā to ir darījis ar citu tautu piederīgiem Vatikānā.

Šajā pāvesta pieņemšanā Vatikanā, papūloties un teicami izorganizējot, šķiet varēja un vajadzēja vairākus simtus, ja ne tūkstoti, latviešu ar Latvijas karogiem, kā to ir darījuši līdzīgās pieņemšanās poļi, lietuvieši u.c.

Pāvesta pieņemšanā Vatikānā derēja ieaicināt PBLA valdes priekšsēdi Dr. O. Pavlovski vai viņa pārstāvi.

Pāvestu apsveikt un uzrunāt, šķiet, iederējās Dr. K. Ručam kā latviešu katoļu garīgās aprūpes vadītājām pie Sv. Krēsla vai PBLA valdes priekšsēdim kā visu trimdas latviešu reprezentantam.

Vatikānā latviešu pieņemšanā pāvestu ir uzrunājis un apsveicis Vācijas latviešu katoļu biedrības Druva vicepriekšsēdis A. Homka.

Globāli latviešu katoļus lēš uz 10.000. Eiropā vien dzīvo vairāk nekā tūkstotis. Tie Romu varēja sasniegt daudz vieglāk nekā latviešu katoļi no citiem kontinentiem...

Pāvesta pieņemšanā Vatikānā piedalījušies tikai kādi 40 latvieši, to skaitā ducis latviešu katoļu priesteru un Vatikānā dzīvojošie latvieši.

Tikai vienu piemēru: 1979.g. Zviedrijā latviešu dziesmu svētkos dziedāšanai un dancošanai sapulcējās vairāk nekā trīs tūkstoši latviešu, polītiskā forumā pie pāvesta 40...

Mazais latviešu skaits Vatikānā pāvesta pieņemšanā nodemonstrējis, ka latvieši trimdā nestāv kā ,,siena'' aiz pāvesta.

Pieņemšanas akcijas organizētājs Homka sev un visai trimdas latviešu katoļu saimei izrakstījis nabadzības apliecību tikai ar 30 laju saaicināšanu pieņemšanā...

Varētu jautāt, kāpēc tāda dezorganizācija minētajā jautājumā?...

Ev. lut. baznīcai trimdā ir un darbojas LELBA, latviešu katoļiem līdzīgas vispasaules federacijas — koporganizācijas nav...

Trimdā nav arī latviešu katoļu bīskapa — izkārtotāja.

Jānis Dimants sr. ASV.

PATIESĪBA PRET NEPATIESĪBU

Kārlis Pētersons savā nesen izdotajā grāmatā ,,Dieva meklētāji'' izteicis vairākas nepatiesības par Jauno Baznīcu un tās darbiniekiem.

Jaunā Baznīca nav kāda tautiski religiska kustība'' vai ,,latviešu religijas sludinātāju sabiedrība.'' Tā ir universāla un pārstāvēta visos kontinentos. Angliski runājošās zemēs tā saucas ,,The New Church'' vai arī ,,The Church of the New Jerusalem.'' Tās draudze pastāvēja arī Latvijā līdz 1944. g. rudenim.

Aplama ir Jaunās baznīcas pieskaitīšana ,,Bībeles viltotāju kultiem'' vai pseudokristianismam. Tā bībeli nekur nevilto, jo atzīst Svētos Rakstus par Dieva Vārdu, bet izprot tos citādi burtā un garā nekā citās bībeli atzinējās baznīcās.

Jaunā Baznīca nav nekāds ,,veikalniecisks ticības pasākums.'' Viņa pieminētie darbinieki R. Grava un J. Kreicbergs, kā arī citi neminēti, nav nekādus honorārus vai algas nekad par savu darbu saņēmuši.

Jaunās Baznīcas mācības ir racionālas, logiskas, kuŗās nav nekā ,,mistiska,'' ,,maldinoša,'' ,,safabricēta,'' ,,samurgota.''

E. Zariņa,
Scarborough, Ont. Canada

Austra Rudzīte

Arnolda Apses Klosteŗ kalnā vairs nav

APSES VAKARS MINSTERĒ, KO RĪKOJA DV MINSTERES NODAĻAS VANADŽU KOPA, MLĢ 13. KL. UN RAKSTNIEKU ARCHĪVS MINSTERĒ.

Savdabīgais ideālists Arnolds Apse," tāds bija Tamāras Sinkas pamatīgais referāts par Arnolda Apses dzīvi un darbiem. Viņa apskatīja visas četras grāmatas: romānu-pašportretu Klosteŗkalns, 1964, dzejoļu un lirisku poēmu krājumu Saules puķes, 1966, romānu Gendrīz ģenerālis, 1982, un nupat Grāmatu Drauga iespiesto romānu — Lepnā Zemgales bajāru cilts.

Ilona Leimane 1966. gadā Latvija Amerikā, recenzējot Klosteŗkalnu, raksta:

,,Humānitāte, izaugšana par cilvēku ir Arnolda Apses romāna pamatideja. Cilvēku un pats sevi kā cilvēku rakstnieks nevar ieraudzīt Selestīnes mantojuma daimoniskā mirdzumā. Dārgakmeņi pārāk zaigi un nav pasaules atslēga. Pasaules atslēga ir cilvēks."

To savā referātā labi parādīja Tamāra Sinka, dodama skolēniem lasīt tekstus par Klosteŗkalna apslēptajām klosteŗa bagātībām naudas lādē, ko apraksta klosteŗa priekšniece ticības kaŗu laikā (1562—1598), bēgot no ķeceŗiem, klosteŗa postītājiem.

,,Nokāpušas no Velna klintīm, klosteŗa māte un nāsas strautā mazgāja rokas." Tā rakstīts vecajā chronikā.

Kāpēc viņas mazgāja rokas? Viņas tur bija aprakušas bagātību lādi. Ir nākuši simtiem šīs naudas meklētāju, varbūt pēdējais ir bijis mūsu rakstnieks, ko Selestīne, bijušā priesteŗa un klosteŗa priekšnieces mājas īpašniece, mudina meklēt šīs bagātības, piebilstot: ,,Meklē, meklē! Tikai ne tur, kur citi jau meklējuši."

Apse meklēja. Klosteŗkalnā uzrakstītas visas viņa grāmatas, iespiestās un neiespiestās, kaut arī pēdējos gadus viņš nodzīvoja Zārburgā. Rakstnieka pēdas ir palikušas Klosteŗkalnā.

Pēdas — Pēdas akmens. ,,Kāda teika stāsta, ka klosteŗa priekšniece ar vienu kāju uzkāpusi šim akmenim un naudas lāde bijusi tik smaga, ka akmenī palicis kurpes nospiedums. Tāds akmenī tiešām bija redzams."

Jau grāmatas sākumā rakstīts: ,,Grāmatai beigas nevaru uzrakstīt, un beigu viņai nemaz nevar būt, jo vēl arvien esmu Klosteŗkalnā. Beigu vēl nav arī tai grāmatai, ko raksta skarbais patēvs — laiks. Viņš raksta stāstu par cilvēkiem, kas svešumā veltīgi meklē dzimtenes dvēseli."

Ar šo Klosteŗkalna sākumu labi saistās pēdējās Apses grāmatas Lepnā Zemgales bajāru cilts beigas, kuŗu pats rakstnieks bija nosaucis par ,,Kugrēniem".

,,Kādā dziesmā bija sauciens: Brīvība, atdod man dzīvību!

,,Mana vieta ir Kugrēnos! Apstājos un atskatījos atpakaļ uz mājām. Vectēvu es neredzēju, bet tā bija viņa balss:

—Kugrēnu dēļ tu atteicies no aizsaules, tādēļ tavs trimdas laiks ir beidzies! Nāc! Tu esi Kugrēnu mantinieks! —

Referente T. Sinka runājot par šo grāmatu, tāpat par romānu ,,Gandrīz ģenerālis", arī izcēla rakstnieku kā ,,savdabīgo ideālistu". Skolēni no pēdējās nolasīja tēlojumu par ,,pērienu", atklājot ne tikai rakstnieka prātulu — neviens krietns cilvēks nav rupjš pret savu tēvu un māti; neviens bez pēriena par labu saimnieku nav izmācījies — bet arī humorista spējas, izraisot smieklus.

Tās ir pēdas. Bet Rakstnieku archīvā Minsterē ir arī citas Arnolda Apses pēdas, kuŗas Austra Rudzīte parādīja slīdītēs — MLĢ 13. izlaiduma apciemojumu Klosteŗkalna 1964. gada Vasarsvētkos.

Pērkot Klosteŗkalnu, Apse bija domājis Selestīnes māju pārvērst par rakstnieku un dažādu mākslinieku atpūtas vai īslaicīgu darba mītni, pašam apmetoties Forbachā, te uzturoties tikai vasarās. No tā naudas trūkuma dēļ nekas netika īstenots. Tad vienīgie ,,literātūras izslāpušie" tur nodzīvoja gandrīz nedēļu: Minsteres 13. izlaiduma klase (beidza 1959), kas ik pa 2 gadiem klases sanāksmēs apciemo kādu rakstnieku vai viņa dzīves vietu. Klase ir bijusi J. Jaunsudrabiņa Mēnesnīcā, pie K. Ieviņa Zviedrijā, pie G. Janovska Anglijā, Ērmaņa Taunšteinā, pie prof. Teichmaņa Freiburgā.

Klosteŗkalnā Apses istabā notika Klosteŗkalna literārais vakars. Grāmata Klosteŗkalns tikko kā bija iznākusi. To bija izlasījuši gandrīz visi, bet par apslēptām bagātībām itin visi, daži vēl automašīnā ceļā uz Klosteŗkalnu, tāpēc dalībnieki gribēja runāties tikai par Velna klintīm, Velna ozolu un Pēdu akmeni. Rakstnieks to ilgi cieta, beidzot iesaucās:

,,Ko mēs tik daudz te apkārt runājam! Galvenā doma rakstot man bija uzsvērt cilvēcību. Tamdēļ arī grāmatas moto — Neskaties kaktā, skaties logā! Plaši tas izteikts nodaļā par Nākotnes cilvēku: Laikmeta vējš un pasaules vējš audzina nākotnes cilvēku."

Tad viņš mums sīki aprādīja šo domu pavedienu visam darbam cauri.

Bet otrā dienā viņš mūs veda uz klintīm, aizām, ozoliem. Un tas viss ir iemūžināts krāsainajās slīdītēs — pa Apses un klosteŗa prģekšnieces pēdām.

Referente T. Sinka analizēja arī Apses liriku. Tika lasītas ,,Saules puķes", arī dzejolis par Klosteŗkalnu un cilvēcību.

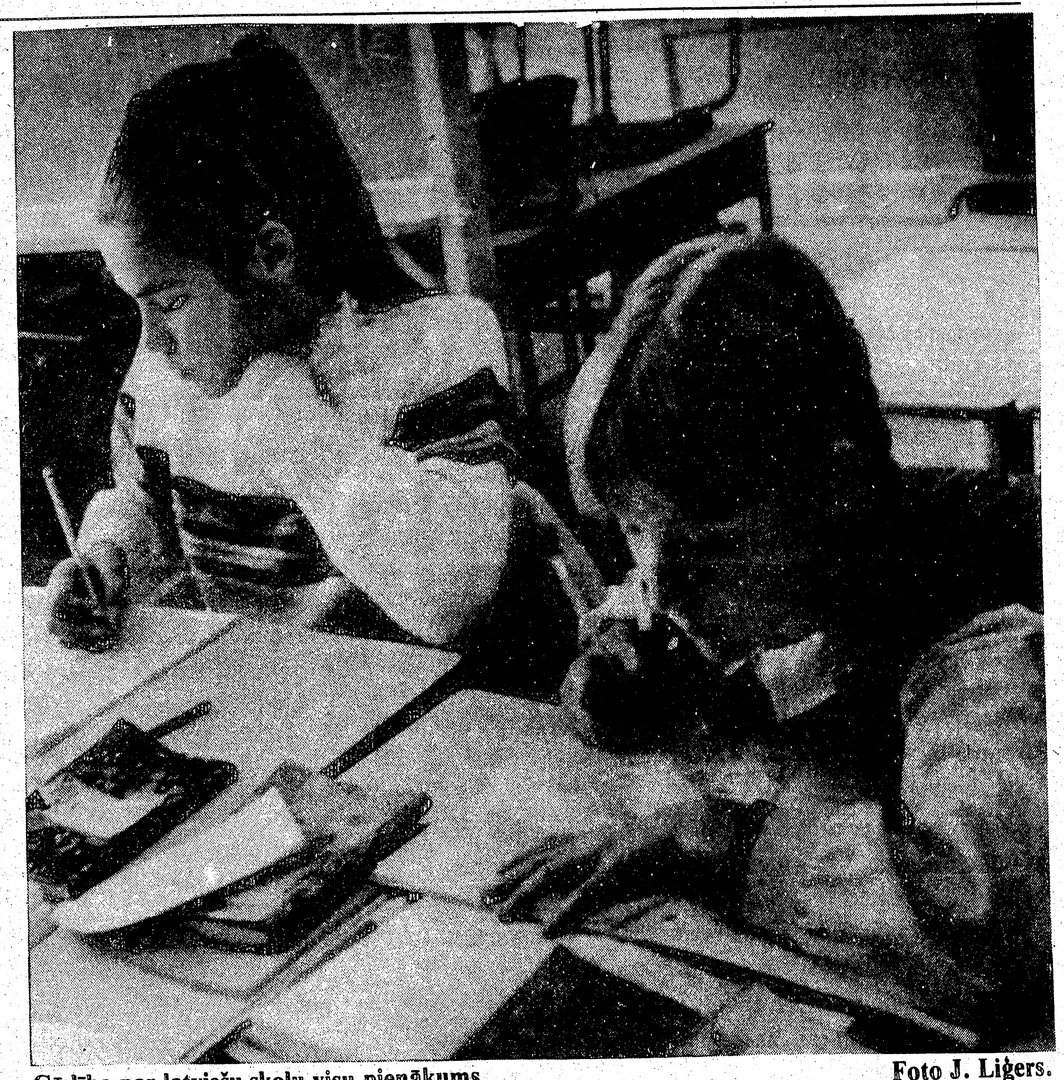

Gādība par latviešu skolu visu pienākums. Foto J. Liģers.

Ž. Zentiņš

Kamerkoris Auseklis Toronto

Sv. Andreja koŗa aicināts, kamerkoris Auseklis 19. februārī viesojās Toronto ar plašu un interesantu garīgās mūzikas koncertu SV. Andreja baznīcā. Šo divpadsmit dziedātāju lielā vokālā ansambļa mūzikālie vadītāji un dirigenti ir Imants Mežaraups un Ralfs Augstroze, abi dzied arī paši korī. Laba daļa no programmas ir koŗa dalībnieku kompozicijas. Tāpat arī koncerta solisti ir Ausekļa dziedātāji.

Auseklis jau ar pirmo, skanīgo I. Mežaraupa "Tu, mana dziesma, pacelies /tulk. J. Ērmanis/ saistīja klausītājus ar saistošu vokālo un mūzikālo izpildījumu. Nelielo solo dziedājumu dziesmā izpildīja Dagnija Bērziņa, kas beigusi studijas paidagogijā un ir dirigente kādā amerikāņu baznīcā. Sekoja I. Mežaraupa ,,Svētā stunda, esi sveikta," Poitiers Antiphoner —Klau, sauciens pāri zemei iet" un Ralfa Augstrozes ,,Kad es redzu Tavas debesis." Sekojošā solistu programmas daļā mecosoprāns Inta Augstroze dziedāja V. Baštika ,,Vientuļais koks," parādot labu, izlīdzinātu dziedājumu un labu dikciju un atturīgu, nepārspīlētu izpildījumu. Laura Padega atskaņoja I. Mežaraupa vijolei rakstīto ,,Elēģija, Interlūdija, Epilogs," parādot labu tehnisko varēšanu un pārdomātu, labi izsvērtu izpildījumu. L. Padega darbojas par vijoles skolotāju kādā amerikāņu mūzikas skolā. Šo solistu programmas posmu noslēdza latviešu sabiedrībai jau labi pzīstamā dziedātāja — soprāns Silvija Erdmane ar F. Mendelsona-Bartholdi ,,Savus ļaudis vada Dievs /tulk. V. Baštiks/, no jauna apliecinot slavējamu mūzikālitāti un vokāli drošu dziedājumu. Uzmanīgs un piekļāvīgs pavadītājs pie ērģelēm bija I. Mežaraups.

Auseklis nobeidza pirmo daļu ar Arvīda Purva ,,Varenā roka" /Liesma/, W. Byrd ,,Ave verum Corpus," T. L. de Victoria ,,O quam gloriosum" un I Mežaraupa ,,Salve Regina." Otrā daļa iesākas ar Andreja Liziņa lirisko ,,Kaut mēs zinātu ko minam /tulk. J. Birznieks/. Sekoja R. Williamsa ,,Slava Dievam augstībā" /tulk. V. Baštiks/, populārā Tālivalža Ķeniņa ,,Laime" /A. Ķeniņš/ un a capella dziedājums no Viktora Baštika ,,Patiesības kantāte — Cik tālu ir rīti no vakariem" /103. psalms 11-13/.

Tālāk dzirdējām Dagnijas Bērziņas solo — A Dvoržaka ,,Tas Kungs ir mans Gans." Dziedātājai ir neliels, glīts soprāns un izlīdzināts dziedājums, ko papildina laba izruna. Laba izruna ir gan jāpiedēvē visiem kamerkoŗa dalībniekiem.

Dziedātājai sekoja Edgara Zālītes bravūrīgais L. Viernes ērģeļu skaņdarbs ,,Carillon."

Auseklis nobeidza koncertu ar Ralfa Augstrozes ,,Dievs, ļauj Tavā gaismā tverties /V. Mežezers/, Sena latviešu meldija — Putni zaros meklē dusu /Z. Dzenītis/, Andreja Liziņa — Tad, kad mūsu acis... /L. Breikšs/ un Sena latviešu meldija — Debestēvs, mēs lūdzam Tevi" /M. Fetlers/. A. Liziņš ir beidzis Delaveras universitates Mūzikas un Ekonomijas fakultāti, mācoties kompoziciju, klavieres, ērģeles un spēlē arī citus instrumentus. Edgars Zālīte mācījies ērģeļu spēli pie ērģelnieka Alda Lagzdiņa un stādā Ņujorkas latviešu draudzē par ērģelnieku.

Auseklis apliecina sevi kā augstvērtīgu kamermūzikas kori. Koŗa izcilā mūzikalitāte, jaunās, dzidrās balsis, un uz labas elpas pamatotais dziedājums, papildināts ar lielisku dikciju, un precīzi sagatavotais iestudējums ir ķīla, ka šis vokālais ansamblis būs gaidīts viesis atkal nākotnē Toronto. Lieliski ir ansambļa piano un klusinātie dziedājumi.

Runājot par programmu — vienīgais iebildums, ka izvēlētā programmā pilnīgi dominē piano un meccoforte dziedājumi, kas vēlāk ienes programmā zināmu vienmulības sajūtu. Par dirigentiem pārmaiņus darbojās Imants Mežaraups un Ralfs Augstroze.

Kamerkoŗa sastāvs: soprāni — Dagnija Bērziņa, Silvija Erdmane, Ruta Ore; alti — Inta Augstroze, Mirdza Jaunzeme, Laura Padega; tenori — Andrejs Liziņš, Vilnis Ore, Edgars Zālīte; basi — Ralfs Augstroze, Gatis Ķeris, Imants Mežaraups.

Klausītāji ar atsaucību baudīja koncertu. Sv. Andreja koris pasniedza izpildītājiem ziedu veltes. Mācītājs Juris Cālītis, koŗa priekšnieks Atis Bredovskis un draudzes padomes priekšsēdis Uldis Ķiesners pateicās viesiem par labo sniegumu. Pēc koncerta visi bija aicināti pie galda baznīcas zālē.

Koncertu noklausījās tuvu pie 400 garīgās mūzikas cienītāju.

Mēs gatavojamies literārajam vakaram un Apses kapakmens iesvētīšanai 26. maijā, reizē pieminot viņa 70. dzimumdienu. Cerams, ka 13. izlaidums taisni pēc 20 gadiem atkal satiksies Klosteŗkalnā.

Ziedojumi kapakmenim iemaksājami DV nodaļās, preses kopās vai Latviešu Centrālkomitejas kontā Vācijā.

Jānis Širmanis

Alberta Cilpas piedzīvojumi

Copyright by Jānis Širmanis

(28. turpinājums)

»Kungs, ar zagšanu nenodarbojos,« Spoks kļuva drūms. »Maizi un zivi aizņēmos. Katrs moderns amerikānis aizņemas. Parasti naudu un idejas.«

»Bet to dara citādā veidā! Viens dod, otrs ņem.«

»Jā, tā dažreiz dara. Daudziem patīk formālitātes, man ne. Veikalā nekad nestrīdos par ietinamo papīru, bet par to, ko iesaiņo. Esmu puika ar plašu vērienu. Jūsu baltmaizes klaipu mierīgi ielocīju pakrūtē, jo sen paredzēju, ka mēs tā kā tā drīz metīsimies uz vienu roku.«

»Kā to varēji paredzēt?«

»Vai farmeriene brīnās, ja pilēni sāk peldēt? Jūs taču arī esat dēkaiņi. Mēs saderam kopā kā speķis ar pentoku.«

Tā bija ļoti vērtīga saruna. Iepazināmies ne vien ar Spoku, bet arī katrs pats ar sevi. Dēkaiņi!

Ar īpašu nolūku vēlreiz apskatīju svešinieku:

»Ak tad apmēram tāds izskatās Alberts Cilpa?«

Klāvs laikam par sevi domāja tāpat, un sīkāku iepazīšanos mēs tāpēc vairs neturpinājām. Aiz piesardzības. Baidījāmies atklāt vēl kādas kopējas saites. Iesākumam pilnīgi pietika ar — dēkainību.

Arī darbā Spoks izrādījās — maisījums. Pa pusei slinķis, pa pusei akordnieks. Traukus mazgāt, guļvietu uzpost — nē.

»Nepatīk tradicijas,« viņš aizbildinājās. »Kāda elka dēļ sabojāt atpūtas brīdi? Krūzīte, ja tā nav galīgi aizsērējusi, uzskatāma par lietojamu. Tukšu trauku mazgāt nozīmē ūdeni apvainot. Ar tādām lietām nenodarbosimies. Rokām pietiks ar kapli un lauzni.«

Ar kapli un lauzni Spoks strādāja kā paša nelabā dīdīts. Kaut kalsnējs un sīks, spēka tam netrūka, izturības arī ne. Spēku papildināja mūsu vērtīgie pārtikas krājumi, izturībai palīdzēja ticība, ka tam, kas grib iekļūt Leiputrijā, jāizēdas cauri putras kalnam.

Spoka neatlaidība pieveica akmeņus, bet mūsu neuzticību viņš nespēja sadrupināt. Uzmanījām to vienmēr un visur. Spoks to juta. Un centās būt lāga puika. Kādā atpūtas brīdī viņš teica:

»Zēni, man gribas zināt, kas atrodas jūsu mugursomās...«

»Lieka ziņkārība,« paraustīju nogurušos plecus. »Gribi redzēt apakšbikses, zeķes, kurpju auklas un tabletes pret vēdera aizcietēšanu?«

»Jā. Citādi man nebūs miera. Domāju, ka labāk paskatīties, kad esam visi trīs kopā. Tā izbēgšu kārdinājumam somas pacilāt vienatnē...«

Pēc tik valsirdīga paskaidrojuma es vairs plecus neraustīju.

Pamāju Klāvam:

»Uzliksim ēsmu uz āķa...«

Atvērām visu, kas aizsiets. Neslēpām ne naudu, ne prāvo ceļotāju čeku žūksni. Lai Spoks redz, kur manta glabājas. Un ja tam kādreiz gribētos bez formālitātēm aizņemties, lai ņem un pazūd. Mums bija dibinātas aizdomas: ja ilgāku laiku kopā dzīvosim, Spoks kādreiz pierādīs, ka mūsu dzīslās, tāpat kā viņa, rit drusku indiāņu asiņu. Par dēkaiņiem viņš mūs viegli nokristīja. Mēs nepretojāmies. Bet mums nepatika par indiāņu pēcnācējiem pārvērsties. Lai tad labāk zūd dolari!

Bet Spoks neizrādīja nekādu iekāres pazīmju.

»Skaidri kakti,« viņš vienaldzīgi teica. »Nu vairs nebūs jāšķielē, ja vienam gadīsies iet cauri Rakstāmistabai. Visa vērība būs tai speltei, kas atrodas aiz Ģindeņu kambarīša.«

Laikam Spoka nedalītās uzmanības dēļ mums izdevās aizgruvumu iztīrīt ātrāk nekā cerējām. Nu varējām piekļūt cilvēku roku celtai gaiteņa sienai, aiz kuras cerējām atrast plānā redzamo istabu. Izlauzām sienā caurumu, bet neieguvām nekā. Vai nu pazemes ejas nesaskanēja ar plānu, vai plāns nesaskanēja ar pazemi — vienalga. Cerētās istabas vietā aiz sienas atradās neparasta ala, it kā tur būtu izrauts slīpi audzis milzu rutks. Alas dibenā redzējām akurāt tādu pat akmens plāksni, ar svina tapām iekšlētu, kādu jau bijām reiz izcēluši no Ģindeņu kambarīša ieejas. Arī šoreiz mēs nekavētos plāksni izcelt, ja tā atrastos pieejamākā vietā. Rutka alā ērti varēja ielīst viens, tas pats ar galvu uz leju. Mēģinājām abi ar Spoku sarauties maziņi. Līdz alas dibenam nokļuvām, bet pietrūka vietas laužņa cilāšanai. Ar veserīti un labu kaltu varbūt varētu gūt ātru panākumu, bet mums tādu rīku nebija. Trūka arī idejas, ar ko tādus rīkus atvietot.

Spoks izturējās neparasti klusi. Mēģināju taustīt, ko kaimiņa katliņš vāra:

»Indiāņu pēcteci, nesen tu lielījies ar veiklību. Rādi nu, ko vari.«

»Mute man allaž veiklāka nekā rokas,« Spoks atzinās. »Bet kaut ko paveiks arī pirksti. Būs jākaļ plāksnes vidū caurums. Pa caurumu redzēsim, vai vērts visu plāksni drupināt.«

»Atliksim drupināšanu,« Klāvs deva padomu. »Šeit uz sienas ir kāds uzraksts. Ja Alberts to pārtulkos, varbūt zināsim, kas Rutka alā paslēpts.«

Zem biezās putekļu kārtas tiešām bija redzami skrāpējumi. Notīrījām sienu. Tas pats raksts, kas atradās uz zelta loksnēm. Nelīdzenās sienas dēļ burti izskatījās vēl ķeburaināki. Sameklēju Jestas piezīmes. Tur izpētīju, kādi ķeburiši veido vārdus: sargs, robeža, bars, kalns, ūdens, zeme, cilvēks, saule. Neticēju, ka ar tik niecīgu vārdu krājumu varēšu tulkojumu veikt, bet kaut kas bija jādara. Taustīju grumbuļaino sienu, skaitīju iedomātos burtus. Šāda nodarbība laikam ietekmēja manus biedrus. Spoks vārīja stipru kafiju, Klāvs cepa uz iesma desiņas. Lutināja mani, kā mācēja. Valodnieks strādā!

»Pa kādām skolām tu esi maisījies?« Spoks beidzot nenocietās. »Es tur redzu vienīgi nesakarīgus skrāpējumus.«

»Es tāpat,« satraukti atbildēju, »bet pirmais skrāpējumu puduris laikam nozīmē — CILVĒKS.«

»Un otrs?«

»Pagaidi... Ļauj apdomāties...« mēģināju, tāpat kā Jesta, iedomāties, kurš vārds labi derētu blakus cilvēkam: cilvēks aprakts, cilvēks ieslodzīts, cilvēks aizbēdzis, cilvēks nolaupīts. Nevarēju izšķirties, vai cilvēks ieslodzīts, vai aizbēdzis. Stundām ilgi raudzījos sienā un sūrojos, ka nevaru aizskriet pie Jestas pēc padoma.

Klāvs un Spoks Rakstāmistabā jau saldi snauda. Likos siem blakus smadzenes atpūtināt. Bet prāts bija nemierīgs. Pēdējais gūlos, pirmais piecēlos. Atkal un atkal taustīju sienu. Vilku uz papīra tādas pat zīmes, kādas atradu sienā un tad salīdzināju uzrakstīto ar Jestas pārtulkotajiem vārdiem.

(Turpinājums sekos)

Pateicība

Izsaku sirsnīgu pateicību māc. J. Cālītim par izjustajiem atvadu vārdiem, Editei Timermanei par sēru mūziku, kā arī radiem un draugu pulkam par skaistajiem ziediem, līdzjutības un mierinājuma vārdiem manā grūtajā brīdī, kad zaudēju savu mīļo dzīves draugu

Krišu Koškenu.

Paldies.

Vija Koškens

Pastaiga pa Rīgas bulvāriem

Tāds bija temats Kultūras dienu jautrajā sarīkojumā sestdien, 25. februāŗa vakarā, Latviešu Centrā, piedaloties ar saviem jautrajiem dziedājumiem un ģitaru Arnim Akselim no Demoinas, ASV, kas viesojas Toronto jau otru reizi. Kopā ar ,,Rīgas staigātājiem'', vietējiem autoriem, kas no Rīgas šķirti, kopš pēdējo reizi to redzēja priekš četrdesmit gadiem, ap 200 pateicīgajiem klausītājiem dāvāja trīs pelnītas atpūtas stundas pēc dienā noklausītajiem referātiem. Dziesmas mijās ar atmiņām par agrākajiem Rīgas laikiem, kādi tie bija mūsu brīvības gados un tālākā pagātnē, programmas norisi vadot nu jau sen atzītam šī žanra meistaram Jurim Dzeguzem, arī pašam pa brīžiem ievijot savu atmiņu ziedus raibajā Rīgas mozaīkā.

Programmā bija gan populārās, gan mazāk dzirdētas dziesmas, to vidū arī Daugavas vanagu sarīkojumos daudz dzirdētā Es tik lādēju un šauju, arī kādas Alfreda Vintera un Brāļu Laivinieku dziesmas ,,Tajos senajos laikos''. Interesanti bija stāsti par Rīgu, kādi vēl tagad atmiņā saglabājušies vecajiem rīdziniekiem. Rūdolfs Norītis brīvā stāstījumā pakavējās savās Rīgas atmiņās, kaut gan pats atzinās, ka nemaz īsts rīdzinieks neesot, tur tikai piedzimis, bet esot īsts ventiņš, ko Juris Dzeguze gribēja apstrīdēt, viņu ,,stādot priekšā'' publikai.

Nākošais lasītājs, vienīgais liepājnieks, bija Krišs Sidars, kas savukārt ,,pastaigājās'' pa avīžu precību un citiem neparastiem sludinājumiem, kas izvilināja klausītājos daudz smieklu. Viņu ar savu dziesmu atbalstīja nenogurdināmais ģitarists: Lai meičas atsaucas...

Ingrida Vīksna savā lasījumā apliecināja rīdzinieku lielo valodas bagātību, nolasot veselu sacerējumu, bagātīgi piebārstītu sakropļotajiem vācu lietvārdiem. Tā dzirdējām frīštiku, ķiseņkuli, šlipsi un gurti un vēl desmitiem citu. Mārtiņš Derums kavējās pie Rīgas īpatnībām un tās ,,privātuzņēmējiem'' — leijerkastniekiem, piena un reņģu sieviņām, arī nažu trinējiem, stikliniekiem, lupatu savācējiem u.c., pēdējos darbus vairāk veicot krieviem un žīdiem. Irmai Liepsalai bija jauks tēlojums par Rīgu pavasarī, gleznaini notēlojot Bastejkalnu un Rīgas panorāmu. Inta Purva beigās lasīja vairākus izvilkumus no kādas senas grāmatas, kur aprakstīts Rīgas latviešu biedrības darbs un gaitas, sakarā ar biedrības 25 gadu jubileju. Viņa ieteica pārspiest šo grāmatu.

Pēc priekšnesumiem daļa viesu vēl uzkavējās zālē, kur par viņu labsajūtu rūpējās Centra dāmas ar uzkodām un cepumiem.

V. S.

Olafs Brūvers

Padomju izlūkošanas dienesta mērķi

Kādreizējais okupētās Latvijas Kultūras sakaru komitejas priekšsēdis Imants Lešinskis 29. janvārī pirmo reizi runāja Vācijas latviešu sabiedrībai Minsterē. Viņa referāts — Trimdas jaunatne un padomju izlūkdienests, bija pulcinājis prāvu skaitu latviešu no dažādām Vācijas malām. Pirms Vācijas apmeklējuma I. Lešinskis bija referējis tautiešiem Anglijā un Zviedrijā par sakaru problēmātiku ar Latviju.

Lektors norādīja, ka šo referātu nevarēs nosaukt par priekšlasījumu par kultūras sakariem, jo ,,šie kultūras sakari, pats termins, ir izgudrots iestādījumā, kuŗam ļoti maz sakara ar jebkādu kultūru. Šo nosaukumu ir izdomājis padomju izlūkošanas dienests — Valsts drošības komiteja.'' I. Lešinskis šiem ,,sakariem'' dod citu nosaukumu, proti, ,,Etniskā spiegošana''.

Referents paskaidroja, kā šādā ,,Kultūras sakaru komiteja'' radās: sešdesmito gadu sākumā Maskavas čeka, pats KGB centrs, devis rīkojumu izveidot virkni segorganizāciju dažādās padomju republikās, kuŗu uzdevums būtu graut trimdinieku nacionāli politisko organizāciju darbu, panākt šo organizāciju izolēšanu no attiecīgās trimdas sabiedrības, un vispār, visas trimdinieku aktīvitātes pamazām neitrālizēt — novest tādā stāvoklī, lai latvieši gan danco, gan padzied, bet nekādā gadījumā viņi nenodarbojas ar politiku. Tas ir bīstami Padomju savienībai — prasība pēc politiskās un nacionālās brīvības tagadējām PSRS varmācīgi iekļautajām tautām. Gandrīz katrai trimdinieku grupai — armēņiem, baltkrieviem, ukraiņiem, gruzīniem, lietuviešiem, igauņiem u.t.t. pastāv šādas ,,kultūras sakaru komitejas'', kuŗas visas saņem rīkojumus no Valsts drošības komitejas (KGB).

I. Lešinskis uzsvēra, ka bieži latviešu trimdinieki uzskata, ka Latvijas kult. sak. komiteju ir nodibinājusi Latvijas komūnistiskā partija, ka šī ,,komiteja'' kalpo latviešu komūnistu interesēm u.t.t. Uz šādu pieņēmumu referents deva konkrētu atbildi, sacīdams: ,,Tas viss ir nieki un tukšas iedomas, tāpēc ka komiteja kalpo vienai vienīgai iestādei, un tā ir čeka. Diendienā tiek saņemti rīkojumi, katrs solis, uzņemot cilvēkus, tiek saskaņots ar Latvijas Valsts Drošības komitejas Izlūkošanas daļu. Viens no šīs Izlūkošanas daļas darbiniekiem patlaban oficiāli skaitās pat Sakaru komitejas prezidija priekšsēža vietnieks. Tas ir Helmūts Kreicbergs apakšpulkveža pakāpē. Manā laikā tieši ar uzplešiem Komitejā neviena nebija, bet sakarus ar čeku diendienā mēs uzturējām ar majora Edvīna Berķa starpniecību, kas pozēja arī kā Dzimtenes Balss redaktors.

Kultūras sakaru komitejai nav ne mazākās intereses par kaut kādu latviešu kultūru. Ja šie ,,sakari'' tiek veidoti ar latviešiem, igauņiem vai armēņiem dažādās zemēs, tad tie tiek veidoti tikai un vienīgi Padomju savienības un čekas kā resora interesēs. I. Lešinskis brīdināja, ka būtu pārāk vienkārši domāt, ka KGB šos sakarus izmanto tikai, lai grautu trimdas organizācijas vai tās izolētu, lai neitrālizētu to darbību. ,,Runa ir par daudz plašākiem mērķiem'', sacīja referents, ,,visiem ir zināms, ka šodien latvieši un tāpat arī citu Padomju savienībā iekļauto zemju trimdinieki ir pavirzījušies krietni augstu pa sabiedriskajām kāpnēm resp. ir latviešu inženieŗi, latviešu zinātnieki, latviešu uzņēmēji, latviešu ārsti, kuŗiem savukārt ir atkal profesionāli sakari un draudzība ar kollēgām, vai nu tie būtu amerikāņi, vācieši, zviedri, austrālieši u.t.t.

I. Lešinskis.

Izmantojot šos sakarus, sūtot dažādas grupas pie trimdiniekiem, čeka cenšas uzzināt to personu loku, ar ko attiecīgie tautieši satiekas, un pēc tam apsveŗ iespējas, kā šiem vajadzīgiem cilvēkiem piekļūt klāt vai nu techniskās, politiskās vai militārās spiegošanas interesēs.''

I. Lešinskis norādīja, ka nav nekāds noslēpums, ka viens no tādiem dedzīgākiem ,,kultūras sakaru'' centriem ASV atrodas Sanfrancisko, jo ap šo pilsētu atrodas lielie ASV zinātniekās pētniecības centri, kur ražo ļoti svarīgas detaļas, kuŗas vajadzīgas gan kosmiskajiem pētījumiem, gan arī aizsardzības raķetēm. Sanfrancisko ne jau gadījuma pēc ir izvietojies arī padomju konsulāts, un ne jau gadījuma pēc Sanfrancisko ir ļoti darbīga latviešu ,,kultūras sakaru'' veicinātāju grupa. Otrs tāds ,,sakaru'' centrs atrodoties Kanadā, Toronto. Arī vieta, kuŗas apkārtnē atrodas daudz vitāli svarīgu zinātnisko pētniecību, gan arī aizsardzībai svarīgu rūpniecības centru.

Imants Lešinskis savā laikā ir braucis uz rietumiem dažādu delegāciju sastāvā (PSRS Draudzības biedrība, Miera cīnītāju grupas u.t.t.) kā padomju ,,žurnālists'', kaut gan no žurnālisma nebija ne vēsts, jo vajadzēja kalpot šīs drūmās iestādes (KGB) interesēm. Čekista Lešinska galvenais uzdevums šajos braucienos bija savervēt un sameklēt draugus un atbalstītājus ,,sakaru komitejai''. 1970. gadu sākumā bija radīta jau zināma baze. Čekai bija savi draugi un paziņas, kuŗi vairāk vai mazāk sāka uzticēties šai ,,komitejai''.

Sevišķi latviešu jauniešu vidū brīvajā pasaulē sakuploja ,,komitejas'' draugu pulks. Tagad čeka varēja pāriet pie pavisam jauna etapa savā darbībā. Par to I. Lešinskis pats izteicās šādi: ,,Iekšējās čekas pārrunās un instrukcijās latviešu emigrācija tika raksturota vienmēr kā politiska un pretpadomju emigrācija. 1950. gadu beigās un sešdesmito gadu sākumā, kad viss šis lielais darbs tika uzsākts, neviens pat nevarēja sapņot, ka šajā emigrācijā varētu tiešām rasties cilvēku grupas, kuŗas būtu ar mieru uzturēt sakarus ar čeku. Tas tomēr tika panākts 70. gados! Mēs ļoti rūpīgi strādājām, ļoti rūpīgi plānojām, vienu cilvēciņu pēc otra padarījām par savu draugu, labvēli, un šodien šādas grupas pastāv.''

Lai parādītu, cik svarīgi čekai bijis šādas grupas un atsevišķus labvēļus trimdas sabiedrībā sameklēt, referents tālāk norādīja:

,,Kā jau jums zināms, lielākajā daļā rietumu zemju ir ļoti ierobežota padomju diplomātu un žurnālistu kustības brīvība sakarā ar ierobežojumiem, kuŗus Padomju savienība pirmām kārtām ir uzlikusi rietumu diplomātiem un žurnālistiem. Principā krievu kungi no Bonnas ne cik tālu netiek — viņiem ir jāpieprasa attiecīgas atļaujas, arī iespējams, ka kāds paseko viņu gaitām. Kultūras sakaru ietvaros šo ierobežojumu vairs nav, jo ielūdz vai nu Leivas kunga biedrība Firzenē, Rietumvācijā, vai šīs biedrības filiāle Rietumberlīnē vai arī Padomju Latvijas ,,draugu grupas'' Kanadā un ASV — viņi ielūdz šos ,,mīļos Rīgas ciemiņus'' kā privātus viesus. Jums ir zināmi gan Rietumvācijas, gan Kanadas un ASV valstu, gan Austrālijas attieksme pret šiem cilvēciskajiem kontaktiem.

Mēs visi esam vienis prātis, ka kontaktus vajaga veicināt. Līdz ar to Rīgas ,,ciemiņi'' brauc pie latviešiem trimdā kā privāti viesi šo cilvēcisko kontaktu ietvaros. Tomēr, varu jums no savas ļoti ilggadējās pieredzes apgalvot, ka vienmēr un visos gadījumos ,,sakaru komitejas'' sūtītos cilvēkus izraugās ne ielūdzēji, bet gan Latvijas Valsts Drošības komitejas Izlūkošanas daļa, ņemot vērā arī savu aģentu rekomendācijas Kultūras sakaru komitejā. Būtībā Kultūras sakaru komiteja ir tikai šīs Izlūkošanas daļas pagarinājums. Nav runas par kaut kādu savu patstāvīgu organizāciju ar kaut kādu savu politiku, ar saviem plāniem u.t.t., jo absolūti viss tiek ietilpināts lielajā Latvijas Valsts Drošības komitejas pasākumu plānā.''

(Turpinājums sekos)

Montrealas Latviešu Centram saziedoti $236,464

Latviešu Centra pagaidu valde rīkoja 19. februārī financiālo atbalstītāju saietu, kuŗā piedalījās pāri par 100 ziedojumu un aizdevumu akcijas dalībnieku. Akcijas mērķis bija savākt 200.000 dol. Līdzšinējie rezultāti ar gudru ziņu tika paturēti slepenībā, jo katram dalībniekam bija iespēja piedalīties sacensībā, kuŗā laimests būtu tam, kas minētu tuvāko summu akcijā savāktai summai. Pēc abu vadošo darbinieku — priekšnieka Jāņa Tērauda un kasieŗa Augusta Pušpura uzrunām — noslēpumainības priekškars pacēlās un atklājās, ka no 185 devējiem savākts pavisam 236.464 dol. un laimestu ieguva Valerija Horka ar 227.000 dol. minējumu. Daugavas vanadžu priekšniece Erika Vītiņa pasniedza 1.000 dol. čeku, tā papildinot iepriekšējo 1.000 dol. devumu. Vismaz 1.000 dol. vai vairāk ziedojušas 108 personas.

Lielus sabiedriskus pasākumus veido daudzas, arī sīkas, straumītes, kas satek visas varenā straumē un izlauž ceļu cauri šaubām, mazticībai un nevarībai. Nenoliedzami, ka sevišķa nozīme pirmajiem gultnes racējiem, kas spējīgi sev aizraut līdz citus. Tādi Latviešu Centra veidotāju saimē ir Jānis Tērauds un Augusts Pušpurs. Pušpuram kā financu lietu kārtotājam bijušas 716 sarunas gan pa telefonu, gan personīgi tiekoties, pie tam ar dažādām reakcijām — labvēlīgām un noraidīgām. Notikuši daudzi apciemojumi pie ziedotājiem mājās. Pavadītās stundas — kas tās ir skaitījis! Daudzu sākuma ,,apdomība'' pakļāvās iniciātoru ,,neparastām izdarībām'', kūsājošai enerģijai, un Latviešu Centrs nu Montrealas latviešu ziņā!

Priekšnieks Tērauds aicināja klātesošos sveikt Augustu Pušpuru sirsnīgiem aplausiem par viņa uzņēmību un neatlaidību, aicinot visus arī parakstīt arī Vīndedža gatavoto un Pušpuram veltīto goda rakstu.

Priekšnieks ar atzinību pieminēja Viesturu Hūnu un vēl citus 75 vīrus, kas Centra iekšējiem remontiem un pārbūvei izlietājuši vairāk par 3.000 stundām sava laika.

Arī apstākļi dabā veicinājuši darbu sekmes, jo pag. vasarā 20 sestdienas pēc kārtas bijušas saulainas. Priekšnieks vēl atsevišķi pieminēja remontu darbos Beļinski un pāri 80 gadiem veco Timberu. Oficiālo daļu beidza Pušpura Centra darbinieku lūgšana, veltīta priekšniekam Jānim Tēraudam. To dziedāja Viesturs Hūns un Jānis Tērauds, Pušpuram pašam pavadot uz klavierēm.

Daugavas vanadzes priekšnieces Erikas Vītiņas vadībā saieta dalībniekiem bija sagatavojušas bagātīgas vakariņas, par labiem padzērieniem rūpējoties Centra vadībai. ,,Ar vakara atlikumu varēs segt elektrības rēķinus'', nopriecājās priekšnieks.

Kā financu darījumos, tā arī priekšnesumu daļā smaguma punkts bija atkal Augusta Pušpura plecos. Viņš dziedāja kupleju par veco namu, pašam pavadot uz klavierēm, nospēlēja savas dzimtās vietas melodiju Kupravieti, pavadīja Ritas Zeltiņas stabules priekšnesumu un Katrīnas Lapsas trīs dziesmas. Indulis Skrastiņš nolasīja garāku humoresku par Centra darbinieku līdzenām un asu šķautņu pildītām takām, bet Rita Zeltiņa noslēgumā demonstrēja stundu latviešu skolā (kuŗai paspārne Latviešu Centrā), par skolēniem izmantojot saieta dalībniekus.

D. V.

Laikraksta
LATVIJA
AMERIKĀ
atsevišķus numurus
var pirkt Toronto
latviešu veikalos
un DV grāmatnīcas nodaļās
Latviešu Namā un Centrā,
kā arī spiestuvē.

Pārkrievināšanas vaininieki

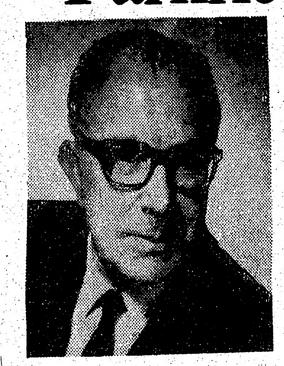

ĪSS SKATS PAGĀTNĒ

Vilis Hāzners

(Turpinājums)

Ja tas ir nospraustais politiskais mērķis, tad tikai tāpēc, lai novestu līdz galam kādu vēsturisku vācu veikumu... Šai zemei jākļūst par vācu kolonizācijas zemi arī tad, ja tās nevācu iedzīvotāji nebūtu piemēroti pārvācošanai vai ja to nevēlētos. Maldās tie latvieši, kas domā, ka pēc kara viņi varēs palikt šai zemē kā vienīgi pastāvīgie iedzīvotāji un apmierināties ar vācu protektorātu, kā, piemēram, slovaki..." — Komūnisti visu to centās atmaskot..." „Bet ko darīja latviešu nacionālisti?" prasa Samsons un arī atbild: „Tie aizvēra acis un aizspieda ausis, lai nebūtu jāredz baismīgā reālitāte, un kā apsēsti kladzināja, cik svētīga gan būšot sadarbība ar savas nācijas galētājiem, tās kultūras iznīcinātājiem... Kangars tika rehabilitēts, tautai naidīgā sadarbība ar svešo iebrucēju — attaisnota, nodevība — glorificēta, iecelot to patriotisma rangā. Tagad Kangara vienpatņa vietā bija izkūņojusies vesela kangaru šķira."

LK/b/P CK esot darījusi visu, „lai atmaskotu šo nacionālistu nostāju. Un tad nu Samsonam izlien ilēns no maisa. Viņš raksta: „LK/b/P izdevumi allaž uzsvērs domu par Latvijas un Krievzemes kopīgajiem likteņiem pagātnē, par to, ka Latvijas novadu iekļaušana Krievijas sastāvā bija progresīvs vēsturisks notikums, kas nodrošināja daudz cietušajiem latviešiem divsimt mierīgus gadus un iespējas konsolidēties nācijā. Temats par krievu un latviešu vēsturisko draudzību tika skarts republikas partijas un valdības vadītāju radiorunās un rakstos". (Tie ir tīrākie meli. Latviešiem šie 200 gadi bija tumšākais laiks tautas vēsturē. V. H.)

Un tad Samsons citē tā laika t.s. Latvijas PSR Tautas komisāru valdības galvu Vili Lāci. „Vācieši iznīcināja un nomocīja simtus tūkstošus mierīgu Latvijas iedzīvotāju (meli! V.H.), aplaupīja jauno padomju republiku (nebija jau daudz ko laupīt, jo visu jau bija nolaupījuši krievi, V.H.), aizdzina uz Vāciju katorgā lielas cilvēku masas (atkal meli: latvieši *bēga* uz Vāciju taču no „draudzīgās krievu tautas", kad kara laime pavērsās viņu pusē un tie atgriezās Latvijā, V.H.), dedzināja un izpostīja Latvijas pilsētas (to atkal darīja krievi! V.H.) Bet viņiem nav izdevies satricināt latviešu tautas ticību savai atbrīvošanai no vācu jūga. Katrs Latvijas iedzīvotājs zināja un gaidīja, ka vēlreiz viņam palīgā nāks lielā krievu tauta — atnāks un izglābs. Tam par ķīlu bija abu tautu gadsimteņu draudzība, kopīgā agrāko paaudžu cīņa pret kopīgiem ienaidniekiem." (Vairāk, liekas, Vilis Lācis melot nevarēja! V.H.)

Šo pirmo daļu no savas monografijas atstāstījuma Vilis Samsons nobeidz ar vārdiem: „Visu kara laiku latvieši ik uz soļa izjuta krievu tautas

Krievu koloniste Rīgas Centrāltirgū pie savas privāttirdzniecības — burkānu bazes.

Arnolds Burģis
Bataljona valdes loc. ASV

Maz jūsu palicis, gaužām maz

Kalpaka bataljona 65 gadu dibināšanas atcerē, kā katru gadu, arī šogad 6. martā pieminam pirmo Latvijas bruņoto spēku pavēlnieku pulkv. Oskaru Kalpaku viņa nāves dienā. Pieminam tos brīvības cīnītājus, kuŗi savas karstās sirdis ielikuši brīvās Latvijas valsts pamarā. Pieminam tos varoņus, kuŗi laika tecējumā aizgājuši veļu valstī.

1984. g. iezīmējas ar vēl kādu citu atceri, kas tieši skaŗ kādas latviešu kaŗavīru vienības 695 dalībniekus — topošās Latvijas pirmos cīnītājus. Šogad 5. janvārī pagāja 65 gadi kopš Kalpaka bataljona dibināšanas, kas bija stiprinājums un cerība vēsturiskajās dienās, kad vai ikviens šaubījās par jaunās valsts pastāvēšanu un uzticīgs bija tikai retais. Atcere šodien skaŗ visu mūsu tautu kā dzimtenē, tā trimdā, liek atcerēties brīvības cīņu laikmetu, notikumus, drosmi un lielo ticību par savas valsts un tautas nākotni. Pienākumi ir tie, kas aizrauj un mudina sekot. Latviešu kaŗavīru varonības tradiciju turēja pēdējā kaŗā Latviešu leģions ar savu drosmi un izturību pret pārspēku.

Latvijas valsts proklamēšanas akts notika 1918. g. 18. novembrī, laikā, kad mūsu zemei tuvojās lielinieku okupācija. Tajā pašā laikā dibinājās arī jaunās valsts pirmie bruņotie spēki, lai stātos pretī iebrucējiem. Īsā laikā Rīgā saformējās vairākas rotas ar 1400 dalībniekiem — lielais vairums latviešu strēlnieku, kas bija pārnākuši no vācu gūsta, studenti, skolnieki un savas zemes patrioti no pilsētām un laukiem. Dažas no šīm rotām nācās izformēt, tās bija samērā vājas, pa lielākai daļai sastāvot no kaŗavīriem, kas bija tikko atgriezušies dzimtenē un jau komūnistiskās aģitācijas ietekmēti. Pagaidu valdībai uzticīgas kaŗavīru vienības nebija saliedētas kopējam uzdevumam pret pārspēku.

Vācieši, kuŗi tajā laikā pārvaldīja mūsu zemi, kavēja mūsu spēku organizēšanu. Straujie notikumi un komūnistu spēku tuvošanās neļāva pagaidu valdībai laika trūkuma dēļ ko lielāku pasākt. 1919. g. 1. janvārī valdība atstāja Rīgu un pārcēlās uz Liepāju. Dažas dienas vēlāk latviešu vienību komandieris pulkv. O. Kalpaks pavēlēja saviem kaŗavīriem atkāpties uz Jelgavu.

Pāri Libekas koka tiltam Pārdaugavas pusē pēc pavēles salasījās atkāpjošās latviešu daļas; tas nebija nekāds iepriecinošais skats. Kalpaks, pārlaidis drūmu skatu pār atnācējiem, noteica: Maz jūsu palicis, gaužām maz. Tad, satvēris stingri rokā savu ceļa spieķi, ne vārda neteikdams, stājies vienības priekšgalā. Kalpaka rīkojumam paklausīja Virsnieku rota, Cēsu rota, Studentu rota un Jelgavā pievienojās Jelgavas rota ar 40 dalībniekiem. Šis priekšpulks bija ar 460 kaŗavīriem, tas bija viss, kas palicis pāri no sākotnējā skaita Rīgā — 1400. Vienība skaita ziņā bija maza, bet visi pārbaudīti brīvības cīnītāji, uz kuŗiem varēja paļauties.

1919. gada 5. janvārī Jelgavā, Zemgales klubā, plkv. O. Kalpaks parakstīja pavēli par Pirmā atsevišķā bataljona dibināšanu. Vēlāk tas vēsturē iegāja kā Kalpaka bataljons. Bataljonā ietilpa 4 vienības: Neatkarības rota — kom. kapt. J. Balodis, vēlākais ģenerālis un kaŗa ministrs, Cēsu rota — kom. virsl. A. Jansons, Atsevišķā studentu rota — kom. kapt. N. Grundmanis un Atsevišķā jātnieku nodaļa — kom. kapt. A. Artum-Hartmans.

Atkāpjoties Kurzemes virzienā līdz Ventai, bataljons kaujās norūdījās un tapa par spēcīgu kaujas vienību, tajā skaitījās jau 695 kaŗavīri. Grūts, bīstams un atbildīgs bija viņu uzdevums.

Kalpaka bataljons bija pirmā bruņotā kaŗavīru vienība pagaidu valdībai. Ar savu drosmi un nacionālo stāju tas deva ticību un paļāvību Latvijas nākotnei. Bataljonam vienā laikā bija jācīnās frontē, aizmugurē, lai pārliecinātu neticīgos tautiešus, un ar vācu armijas vadību.

Kaut gan bataljons pēc vienošanās bija pakļauts vācu stābam, šī pakļautība, sevišķi pieņemot lēmumu, notika saziņā ar Kalpaku. Tas tomēr nekavēja vācu vadībai radīt visādus šķēršļus. Viņi zināja par latviešu kaŗavīru nostāju un nākotnes nodomiem. Arī no politiskā skatījuma pagaidu valdība nevarēja savus uzdevumus pilnībā veikt, sevišķi saskarē ar sabiedrotiem. Bija nepieciešams balsts, uz kuŗu varēja atsaukties un palaisties grūtā brīdī. Latvju kaŗavīrs savas tēvzemes labā veica lielu darbu — tik smagos apstākļos atnesa savai tautai brīvību.

3. marts Kalpaka bataljona vēsturē iezīmējas ar pirmajiem panākumiem kaujās pie Ventas, kas pavēra ceļu atpakaļ uz sirmo galvaspilsētu Rīgu.

Nav skaistākas nāves par nāvi kaujas laukos, par upuri savas tautas un tēvzemes brīvībai. Kalpaka bataljons kopš 1918. g. sākuma līdz 1919. g. beigām kaujās zaudēja 45 kritušos un 120 ievainotus. Baigajā gadā Latvijā tika noslepkavoti 46 kalpakieši, deportēti uz Sibiriju 62; visi tie ir miruši. Latviešu leģionā krituši 18. Sākuma gados brīvajā pasaulē bija apzināts 151 kalpakietis, šodien vairs dzīvi ir 19 un, cik zināms, dzimtenē divi.

Maz jūsu palicis, gauži maz arī šodien.

Lai zina tagadējā paaudze, kas brīvības cīņas nav redzējusi, lai zina arī nākošā paaudze, ka viņu senču zeme ir izkaŗota un pirkta ar dārgām dzīvībām, ka brīvība gūta smagās cīņās.

Ne tikai kaŗa laikā, arī šodien mums ir vajadzīgi drosmīgi savas tautas vadoņi un cīnītāji par nākotnes brīvu Latviju. Mūsu lielā dzejniece Anna Brigadere savā dzejā, kas veltīta brīvības cīnītājiem, saka:

...Kur gūšu Latvijai spēku?
Pats viņas spēks ja tiksi.
Kā celšu Latvijas ēku?
Sirdi ja pamatā liksi.

(Turpinājums sekos)

Vanagu Kārlis

Trimdinieka piezīmes 117

Kad bēgļu gaitās bijām izklaidēti pa visu plašo Vāczemi, toreizējā LCK spēja sastādīt pat adrešu kartotēku par 111.495 latviešiem. Cik grūti tagadējā elektronisko skaitļotāju, modernajā sazināšanās un apzināšanas laikmetā izdibināt, cik tad īsti latviešu ir Amerikā. Visi piekrītam, ka 1980. g. valdības izdarītajā tautas skaitīšanā apzināto 92.142 latviešu skaits ASV nav pilnīgs. Rakstos šur un tur pavīdējuši minējumi, ka trimdas centrālās organizācijas aplēsušas, ka brīvajā pasaulē ir 180.00 latviešu, no tiem 100.000 ASV. Bet rūpīgie akadēmiķi domā, ka latviešu kopskaitam svešumā būtu jābūt ap 290.000 (kur tie 38 proc. pazuduši?). 1982. g. skaitīšanās dzimtenē, no turienes 2,557 milj. iedzīvotājiem, latviešu vairs tikai 1,25 milj., jebšu 52 proc. Visā pasaulē šobrīd esot ap 1,6 milj. latviešu, no tiem 82 proc. tēvzemē, 8 proc. izkaisīti pa Padomiju, bet 10 proc. rietumzemēs. Ja tas tā ir, tad ikvienam no mums šeit jātur rūpe par deviņu tautas brāļu likteņu atvieglināšanu komūnistu imperijā.

Vai mūsu zinātnieki, kam mūsu demografijas jautājumi tuvi, nevarētu, savstarpēji sadarbojoties, vienoties par kādiem aptuvenis pieņemamiem skaitļiem un tad tos pusotr vienveidībai? Tagad bezcerīgi apmaldāmies pretrunīgos minējumos. Varbūt PBLA varētu nodibināt kādu komisiju skaidrības izpētei?

* * *

Kad 34 valstis ierosināja Apvienotām Nācijām izsludināt 1992. g. par Amerikas atklāšanas jubilejas gadu, radās protesti: Īrijas delegāts neatzina Kolumbu par Amerikas atklājēju, jo Jauno pasauli jau VII gadsimtā esot atklājuši īru mūki; Islandes pārstāvis savukārt pastāvēja, ka viņu Leifs Eriksons Ameriku atradis jau 1000. gadā. Vairāku Afrikas valstu pārstāvji bija pret jubileju tādēļ, ka tāda cildināšot koloniālismu, lai kas Ameriku atklājis.

Pieminētais notikums liek pārdomāt, kas gan notiktu, ja PBLA valdē ierosinātu jautājumu šī gada 15. maijā latviešiem atzīmēt 1934. g. 15. maija Tautas vienības valdības nodibināšanas 50. gadu. Lai atceramies tikai, kad pirms 5 gadiem Vācijas Latvija bija ievietojusi agr. J. Daģa rakstu Pēc 45 gadiem, 15. maija pārvērtību pozitīvai izvērtēšanai. Kādu skandalu par to sacēla ģenerāļa Brūnīša frakcija Zviedrijā, atklāti piedraudot ,,nozāģēt'' laikraksta pastāvēšanu. Lai neaizmirstot, ka tas iznākot ar toreiz sociķiem tuvo Zviedrijas un Vācijas valdību atbalstu! Tālab centrālās valdības uzaicinājumu rīkot ,,zelta jubileju'' 15. maija notikumiem, kas iešķīla latvisko pašapziņu un patriotismu. Negaidiet, bet ja ieskatiet, ka tas bija laiks, kas aicināja latviešus pacelt augstu sava gara karogu, mīlēt savu tautu un valsti, apzināties pienākumu, atbildību un uzticību savai tautai, tad pieminiet at labu to, kas vēl vareni blāzmo mūsu sirdīs!

Kad nu atkal 16. februārī latvju trimdinieks cieņā piemin Lietuvas valsts svētkus (Valio Lietuva!) un 24. februārī Igaunijas dienā uzsauc ,,Elagu Eesti'', būtu labi, ja trimdas saietos tos apvienotus izgaismotu ar pārrunām par visu triju mūsu tautu sadzīves labākiem izkārtojumiem, kad pienāks brīvības dienas. Piemēra pēc, pirms 30 gadiem, 1953. g. 20. novembrī, mūsu valsts svētkus suminot, Toronto baltiešu sanāksmē lietuvietis Dr. M. Anisas izklāstīja savu metu Baltijas valstu federācijai. Tādu projektu ir vairāk, teorētiskas pārrunas par tiem tuvinātu trimdas baltiešus, bet, galvenais, būtu kaut kas ,,pavisam jauns'' mūsu jaunākai paaudzei.

* * *

Dr. M. Anisas Baltijas valstu federācijas meta īss saturs: katrai valstij ir patstāvīgas diplomātiskas pārstāvības ārzemēs ;federācijas parlamentu veido 60 parlamentāriešu, no katras valsts 20 tautas pārstāvjiem; priekšsēdi, valstu alfabētiskā kārtībā, izrauga ik gadus; visi federācijas likumi jāpieņem ar visām balsīm; sešas federācijas ministrijas (aizsardzības, ārlietu, finanču, tieslietu, izglītības un satiksmes), vada 3 ministri, no katras zemes pa vienam; pastāv kopēja ārpolītika; aizsardzībai kopējs ģenerālstābs, armijām vienāds ietērps, vienādas zīmotnes un vienveidīga tipa ieroči; augstākiem virsniekiem jāpārvalda federācijas kopējā angļu valoda; kopēji, vienveidīgi moderni soda likumi un civīltiesības; vienotai naudas sistēmai zelta baze; pastāv muitas ūnija, vienoti muitas tarifi, saimnieciskās saistības izkārtojamas tā, ka neviena valsts nepelnītu uz kaimiņa rēķina.

Kālab gan mēs nevarētu par šiem jautājumiem rīkot paneļdiskusijas, fondi izsludināt sacensības ar naudas balvām, jaunie akadēmiķi izstrādāt kolledžās savus diplomdarbus? Cīnoties par Baltijas valstu brīvību, izkopsim ideju par šīs brīvības nodrošināšanu ar kopā turēšanos, kādas mums nebija mūsu pirmajās 1918. gada republikās!

* * *

Pēc Grenadas atbrīvošanas no sarkano 5. kolonnas Ziemeļkalifornijas 33 latvieši (DV) nosūtīja ASV prezidentam telegrammu, novēlot viņam labu veselību un turpināt cīnīties pret brīvo ļaužu nāvīgāko ienaidnieku — kamūnismu. Teicams piemērs, kā izmantot katru piemērotu izdevību, lai atgādinātu sevi par pretkomūnisma cīnītājiem.

* * *

Vēl ir laiks izdomāt, kādus ,,sveicienus'' mēs pateiksim vaņkām un viņu kalpiņiem, kad no Minsteres dziesmu dienām dosimies aplūkot Dzelzs aizkaru. Lētu un tālu sveicienu varētu paveikt ar gaisa baloniem, katram no tiem piesienot mazu kartīti ar to pašu izteiksmīgo DV markas zīmējumu ,,Krievi, laukā no Baltijas valstīm!'', vācu un krievu valodā, bet tas atkarīgs no vēja, ko pasūtināt nespējam. Kā reiz Madridē, pretī AN konferenču namam pēkšņi, kaut uz pāris minūtēm, pacēlās liels plakāts ,,Letonia Libre'' (Brīvību Latvijai!), kā Helsinku dižkongresā Uldis Grava pašam Gromiko viņa sūtniecībā iemeta acīs, ka Latvija reiz atkal kļūs brīva, tāpat patriotiem, kas pulcēsies Minsterē, vajadzētu pie Komūnstu kauna mūra kaut uz brīdi pievērst atkal pasaules uzmanību. Viss jau atkarāsies no iniciātīvas, kādas pietrūka mūsējiem Gotlandē, kad nebija padomājuši par iespēju kādu stundiņu pamozēt okupantus ar radio raidījumiem uz tuvo Kursas piekrasti, kad viss PBLA cīņas stābs nobijās un nenoorganizēja mūsu koŗa sveicienus ostmalā piestājušam tūristu kuģim, uz kuŗa bija arī mūsu tautieši no okupētās Latvijas.

Dievpalīgs ,,gudrām galvām'' tagad visu savlaicīgi izplānot! Bet Tu, mīļais lasītāj, neaizmirsti atkal nosūtīt Minsteres latviešu centra izbūvei savu sirdsapziņas nodevu — 1 dolaru mēnesī: Postfach 15 60 37, Muenster 4400, West Germany.

Sadberijas latvieši ir aktīvi politiski cīnītāji. Uzņēmumā Vitolds Kārkliņš un Inese Makdonalda nodeva vietējam federālā parlamenta pārstāvim dep. Džimam Gordonam (Jim Gordon) un sabiedriskai darbiniecei Karenai Kristijai (Karen Christie) LNF Zviedrijā izdoto dokumentu krājumu par deportācijām okupētajā Latvijā — These Names Accuse.

Tradicionālajā Toronto Latviešu Nama pankūku sarīkojumā, kas notika 18. februāŗa pēcpusdienā, viesi varēja izvēlēties 12 dažādas pankūku šķirnes ar dažādām ievārījumu piedevām.— Attēlā čaklās cepējas: no kr. — Z. Simanovska, E. Felkera, V. Bebre, M. Halivela, K. Reinberga, dāmu kom. priekšn. S. Zaķe, L. Pauzere un E. Zariņa.
Foto J. Liģers.

K. MARKITANTS CONSTRUCTION

veic visāda veida galdniecības darbus — piebūves, pārbūves, remontus. Zvanīt vakaros

222-1827

AMBER PRINTERS & PUBLISHERS
125 BROADVIEW AVENUE
TORONTO, ONTARIO
466-1514 465-7902

LATVIEŠU LEĢIONA
Atceres diena

DV namā, 125 Broadview Ave, Toronto

sestdien, 17. martā, plkst. 19.30

Piedalās:
* *Staņislavs Leimanis — atceres runa: Varoņi*
* *Vija Vare — dzejas*
* *Ženija un Alberts Vītoli — dziesmas, solo un dueti*
* *Astra Ikše-Vītola — klavieŗu pavadījumi*
* *Hermanis Jakobsons — programmas vadība*

Pilna bufete. Ieeja; 6 dol, ieskaitot cienastu.

AICINA DV TORONTO NODAĻAS VALDE

TORONTO ZIŅAS

● LELBA Kanadas apgabala dāmu komiteju priekšnieču, pārstāvju un darbinieču sanāksmi 10. martā atklās pl. 10.30 archibīskaps A. Lūsis un prāv. V. Voitkus no Montrealas. Pēc pusdienas pārtraukuma dāmu komiteju darbinieču sēdi ievadīs ar Birutas Celmas referātu. Dāmu komiteju lietu referente Līvija Jansone, Sv. Jāņa draudzes dāmu komitejas priekšniece, vadīs pārrunas par dāmu komiteju darbību. Nobeigumā dievkalpojumu Sv. Andreja baznīcā vadīs māc. J. Cālītis. Piedalīšanās 10 dol. par visu dienu. Sanāksmes dalībnieces piedalīsies Sv. Andreja draudzes 11. marta rīta dievkalpojumā, kur spredikos viesis prof. J. Rozentāls no ASV, un sekojošā draudzes pēcpusdienā baznīcas zālē referēs prof. J. Rozentāls par tematu Kristīgā cerība un pasaule.

● Pensionāru apvienības 1.marta sanāksmē Latviešu Namā ap 170 dalībnieku noklausījās Gunša Taņņa referātu par Utopiju, kādu viņš iecerējis īstenot savā īpašumā pie Saulaines. Tur paredzēts izveidot daudzas interesantas būves un izrīcības. Referents cer, ka visu iespējams īstenot, ja radīsies vajadzīgais sākuma kapitāls. Viņš papildināja stāstījumu ar kartēm, plakātiem un zīmējumiem. Nākošā 15. marta sanāksmē, veltītā leģiona atcerei, referēs virspulkvedis A. Silgailis.

● Austrumu draudzes dāmu komitejas pēcpusdiena 18. martā pēc dievkalpojuma apmēram pl. 14 Sv. Barnabas baznīcas zālē. Pēcpusdienu ar dziesmām kuplinās soliste Dzidra Egle un ar dzeju skandējumiem režisors Hugo Miķelsons.

● Sakarā ar LNJAK Šī māksla sarīkojumu ciklu 19. februārī notika jaunatnes dievkalpojums Sv. Jāņa baznīcā, piedaloties māc. J. Cālītim un teoloģijas studentiem Sarmai Eglītei un Aldim Elbertam, kas teica svētrunu. Dievkalpojumu ar divām dziesmām kuplināja ansamblis Auseklis no ASV diriģentu Imanta Mežaraupa un Ralfa Augstrozes vadībā. Vēl dziedāja svētdienas skolas bērni Jāņa Baruša ērģeļu pavadījumā. Dievkalpojumā spēlēja ērģelniece Anita Grigale-Rundāne.

● Latviešu kara invalidu apvienības biedru gada sapulce 11. martā pl. 14.30 Latviešu Nama pagraba zālē. Tā būs pilntiesīga pl. 15 ar katru ierādušos biedru skaitu. Šogad pārvēlama apvienības valde, kam pēc 3 gadiem izbeidzas pilnvaras, un revīzijas komisija.

● Pēc ilgākas slimošanas Ošavas slimnīcā 25. februārī 63 g. vecumā miris Manfreds Veide. Viņš dzimis 1921.g. 25. jūlijā Valmierā. Cīnījies leģionā, karā ievainots. Vācijā dzīvojis Valkas nometnē, bijis nodarbināts pie ASV armijas darba grupas Nirnbergā. Pēc iecelošanas Kanadā strādājis auto rūpnīcā General Motors Ošavā. Aizgājēju 1.martā no Ošavas uz Jorkas latviešu kapiem izvadīja māc. J. Cālītis. Nelaikim Kanadā piederīgo nav. Par viņa apbedīšanu rūpējās Lukašēvics Ošavā, Ont.

● Gleznotāja Agra Anšmita gleznu izstāde Latviešu Centrā būs atvērta 23. martā no pl.19—21': 24. martā no pl. 12—20 un 25. martā no pl. 13—20.

● Vīru koŗa Viesturs gadskārtējais koncerts 24.martā pl. 18 Centrā. Diriģente Vizma Maksiņa. Pēc koncerta saviesīgs vakars ar Runču mūziku.

● Toronto Latviešu Biedrības Sestdienas skolas pulkveža O. Kalpaka piemiņas aktā 3. martā piedalījās arī 60 pieaugušo. Svētbrīdi vadīja teol. stud. Aldis Elberts. Skolas pārzines vietniece E. Pētersone teica īsu uzrunu. 8. klases audzēkne Kristīne Soutare lasīja par pulkvedi Kalpaku un brīvības cīņām. Andris Kaļiņš rādīja slīdītes par Brāļu kapiem ar skaņu lenšu ieskaņojumu. Priekšnesumos piedalījās 5. klase ar kopdeklamācijām — A. Pumpura Imanta, 7. klases zēni deklamēja Veronikas Strēlertes Lāčplēša sauciens. 10. martā pl. 9.15 skolā viesosies prof. J. Rozentāls no ASV un runās par tematu Morāles un ētikas ieaudzināšana.

● Sliktā laika dēļ 29. februārī nenotika mājturības kurss ,,Uz kārā zoba'' Centrā. Pirmo kursa lekciju pārcēla uz 14. martu pl. 19 turpat. Etnografisko rokdarbu un tautas tērpu darināšanas, prievīšu un jostu aušanas kurss O. Mežules vadībā sāksies 7. martā Centrā. Kursu mērķis ir apmācīt kursantes pareizai tautas tērpa gatavošanai šīs vasaras Minsteres dziesmu svētkiem un 1985.g. dziesmu svētkiem Toronto.

● Kanadas DV teātŗa viesizrādes — Dr. Orientācija komēdiju—farsu Spāniešu muša režisora G. Vērenieka iestudējumā 25. februārī Montrealā noskatījās 170 apmeklētāju un 26. februārī Otavā 135. Viesizrāžu turneju bija izkārtojušas DV Montrealas un Otavas nodaļas, un vanadzes bija rūpējušās par aktieŗu pacienāšanu ar siltām vakariņām. Turpbraucot īrētā autobusā, turnejas dalībniekus pie Kingstonas pārsteidza sniegputenis, lielceļi kļuva slideni, bet I. Ķipis pie stūres izvadīja ceļojumu laimīgi līdz Montrealai. Ar šo pašu lugu paredzēts viesoties 28. aprīlī Sadberijā, 19. maijā Vašingtonā, 20. maijā Priedainē un 2. jūnijā Čikagā. Bez tam DV teātris viesojās ar otru iestudējumu, Ādolfa Alunāna dziesmu spēli Mucenieks un Muceniece Ernesta Jurševska režijā, 18. februārī Londonā, Ont. To rīkoja DV Londonas nodaļa un DV TK dāvināja visu izrādes ienākumu Patiesības Fondam. Pēc izrādes vanadzes pacienāja aktieŗus ar siltām vakariņām. DV teātris ar šo lugu uzaicināts viesoties Jāņos Gaŗezerā.

Apmeklējot lielsarīkojumu, atbalstīsim taisnības aizstāvēšanu

Savā 18. februāŗa darba sēdē DV KV aicināja visas nodaļas un DV biedrus apmeklēt DV vanadžu ierosināto sarīkojumu, veltītu līdzekļu sagādei taisnības aizstāvēšanai, 31. martā pl.19 West Park Secondary School telpās, Toronto, 1515 Bloor Str. West (Bloor un Dundas). Koncerta programmā piedalās Apvienotais vīru koris (Kalvis, Viesturs, DV vīru koris) un Sv. Jāņa draudzes ansamblis. Sarīkojumu kuplinās arī ar deklamācijām, ko sniegs mūsu jaunieši.

Tālākā darba sēdes gaitā piešķīra 1.000 dol. Toronto nodaļas sieviešu korim Zīle izdevumu atvieglošanai uz Minsteres svētkiem.

● Reliģisko pārdomu pēcpusdienā Latviešu Centrā padomdevēja pie katoļu paidagoģiskās fakultātes un vairākās katoļu skolās Kornēlija Zariņa, kas studējusi praktisko teoloģiju, referēja par Tēvu Kolbi. Viņš bijis katoļu priesteris, kas upurējis savu dzīvību, lai glābtu kādu citu cilvēku, lai tas varētu dzīvot. Kolbes kristītais vārds ir Raimonds, dzimis 1894. gadā Polijā. Reliģisko dzīvi sācis 16 gadu vecumā, iestājoties franciskāņu ordenī. Studējis Romā, kur ieguvis doktora gradu filozofijā un teoloģijā. Jaunības degsmē pieteicis kaŗu pret ticības pretiniekiem un brīvmūrniekiem. Pēc iesvētīšanas Romā par priesteri uzņēmies darbu Krakovas draudzē Polijā. Ap 1921. gadu nodevies rakstniecībai, izdodot reliģisku mēnešrakstu Bezvainīgās Bruņinieki, kas 1927. gadā iznācis 50.000 eksemplāros. Poļi viņam uzdāvinājuši zemes gabalu pie Varšavas, kur kopā ar 38 franciskāņu brāļiem izveidoja Bezvainīgās pilsētu kompleksu, lielāku šāda veida pasaulē, ar 762 priesteŗiem un brāļiem studentiem. Kad 1939. gada 1. septembrī vācieši iebruka Polijā, tie šo kompleksu izlietoja par caurlaides nometni žīdiem un pārvietotām personām. 1941. gadā Kolbe apcietināts un ievietots Aušvicas nometnē. Kad no turienes izbēguši daži ieslodzītie, kuŗus neizdevies atrast, nometnes vadība izvēlējusies 10 gūstekņus, kam bijis jāmirst bada nāvē. Starp tiem bijis arī kāds poļu armijas seržants. Kad Kolbe izdzirdis, ka viņam paliek sieva un bērni, viņš pieteicies mirt seržanta vietā un aizgājis mocekļa nāvē 1941. gada 14. augustā, piedzīvodams 47 mūža gadus. 1982. gada 10. oktobrī pāvests kanonizācijas dievkalpojumā Sv. Pēteŗa bazilikā Romā izsludinājis Kolbi par svēto mocekli.— 14. martā pl. 13 prof. Jānis Rozentāls no Mineapoles vadīs Latviešu Centrā Lielās lūdzamās dienas svētbrīdi.

● Akc. sab. Latviešu Nams akciju turētāju gada sapulce 24. martā pl. 13 pašu namā. Pēc akcionāru reģistrēšanās ziņojumi, debates par ziņojumiem un to pieņemšana, valdes un revīzijas komisijas vēlēšanas. Pieņems arī jaunā budžeta projektu un pārrunās turpmāko darbību. Akcionāru sapulcē, kā slēgtā saimnieciskā vienībā, varēs piedalīties tikai paši akcionāri un aicinātie latviešu preses pārstāvji. Sapulces norisi skaņu lentē ieskaņos tikai nama valde.

Sakarā ar mūsu kaimiņu lietuviešu un igauņu valsts svētku atceres dienu atzīmēšanu DV KV priekšs. G.Brikmanis aicināja, lai vēl ciešāk nākotnē apvienojamies kopējai cīņai par Baltijas valstu brīvības atgūšanu.

Ar klusuma brīdi pieminēja aizsaulē aizsauktos biedrus: Jāni Mazburi — Niagarā, Margoni Emsiņu — Montrealā, Dally Dishler — Montrealā, Sīmani Reinholdu — Montrealā un Jēkabu Dravnieku — Toronto.

G. Brikmanis piedalījies Kičeneras DV nodaļas biedru gadskārtējā pilnsapulcē. Nodaļas turpmāko darbu vadīs prof. Dr. Gunārs Šubiņš — 172 Cedarbrae Avenue, Waterloo, Ont. N2L 4S3, tel.(519) 884-6690; vanadžu kopu vadīs Valija Simsone — 96 Elmwood Ave, Cambridge, Ont.N1R 4Y6, tel. (519) 621-2823. G. Brikmanis ciemosies arī Manitobas DV nodaļā (Vinipegā).

Par DV Kanadas vanadžu vadītāju nākošiem trim gadiem aklamācijas kārtā ievēlēta Nora Pulciņa.

A. Kalupnieks ziņoja, ka ,,DV Kanadā 35 gadi'' rīcības komitejas priekšsēža pienākumus uzņēmies Alberts Šterns.

A. Šterns norādīja uz sarīkojumu gaitas plānošanu un paveikto. Ir izraudzīts svētku sauklis — Domas un darbus Latvijas brīvībai. Svētku žetona metu gatavo māksl. Imants Magons. Jubilejas sarīkojumu plāno laikā no 1985.g. 27. aprīļa līdz 5. maijam, kad tos noslēgtu ar svinīgu aktu un koncertu. Iecerēts, ka DV CV pieņems Kanadas ielūgumu savu kārtējo darba sēdi 1985. gadā noturēt šo mūsu svētku ietvaros.

R. Britāls ir izkārtojis laikr. Latvija Amerikā abonementu veciem un slimiem arī nākošajam gadam. Toronto nod. vanadžu kopa Patiesības Fondam ir iemaksājusi 500.- dol. un tam pašam mērķim no Toronto Latviešu Biedrības dāmu komitejas saņemti 300.- dol. Kopš iepr. sēdes mūža biedru skaits ir palielinājies par četriem.

Ārējās informācijas darbs, kā to ziņoja P. Vasariņš, ir bijis aktīvs. Izkārtota satikšanās ar Federālā parlamenta locekli un uzturēta aktīva vēstuļu un rakstu piesūtīšana laikrakstiem, kas arī laikrakstos ievietoti.

J. Treijs ziņoja, ka DV Kanadā meistarsacīkstes šaušanas sportā notiks 16. jūnijā (sākuma laiks pl. 8 no rīta) LMM kluba īpašumā Bērzaine.

Aprūpes darba ietvaros piešķīra palīdzības līdzekļus nosūtīšanai uz okupēto Latviju. Nozares vadītāju Zigridu Masīti apstiprināja par DV nodaļu darbības izvērtēšanas komitejas priekšsēdi, ar uzdevumu pieaicināt vēl divus locekļus un izkārtot izvērtēšanas darbu, par to arī sniedzot ziņojumu delegātu sapulcē.

Vēl par savu nozaŗu darbību ziņoja A. Ancāns, K. Gulbis, M. Zvejniece, V.Kārkliņš, E. Miniate, R. Alksnis, V. Cinis un A. Kalviņš.

Nodaļas aicinātas piesūtīt A. Kalupniekam foto uzņēmumus melnibaltā apdarē, kas atspoguļotu nodaļu darbību, DV kalendāra vajadzībām.

A. Kalupnieks.

● DV nodaļa rīko 17. martā pl. 19.30 savā namā Latviešu Leģiona dienas atceri, kuŗai veltītu runu — Varoņi — teiks leģiona cīņu līdzgaitnieks St. Leimanis. Programmā piedalās Vija Vare, Alberts un Ženija Vītoli (solo dziesmas un dueti) Astras Ikšes-Vītolas klavieŗu pavadījumā.

● TLB Inženieŗu un tehniķu kopas referāta vakarā 23. februārī Latviešu Namā runāja Auseklis Pērkons par visai saistošu tematu — Elpas un asins alkohola analizes ierīces. Viņš demonstrēja arī alkohola konstatēšanas aparātus. Cigarešu lietošana aparātos uzrāda lielāku alkohola procentu.

Sakarā ar ilggadējā Inženieŗu apvien. bij. prezidenta inž. Nikolaja Zoldnera (Otava) 75 gadu jubileju klausītāji nosūtīja jubilāram parakstītu dāvanu — grāmatu.

AMBER PRINTERS & PUBLISHERS LTD.
125 BROADVIEW AVENUE
TORONTO, ONTARIO
466-1514 465-7902

Valentīns Pāvuls

Neptūna kalps

(29. turpinājums)

Zem klāja labierīcības ar tekošu ūdeni, ne jau kā uz Mūsējā, kad bija jātecina pār bortu. Stūres māja liela — kopā ar karšu māju, vietas gulēt diviem vai vairāk cilvēkiem. Kompass, telegrafs. Viss kā nākas. Kravas telpa pamaza, — domāta rezervju ogļu uzņemšanai tāliem braucieniem. Tēvs bija velkoņa kapteinis. Pirms kara ar Mūsējo viņš labi nopelnīja kuģu glābšanas darbos. Strēlnieks bija daudz lielāks un spēcīgāks. Darbs varētu gadīties. Vasarā Strēlnieks vilka jūras plostus no piekrastes Daugavā vai no Pāvilostas uz Ventspili. Reizēm pašlepēja malkas jančus vai jūras spējīgus prāmjus, kas nākuši modē pēc kara. Pārvadāja arī zivju un konservu kastes, ja Neptūnam sanāca par daudz.

Braucu ar vienu kāju uz Neptūna, ar otru uz Strēlnieka. Citreiz mans kapteinis bija Radziņš, citreiz tēvs. Bieži satiku ,,savu'' meistaru. Strēlnieka meistars bija dzērājs ar stipriem zobiem. Par pusstopu viņš sakošļāja alus glāzi un drumslas izspļāva ārā kopā ar asinīm. Tas jāapmaina. Apmainīja arī. Dabūjām klusu, mierīgu jaunekli ar jūrskolas diplomu. Viņam bija brūte Rīgā, un kamēr nebija apprecējies, nekur tālu no viņas negribēja aizbraukt.

Iet labi. Darba diezgan, un abi kuģi pelna naudu. Vasaras vidū vislabākais darbs ir ar plostiem. Kamēr Strēlnieks atspēries velk trīs jūdžu ātrumu stundā, atliek laika izsauļoties, izslinkoties un izlasīties grāmatas pēc sirds patikas. Sāku pat rakstīt lugu par vecu profesoru, divām vecmeitām un puteklīšiem, kas danco saules staros, ja saule iespīd kajītē caur spraugu lūkā. Likās ļoti dziļdomīgi redzēt cilvēkus kā puteklīšus saules starā. Par jūru un kuģiem es nerakstu. Nav ko rakstīt par to, ko tu diendienā redzi, ko katrs var redzēt pats savām acīm! Pietiek, ja ieraksta kuģa žurnālā, kas katru dienu notiek. Uz jūras putekļu nav, tādēļ par tiem var rakstīt.

Kad āboli nobriest, pielādējam pilnu Strēlnieku ar serinkām un vedam tās pāri jūrai uz Stokholmu. Nekur nav tik smaržīgu un garšīgu ābolu kā Latvijā, tāpat kā nekur nav tik treknu reņģu, brētliņu un plekstu kā pie Kolkas. Serinkām starp āboliem ir tāda pati vieta kā salakām starp zivīm. Tām katrai ir sava īpatnēja noskaņa. Strēlniekam ar divpadsmit jūdžu soļiem pārskrienot pāri jūrai, tikai tāds diennakts stiepiens vien ir. Neesam vēl noēduši kasti serinku, kad jau Zviedrijas šēru klintis mums skrien virsū. Zēģelējot ar Venēru, būtu izēduši vairākas kastes. Starp klintīm ūdensceļu atrodam arī tumsā, jo mums mirkšķina visādas baltas, zaļas un sarkanas bāciņas: ej tur, bet nenāc te. Nonākam ūdens piepildītā cirkus arēnā, kur mājas, rindās sasēdušas, ar spožām acīm uz mums noskatās. Pašā augšā vientuļa gaisma. Domāju, ka tā ir ķēniņa pils, bet kapteinis Radziņš paskaidro, ka tas esot klosteris. Ķēniņa pils esot pašā apakšā pie ūdens. Pareizi vien iznāk. Ķēniņš sēž pirmā rindā, bet svētie tuvāk pie Dieva. Skats tik pievilcīgs, ka otrā dienā nemaz neeju Stokholmu skatīties. Gribu paturēt atmiņā pirmo iespaidu.

Serinkas izķēra uz vietas. Pierādījums, ka zviedriem tik garšīgu ābolu nav. Atlika nomazgāt no klāja serdes un sēklas un braukt atkal mājās.

Rudenī tēvs atstāja Strēlnieku jūrā pie reņģēm un salakām, bet Neptūnu sūtīja uz Lielupi ,,palīgā'' Augsburgam pārvadāt saknes, kāpostus un kartupeļus. Augsburgam tāds ,,palīgs'' nepatika,. Gadu desmitiem ilgi Augsburga kuģīši bija vienīgie preču pārvadātāji starp Jelgavu un Rīgu. Konkurenci nedrīkstēja pieļaut. Jau Kurzemes kuģniecības sabiedrība iejaucās ar savu Jūrmalnieku. Tagad vēl tēvs! Neptūns savā vēderā varēja sabāzt milzums kāpostu, jo tāda krava kuģi pārāk negremdēja. Radās zināma berze, kas varēja uzliesmot karā. Neptūns dabūja daudz kravas, jo laikmets bija ļoti latvisks, un vācu firmu latviešu zemnieki ne labprāt pabalstīja. Varbūt tēvs nebija pārāk stiprs nolīdzinājumos ar vairākiem nezināmiem un nolēma piepirkt klāt vēl vienu kuģi.

Man sākās skolas gaitas. Pēdējā klase ar gatavības apliecību kā sarkanu ābolu eglītes zarā. Noskaiti pantiņu, un ābols rokā! Nešaubījos, ka pantiņu noskaitīšu.

Sapratu, ka manā skolā bija labi skolotāji. Sevišķi Landavu Ziedonis. To dievināja visi. Sliktāki ar grāmatām. Daudzi priekšmeti bija jāmācās no piezīmēm vai jātulko no krievu vai vācu valodas. Man palīdzēja kādreiz Krievijā lasītās grāmatas. Daudzas lietas, ko no skolotājiem dzirdēju, nebija man svešas. Atlika divi un divi salikt kopā, lai iznāktu četri. Ja neiznāca, tad meklēju kļūdu, kamēr atradu vai neatradu. Ar piezīmēm mainījāmies un palīdzējām cits citam. Dažs pierakstīja visu, bet nesaprata kodolu. Cits saprata, bet nepaguva teikumu nobeigt. Es rakstīju tādām ķeburkājām, ka pats tikko varēju saburtot. Mājās bija jāpārraksta. Manas piezīmes vēlreiz izmantoja mana māsīca Erika, kas iestājās tai pašā skolā, tikai klasi zemāk.

Apbrīnoju Zaķi. Viņš uzmeta tikai galveno, mājās stundas nesagatavoja, bet pie tāfeles tik labi runāja, ka piecnieki vien griezās. Talants! Skuja mācījās cītīgi, ja neaizsapņojās. Banga lēkāja starp trijniekiem un piecniekiem, kā jau mākslinieks. Lapsa bija palicis trešajā klasē aptaustīt kādas citas štrumbantes. Auniņa jaunkundze godīgi sēdēja man solu priekšā blakus jaunam skuķim, ko agrāk nebiju redzējis. Visi viņu sauca par Lienīti. Kā citādi lai padzīvojuši cilvēki sauc tādu sārtvaidzi meiteni? No jaunajiem iepazinos ar Dzeni, Bāliņu un Bulliņu. Tie nāca skolā, lai mācītos. Dzenis — lauksaimnieka dēls — man patika vislabāk. No tēva bija mācījies zemi uzart dziļi un pamatīgi. Viļņiem līdzi viņš nešūpojās. Bāliņa tēvam piederēja kuģi. Kaut kas mums abiem līdzīgs. Mājās redzēju, ka līdzības maz. Viņi bija bagāti. Istabas pilnas kuģu modeļiem un gleznām, kur četrmastu pilnrejnieki šķeļ jūras viļņus.

Bāliņš meklēja manu draudzību, jo viņam skolā gāja pagrūti. Bulliņš bija pārņēmis mirušā tēva mucu darbnīcu. Mācījās un strādāja cītīgi. Bieži sēdēju viņa darbnīcā un skatījos, cik veikli viņš izgriež dēlīšus mucām ar elektrisko zāģi. Kādreiz dēlīšus griežot, viņš kreisajai rokai nogrieza trīs pirkstus. Pirksti nokrita skaidās. Es tos pacēlu un notīrīju, apmulsis, cik ātri un negaidīti kaut kas tāds var notikt.

(Turpinājums sekos)

LATVIJA AMERIKA

Atjaunojiet abonementu un dāviniet to saviem draugiem, lai nodrošinātu informāciju par notikumiem pasaulē.

Lūdzu sūtiet LATVIJU AMERIKĀ uz

☐ vienu gadu $40.00

☐ 6 mēnešiem $21.00

☐ 3 mēnešiem $12.00

Mr., Mrs., Miss .....

Adrese .....

Jauns abonents pagarinājums

Čeku lūdzu rakstīt uz

LATVIJA AMERIKĀ PUBLISHING, LTD. vārda
125 Broadview Ave., Toronto, Ontario M4M 2E9

Edvarts Tūters

... *Eju, eju — zīmēs raugos*

Te, kur tagad trimda mana,
Saules gadiem ņava cieņas.

Rīts bez zvaigznēm. Dienā migla.
Neredz labās ceļa zīmes.

Laižu domas — raudzīt eju —
Vai kur neredz labās blāzmas:

Gara blāzmas. Laika blāzmas,
Kas var atnest jaunu gaismu.

Vai kur neredz spēka vīrus,
Kas to tumsu liek zem pēdas?

...Eju, eju — zīmes raugos —
Sena zvaigzne ceļu rāda:

Latvju zvaigzne — Auseklītis,
Kas reiz tumsā gaismu sauca.

Svešā pusē, miglas tvanā
Spēka dzēriens man šī zvaigzne.

Atkal redzu gaismas vīrus;
Laiž tie domas, apsēj druvas.

Klausos — dzirdu; Kaļ tur kalvis,
Zobenus kaļ tautas sargiem.

...Gaismas vīri — tautas sargi —
Tie atnesa brīvestību.

Nesīs jaunus gaismas gadus:
Ļauno tumsu — liks zem pēdas!

* * *

Vilis Lācītis

Šodiena

Dzīvē daudz kas zūd un mainās
Brīži skaistie atvarā pat grimst,
Bet vai tāpēc vaimanās
Tas, kas vēl pēc dzīves slāpst.

Vājais saļims savās sāpēs
Solījumus — paturēs,
Stiprais dzīvi vienmēr spēs
Pār viļņiem droši izstūrēs.

Kas par to, ja kāds jau slīgst,
Daudz vēl to, kas smej un dej.
Baudīt dzīvi, brīvi just,
Piebiedroties tam, kas smej.

Lai zūd viss, viss lai mainās,
Pagātne man sveša jau,
Acumirklim sevi dodu,
Vienmēr jauna ilgojos.

* * *

Jūlijs Celmiņš

Lūgšana

Reiz izmisīgi sauca Jeruzalemes tempļos
— Sūti mums brīvības nesēju.
Sveši soļi klaudzina ielās.
Svētnīcas piebradā un apgāna
Svešmēļu ļaudis.
Sūti, jel sūti brīvību mums!
— Vai šodien tā nelūdzamies mēs?

— Sūti mums aizstāvi.
Bezdievju vagari izsūc pēdējos spēkus.
Aprij saulē briedušos augļus.
Tavu upuru jērus kauj kakla kungu dzīrēm
— Atpestī mūs no varmāku sloga.
Vai tā nesaucam mēs?

Dodi mums spēku, sūti mums mieru,
Kā vīraku, vissvētākā vietā.
Svešnieku šķēpi lai lūzt,
Zobeni truli lai kļūst
Tas Kungs — Tu — esi mūsu vairogs
un bruņas
Vai tā neticam, nelūdzam mēs?

Sarīkojumu Kalendārs

10. martā pl. 9 TLB Sestdienas skolā prof. J. Rozentāls stāstīs par ētikas un morāles ieaudzināšanu jaunatnē. Visi aicināti.

10. martā Plkv. O. Kalpaka bataljona balle King Edward viesnīcā, 37 King St.E., Toronto.

10. martā pl. 19 DV namā DV sporta kluba sezonas atklāšanas balle. Baleta priekšnesumi. Girgensona deju mūzika.

11. martā pl. 11.30—15.00 azaids Latviešu Centrā. Pl. 14.00 vid. zālē ,,Pa vēstures tekām'', prof. Kārļa Kļaviņa ceļojuma iespaidi, illustrēti ar slīdītēm.

11. martā pl. 15 Latviešu Namā Latvisko zināšanu seminārs. Referēs Dr. Jānis Labsvīrs par tematu Baltijas valstu neatkarības gadi. Vadīs E. Kiršs. Turpat pl. 17 labvēļu vakariņas.

13. martā pl. 19 TLB Latviešu ņama akcionāru sanāksme biedrības telpās.

15. martā pl. 14 Latviešu Namā pensionāru sanāksmē atzīmēs Leģiona atceri. Referēs virspulkv. A. Silgailis. Deklamācijas, koris.

17. martā Latviešu leģiona atceres diena DV namā.

18. martā pl. 11.30—15.00 azaids Latviešu Centrā. Pl. 14.00 vid. zālē Dr. A. Pērkons referēs par tematu Latviskā dievestība senatnē un šodien.

21. martā (trešdien) pl. 19 Latviešu Namā TLTA vēstures seminārā vēsturnieks E. Kiršs referēs par tematu ,,Latvijas saeima Eiropas politiskā fonā no 1920.—1940.g.''

23., 24. un 25. martā Toronto Latviešu Centrā māksl. Agra Anšmita gleznu izstāde.

24. martā pl. 18.45 Latviešu Centrā vīru kora Viesturs gadskārtējais koncerts ar balli.

25. martā pl. 11.30—15.00 azaids Latviešu Centrā. Pl. 14.00 vid. zālē Latviešu daiļamatnieku savienības Kanadā priekšsēža A. Gugāna referāts ,,Pareiza rotu valkāšana pie tautas tērpiem''.

25. martā pl. 14.30 Latviešu Namā TLB rīkotā dažādību pēcpusdiena.

25. martā pl. 18 Sv. Andreja baznīcas zālē DV TK rīko Spāniešu mušas izrādi TLB Sestdienas skolas atbalstam.

31. martā koncerts par labu Patiesības Fondam West Park (Bloor un Dundas) skolā.

31. martā un 1. aprīlī DV delegātu dienas DV namā.

1. aprīlī pl. 11.30—15.00 azaids Latviešu Centrā. Pl. 14.00 vid. zālē farmac. Ritas Ozoliņas referāts ,,Pareiza medicīnisko zāļu lietošana''.

6. aprīlī (piektdien) pl. 19.45 Latviešu Centrā soprana Lilijas Zobenas no Anglijas koncerts.

7. aprīlī pl. 19.30 Latviešu Namā Dainas kora saviesīgs vakars ,,Daina pavasarī.''

8. aprīlī pl. 17 Latviešu Namā Olgas Griķes koncerts. Pie klavierēm Brigita Alka.

14. aprīlī Sv. Andreja baznīcā draudzes kora 32. gadkārtējais koncerts.

28. aprīlī pl. 20 DV namā Latviešu kara invalidu apvienības saviesīgs vakars. E. Zakuļa deju mūzika. Visi laipni aicināti.

29. aprīlī pl. 15 Walmer Rd. baptistu baznīcā Amerikas latv. baptistu draudžu koru dziesmu dienas.

5. maijā pl. 19.30 Church of the Redeemer, Bloor un Avenue Rd. stūrī, Jaunbalss 5. gadskārtējais koncerts.

TORONTO KONCERTAPVIENĪBAS 25. SEZONAS KONCERTI

13. martā pl. 20 (otrdien) Melita Mičule — mecosoprāns, Town Hall.

SV. JĀŅA DRAUDZES SARĪKOJUMI

29. aprīlī pl. 13.00 Sv. Jāņa baznīcā kamermūzikas koncerts Artura Jansona vadībā.

6. maijā DV Toronto sieviešu kora Zīle koncerts Latviešu Namā.

12. maijā sieviešu kora Zīle koncerts ar sekojošu saviesīgu vakaru Latviešu Namā.

16. jūnijā Jāņu ielīgošana Bērzainē.

3. novembrī komponista Jāņa Kalniņa jubilejas koncerts Toronto. Apvienotie koŗi.

LONDONA

17. martā pl. 18.30 Ukraiņu zālē, 247 Adelaide Str. South, DV Londonas mednieku un makšķernieku gadskārtējā (Zaķu) balle.

SAULAINĒ

23. jūnijā Jāņu sarīkojums.

Dīvainības kara..

(Turpinājums no 1. lp.)

terroristus), bet OSI darbinieki pūlas, lai Izraēlas valdības prasību izpildītu. OSI nostāja: viņi nevienu netiesājot. Viņu uzdevums esot deportēt. Ja pēc deportācijas kādam patīk tiesāt, lai tiesā, tā nav OSI darīšana. Tāpat, kā kādreiz to darīja Pontijs Pilāts.

Apsūdzībā pret Franku Valusu OSI bija sameklējusi kādu duci cilvēku, kuŗi tiesā liecināja, ka viņi savām acīm redzējuši apsūdzēto kā gestapo virsnieku Čestachovas un Kielca geto Polijā, kur viņš pats piedalījies žīdu spīdzināšanā un iznīcināšanā. Pasaulē slavenais nacistu mednieks Simons Vīzentāls apgalvoja, ka par F. Valusa vainu nav šaubu. Tiesa viņam atņēma ASV pavalstniecību, visa nauda un manta aizgāja tiesas izdevumos, kaimiņu acīs viņš bija kļuvis par visbriesmīgāko noziedznieku, un viņu apmētāja akmeņiem.

Pēc 6 gadu ilgas tiesāšanas F. Valusa aizstāvim izdevās Vācijā sameklēt neapstrīdamus pierādījumus un liecības par viņa nevainību: laikā, kad viņš pēc ,,aculiecinieku'' apgalvojumiem Polijā vajājis žīdus, viņš patiesībā bijis laukstrādnieks Vācijā. OSI savu sūdzību paklusām atsauca.

Tikpat ,,uzticamus'' liecinieksus OSI bija sameklējusi B. Maikovska, V. Hāznera un K. Detlava prāvās. Tiesneši šīs liecības kā neticamas un nederīgas izsvieda laukā.

Gandrīz katrā apsūdzības gaitā vadošie OSI darbinieki gaŗās intervijās ASV presē izskaidro savus cēlos nolūkus un ,,kaŗa noziedznieku'' necilvēcīgās izdarības. Parasti šādām preses kampaņām seko naidīgas demonstrācijas vai nu tiesas zālē, vai apsūdzēto dzīves vietā, kas nereti beidzas ar fiziskiem uzbrukumiem apsūdzētajam, viņa ģimenes locekļiem vai draugiem. Līdz šim šādā raganu medību atmosfairā visilgāk laikam dzīvojis B. Maikovskis — jau kādus 17 gadus.

1979. gadā uzbrucēji viņu sašāva, 1980. gadā iebrucēji viņa mājā ar dunci smagi ievainoja viņa ciemiņu, divas reizes viņam uzbruka tiesas zālē, kādas četras reizes mēģināja nodedzināt viņa māju. Daudzas reizes ir izdauzīti mājas logi un durvis. Prāva vēl nav beigusies, jo B. Maikovskim labvēlīgo spriedumu OSI pārsūdz.

Jau vairāk nekā 200 gadus pasaules grūtdieņu, apspiesto un vajāto acīs ASV ir bijusi sapņu zeme, miera osta, kur patverties un sākt jaunu dzīvi. Kremļa verdzībai pakļautajām tautām ASV ir vienīgā cerība. Un kamēr šāda cerība dzīvo, Kremļa valdnieki nejūtas droši. Tā jāiznīcina. Visiem tiem, kas 2. Pasaules kaŗā pret komūnistiem cīnījās ar ieročiem rokā un šodien cīņu par tautas brīvību turpina no Amerikas krastiem, jāparāda, ka šī cīņa ir bezcerīga, nemorāla un nosodāma, ka visi pretinieki agri vai vēlu tiks saukti pie atbildības. Drošības nav nekur. Čekas asiņainā roka sniedzas arī ASV tiesas zālēs. Šoreiz ietērpta OSI baltajā cimdā.

Kā redzam, komūnistu mērķi sāk piepildīties. OSI ar savām raganu medībām simtiem Austrumeiropas politisko bēgļu sapņus par Ameriku pārvērtusi drausmīgos murgos. KGB ar saviem ,,pierādījumiem'' un apmācītajiem liecinieksiem, visiem brīvības cīnītājiem Sarkanajā imperijā sūta nepārprotamus signālus:

Beidziet sapņot par brīvību! Cīņa ir bezcerīga!

Nacionālisms un iekaŗoto tautu brīvības alkas ir vienīgais spēks, kas nopietni apdraud Padomju imperiju. OSI ar KGB palīdzību šo spēku pamazām iznīcina. Gribot vai negribot uzmācas jautājums: kam īsti šī iestāde kalpo? Taisnības un patiesības interesēm? Žīdu atriebības interesēm vai komūnistu interesēm?

Atcerēsimies 1975.g. pavasari. Tūkstošiem Vietnamas kaŗa pretinieku, komūnistu draugu un simpatizētāju pulcējās Ņujorkas pilsētas Centrālajā parkā, lai svinētu Vietnamas komūnistu uzvaras svētkus. Viena no galvenajām runātājām šajos svētkos bija Elizabete Holcmane — tā pati dāma, kuŗas galvā radās idejas par ASV emigrācijas likumu maiņu, OSI dibināšanu un KGB palīdzību ,,kaŗa noziedznieku'' medībās.

Līdz ar simtiem tūkstošiem Vietnamas ,,laivas cilvēkiem'' — tiem, kas pazuda jūras dzelmē, un tiem, kas izglābās, jautāsim: kas ir Elizabetes Holcmanes īstie mērķi? Patiesība un taisnība? Atriebība, vienalga kam? Vai kredosīds?

Mūsu mīļais un ļoti cienītais radinieks

Edvarts Tūters

dzimis 1893. gada 30. augustā Jaunatē,
miris 1984. gada 1. martā Mineapolē.

Skumjās piemin

Richards Tūters ar ģimeni,
Kaspars Tūters ar ģimeni,
Ernests Kalniņš ar ģimeni,
Herberts Hausmanis ar ģimeni,
Pāvils Cakuls ar ģimeni,
Marta Tūtere-Kundrāte,
Irma Sakss ar ģimeni

Es domās dzīvoju ar tevi, Latvija,
Kā lēmis to man Dievs;
Ja stāsies elpa man,
Mans gars pie tevis ies,
Un paliks tur un būs,
Kur dzīvo tauta mana.

Ed. Tūters.

Mūžībā aizgājis mūsu visu mīļais

Arturs Mauslis

dzimis 1916. gada 24. martā Trapenes pagastā,
miris 1984. gada 20. februārī Ņūmarketā, Kanadā.

Viņu mīļā piemiņā paturēs
radi Latvijā, Kanadā un ASV.

Aizsaules pulkiem pievienojies

kapteinis Evalds Vērsāns

dzimis 1898. gada 3. martā Koknesē,
miris 1984. gada 1. martā Vellingtonā, Ontario.

Tēvzemei un brīvībai

Latviešu virsnieku apvienība Kanadā

Jaunie autori!

Jūsu sacerējumus lietpratīgi sagatavo publicēšanai.

- **Izvērtē**
- **Novērš valodas kļūdas**
- **Rediģē**
- **Sagatavo salikumu**
- **Iekārto manuskriptu iespiešanai**
- **Palīdz aprēķināt publicēšanas izdevumus vai sagādā izdevēju**

Kvalificēti lietpratēji romānu, atmiņu, dzeju grāmatām, kā arī organizāciju periodiskiem izdevumiem.

Tuvāka informācija:
Latvian Publishing Consultants
38 Morningside Ave,
Toronto, Ontario
M6S 1C4

RAIBĀ NEDĒĻA

TRUDO AIZIET

1984. gada 29. februāŗa naktī pāri Kanadas galvaspilsētai plosījās vēl nepiedzīvota sniega vētra. Gadījās, ka ministru prezidents Pjers Trudo iedomājās spītēt dabas elementiem, lai pastaigātos pa vienu no Otavas parkiem. Šajā pastaigā notika tas, ko Kanadas politiķi un liela vēlētāju daļa jau sen gaidīja.

Trudo pēc pastaigas sniegputenī nodiktēja vēstuli.

,,Es skatījos debesīs'', pats Trudo preses pārstāvjiem vēlāk stāstīja, ,,bet es nevarēju saskatīt laika zīmes savai tālākai sūtībai. Ap mani tinās tikai sniegs. Un tā es izšķīros aiziet no liberāļu partijas līdeŗa amata.'' Agrā rīta stundā Trudo devās uz savu kanceleju un nodiktēja liberāļu partijas prezidentei īsu vēstuli, kuŗā paziņoja savu galīgo izšķiršanos.

Līdz ar to izbeidzās viena no pretrunīgākām, bet arī spilgtākām politiskām karjērām Kanadas parlamenta vēsturē. Tas bija bijušais liberāļu ministru prezidents Lesters Pīrsons, kas 1968. gadā aicināja partijas rindās stāties jauno un izskatīgo politisko un tieslietu zinātņu profesoru Pjeru Trudo. Nepagāja ilgs laiks, kad pats Pīrsons bija nobīdīts malā un varēja sākties žilbinošā Trudo karjēra, kuŗā demokratijas vārdā Trudo izlietoja liberāļu partiju kā izejas bazi savas politiskās filozofijas īstenošanai. Brīžiem

Džons Terners saņem nepateicīgu mantojumu.

Trudo nosliecās bīstami uz kreiso spārnu, un viņam bija jādzird par to pārmetumi no piedzīvojušiem liberāļu politiķiem.

Trudo kritiķus nekad neuzklausīja, un pēc viņa pretinieku izteicieniem tas rīkojās kā nekronēts karalis. Jāatzīmē, ka Trudo aiziešana notiek laikā, kad liberāļu partijas popularitātes akcijas tautā nokritušas līdz bīstami zemam līmenim, jo ja vēlēšanas notiktu šodien, tad liberāļi dabūtu tikai 31 proc. balsu, bet konservātīvie turpretim 48 proc.

Pagājušā nedēļā liberāļu partijas vadība jau izšķīrās par kongresu, kuŗā izvēlēs jauno līderi. Šis kongress notiks laikā no 14.—17. jūnijam Otavā. Par kandidātu trūkumu nav ko raizēties, bet domā, ka izšķirīgā gājienā par Trudo mēteli cīņa iznāks kvebekietim tagadējam enerģijas ministram Kretjenam ar Trudo kādreizējo pretinieku viņa pirmās ievēlēšanas sacensībā — financistu Džonu Terneru. Terners savu izšķiršanos vēl nav paziņojis; tas solās paziņot galīgo lēmumu tikai 16. martā. Visas zīmes tomēr rāda, ka partijas vairākums viņa personā saskata vienīgo glābiņu turpmākajās parlamenta vēlēšanās sacensībā ar konservātīvo partijas līderi Malrūniju.

Braiens Malrūnijs tālu priekšā liberāļiem.

Terners, tāpat kā Malrūnijs, uzskata par svarīgāko uzdevumu savest kārtībā Kanadas saimniecību un samazināt bezdarbnieku skaitu.

Daži politiskie komentātori, pazīstot Trudo untumus, vēl lāga negrib ticēt, ka viņš patiesi noies no politiskās skatuves. To arī Trudo pats apliecināja, šīs nedēļas sākumā uzrunājot Toronto universitātes studentus. ,,Jūs par mani vēl dzirdēsit'', teica premjērs, ,,citā kapacitātē un citā laikā.'' Varbūt tiešām Trudo uzpeldēs kā pasaules politiķis Apvienotās Nācijās vai kā rietumu pasaules miera kustības ģenerālis vai arī, liberāļiem vēlēšanās piedzīvojot neveiksmi, žēlīgi pieņems atpakaļ partijas līdeŗa atdoto mēteli.

30 SEKUNDES ČERŅENKO RUNĀ

Ārzemju korespondenti uzmanīgi seko notikumiem Maskavā. Tikko kāds Kremlī nošķaudās, tūliņ tiek iedzīvināta slavenā saaukstēšanās doktrīna, un sākas minējumi par to, ko nākošo iemūrēs Kremļa sienā un kas īsteni nāks viņa vietā. Vairāki rietumu pasaules politiķi, runājot par saaukstēšanos, ieteic atcerēties politbiroja runasvīru komentārus, kas pasaulei turpat pusgadu mēģināja iestāstīt, ka partijas līderim Andropovam piemetušās tikai iesnas un viņš drīz atgriezīsoties darbā.

Anna nobalso par Konstantīnu.

Pagājušā nedēļā, īsi pirms Augstākās padomes vēlēšanām, pirmo reizi atklātības priekšā runātāju katedrā kāpa tagadējais kompartijas pirmais sekretārs Konstantīns Čerņenko. Nav svarīgi, ko viņš savā runā pieminēja, jo šī runa nāca tikai no viņa mutes, bet runas autori sēdēja kaut kur citur.

Čerņenko nav nekāds orātors, bet tas arī nav svarīgi, jo runājot viņš atklāja kādu pavisam negaidītu un vārīgu vietu — viņa veselība ir zem lielas jautājuma zīmes. Rūnā viņš vairākkārt pārtrūka pusvārdā, murmināja un brīžiem cīnījās pēc elpas. Pavisam nelāgs stāvoklis radās, kad, visas šīs ķibeles kopā saliekot, Čerņenko palika pusvārdā ar vaļēju muti stāvot veselu pus minūti, un šo kļūmīgo brīdi redzēja ne tikai padomju pilsoņi, bet televīzijā arī visa pasaule. Varbūt ka ar brīnumzālēm vecīgo Čerņenko vēl izdosies kādu laiku uzturēt pie dzīvības. Aizkulisēs jau stāv vesela rinda jauno troņa tīkotāju, un liekas, ka 54 g. vecais Garbačovs jau priekā berzē rokas.

Čerņenko valdīšanas laiks, īss vai gaŗš, tomēr ieies vēsturē ar jaunu iestigšanu nešķīstā kapitālistu dekadencē. Tagad pirmo reizi Pad. savienības vēsturē diktātoram ir atļauts rādīt arī savu sievu. Vēlējot par Augstākās padomes kandidātiem, drebelīgais Čerņenko ieradās Maskavas vēlēšanu iecirknī nodot balsi ar glaunā kažokā ietinušos lauleni Annu. Annai, protams, bija dota vienreizēja izdevība, tāpat kā pārējiem vēlētājiem, nodot savu balsi par Konstantīnu.

SENĀTORS HARTS SAGĀDĀ PĀRSTEIGUMU

Līdz prezidenta vēlēšanām vēl atlikuši daudzi mēneši, bet demokratu partija, lai izsēdinātu Rēgenu no Baltā nama, jau tagad izdevusi miljoniem dolaru piemērotākā kandidāta izvēlei priekšvēlēšanu kampaņā. Līdz šim par pilnīgi drošu demokratu kandidātu uzskatīja Kārtera laika viceprezidentu Valteru Mondelu. Aiz viņa stāv arodbiedrības un arī partijas organizātoriskā pieredze un nauda.

Nupat notikušās divas priekšvēlēšanas tomēr pierādīja, ka amerikāņu vēlētājs nav mazais bērns, un Mondels dabūja smagu pērienu Ņūhampšairā un arī Meinā. Pirmā vietā Kolorado senātors Harts aizsteidzās Mondelam priekšā par 14 proc., un arī Meinā viņš atstāja Mondelu aiz sevis un pārējos vēl krietnu jūdzi iepakaļ.

Rēgens Baltajā namā var mierīgi smieties bārdā, jo demokratu prezidenta amata kandidāti, savā starpā cīnoties, izšauj visu pulveri un būs vāji pretinieki Rēgenam novembŗa vēlēšanās. Protams, arī Rēgens nevar būt pilnīgi pārliecināts, jo tieši ārpolitikā Eiropa no viņa sagaida konkrētus soļus Vašingtonas un Maskavas attieksmju uzlabošanā. To prezidentam atgādināja tagadējā Vašingtonas pameklējumā Bonnas kanclers Dr. Kols. Daudz nelāgāk Rēgena nodomus var ietekmēt tālāko notikumu attīstība Vidējos austrumos. Lai kā ārlietu ministrs Šulcs taisnotos, amerikāņu prestižs Lebanonā dabūjis smagu pļauku.

GAMAJELS UZTEIC LĪGUMU

Vidējos austrumos Lebanonas prezidents Gamajels devās uz Damasku, kur pēc apspriedēm ar prezidentu Asadu, šķiet, pieņēmis visu Sirijas politisko diktātu. Atgriezies Beirutā, viņš paziņoja savas valdības koalicijas paplašināšanu ar iespaidīgiem musulmaņu pārstāvjiem un reizē arī pieteica maijā parakstītā līguma atsaukšanu, kas ietvēra Lebanonas attieksmes ar Izraēlu. Tagad pat drūzu līderis Džumblats neprasa Gamajela galvu, un runā, ka pietiekot ar līdzšinējās diskriminējošās politikas aprakšanu. Ženēvā sanāks jauna Lebanonas pretišķību izlīdzināšanas konference, kas šoreiz var būt auglīga.

Pavisam nopietns stāvoklis izveidojas Irānas un Irakas konfrontācijā. Ajatola Komeini visiem līdzekļiem nolēmis iznīcināt Iraku un pie robežām sapulcinājis pāri par 500.000 kaŗotāju. Šajā dzīvā uzbrucēju masā acīm redzot viņš cer noslīcināt Iraku. Upuŗi ir neiedomājami lieli, bet lielā kauja vēl nav notikusi. Vašingtona oficiāli paziņojusi, ka Irakas bruņotie spēki Komeini uzbrucēju atvairīšanai lietojot ķīmiskās vielas. Ķīmiskā kaŗa šausmas nav nemaz mazākas par atomkaŗa postu.

KREMĻA VARDES LOŽŅĀ AP KARLSKRONU

Jau vairākas nedēļas Pad. savienības zemūdenes ložņā ap stratēģisko zviedru kaŗaflotes bazi Karlskronu. Viena no krievu miniatūrzemūdenēm strandējusi šaurumā starp vairākām saliņām. Lai piespiestu nelūgto ciemiņu iznirt, zviedri uzbruka ar helikopteŗiem un dziļbumbām. Viņi atklāja arī vairākus sarkanās flotes ūdenslīdējus — vardes vīrus, kas bija patvērušies uz saliņām.

Premjērs Olafs Palme nobažījies, vai nepārtrauktā Kremļa zemūdeņu akcija nav priekšspēle varbūtējai invāzijai. Varbūt ka viņš atceras, kā sākās Baltijas valstu okupācija ar melīgo apgalvojumu, ka krieviem pie Abrenes uzbrukuši latviešu robežsargi, kas šķērsojuši Pad. savienības territoriju. Patiesībā tie bija krievi, kas noslepkavoja latviešu robežsargus, lai attaisnotu invāziju.

Olafs Palme nobažījies par invāziju.

A/S LATVIEŠU NAMS TORONTO
STEIDZAMI MEKLĒ
PĀRVALDNIEKU
Vēlams precēts pāris. Atalgojums pēc vienošanās. Brīvs dzīvoklis. Lūdz rakstīt **491 College St., Toronto, Ont. M6G 1A5.**

RM

NSM

ROSAR-MORRISON
FUNERAL HOME LTD.

Thomas L. Morrison — Funeral Director
467 Sherbourne St., Toronto, Ont. M4X 1K5
Tel. 924-1408

RŪPĪGA UN SMALKJUTĪGA
APBEDĪŠANAS CEREMONIJU IZKĀRTOŠANA

Ratas Optical

Igauņu uzņēmums.

219 Danforth Ave,
Toronto, Ont. M4K 1N2
465-6251

Atvērts pirmd. - piektd. 10—18
sestdienās 10—15

- Gatavojam pēc acu ārsta paraksta brilles un visāda veida kontakta lēcas.
- Rāmji lielā izvēlē.
- Izkārtojam acu pārbaudes.
- Latviešiem 10% atlaide, ieskaitot brilles uz Latviju.

JAUNĀKĀS GRĀMATAS

E. Kreišmane — Es un pīlādžkoks, st.	$10.00
Latvju Enciklopēdija I d.	$48.00
J. Soikāns — Mākslas kritikas un esejas	$32.00
T.L.B. — Paaudzes paaudzēm, rakstu krājums	$15.00
A. Arājs — Garīgs apskats, rakstu kr.	$ 7.00
Latvija Šodien 1983.	$12.00
J. Mednis — Lūdziet	$ 2.50
Angļu—latviešu vārdnīca 40.000 vārdu	$56.50
Angļu—latviešu vārdnīca 20.000 vārdu	$25.00
M. Kalmane — Laikam līdzi, dz.	$12.00
Rūgtais Apenis Nr. 56.	$ 3.50
Teach Yourself Latvian	$ 9.00
K. Ķezbers — Rumba, rom.	$12.50
T. Brence — Ik brīdi svētī sirds, dz.	12.50
A. Melnalksnis — Rotaļas	$ 6.75
Ād. Šilde — Pasaules revolūcijas vārdā	$19.00
J. Klīdzējs — Otrais mūsos, rom.	$20.00
Eg. Grīslis — Toreiz un tagad ticībā, esej.	$18.00
A. Zemdega — Varšavā neaizmirst, impres.	$ 9.50
L. Ozolkalne — Pārnākšana	$ 9.00
K. Pētersons — Dieva meklētāji	$14.00
Vai alņi ēd suņus? Bērnu gr.	$ 5.50
K. Arums — Ačgārnā māja, pasakas	$ 7.50
J. Veselis — Māras sauciens.	$15.00
Ticības spēkā, rakstu kr.	$12.00
E. Andersons — Latvijas bruņotie spēki	$38.00
Alma Bēne — Pērnā Zīle, dz.	$14.50
V. Mangulis — Latvia in the wars of the 20th C.	$26.25
M. Grīns — Latviešu gads, gadskārta un godi	$35.00
O. Šmits — Žēlastības brīnumi	$ 4.00
Dz. Zeberiņa — Es esmu visur	$13.00
Edg. Andersons — Latvijas vēsture 1920—1940 Ārpolītika I d.	$41.00
A. Melliņš — Uz klusuma spieķa, dzej.	$12.00
O. Liepiņš — Tālos atspulgos, atm.	$24.00
K. Sidars — Aiz ezera balti bērzi, rom.	$16.00

Piedāvā dāvanām: gleznas, rotas, keramiku, ādas un koka izstrādājumus, kā arī citas mantas.

DV GRĀMATNĪCA, 491 College St., Toronto, Ont. M6G 1A5, tālr. 921 - 7121. Pasta sūtījumiem 10% piemaksa.

Darba laiks: no pirmd. — piektd. pl. 11—19.30 vak.
sestdienās pl. 9—13.00 dienā

DV GRĀMATNĪCAS NODAĻA-SALONS, 4 Credit Union Drive, Toronto, Ont. M4A 2N8, tālr. 757-1482.

Darba laiks: no otrdienas līdz piektdienai
no pl. 15.00—20.00
sestdienās no pl. 10.00—15.00
svētdienās no pl. 12.00—15.00

Pertas DV izvērtē padarīto

DV Pertas nodaļas Rietumaustrālijā gadkārtējo biedru pilnsapulci atklāja nodaļas priekšsēdis V. Gūtmārcis. Ar klusuma brīdi pieminēja 1983. gadā mūžībā aizsauktos biedrus. Nodaļas, vanadžu nozares un kluba darbības un finanču 1982/83. gada pārskati, kā parasts, bija dalībniekiem izsniegti uz vietas. Pēc paredzētās darba kārtas pieņemšanas par sapulces vadītāju ievēlēja G. Sarkanu, sekretāru V. Ešmani.

Valdes priekšsēdis ziņoja par nodaļas darbu un finanču stāvokli, norādot, ka ienākumi un izdevumi reālizējušies paredzētā budžeta ietvaros. Lielākie ienākumi bijuši no biedru maksām, gadskārtējā sarīkojuma, ziedojumiem, ienākumiem no nodaļas īpašuma un kluba un noguldījumu procentiem. Izdevumi: aprūpei, kur ieskaitīti piešķirtie atbalsti un ziedojumi dažādiem kulturāli sabiedriskiem, jaunatnes un sporta pasākumiem. (piem. Minsteres gimnaz. Ņatiesības Fondam, kursu un nometņu dalības maksām, balvām par sacensībām, u.c. Ieskaitīti izdevumi par obligāto DV Mēnešraksta abonēšanu Pertas Latviešu Ziņu izdošanu, laikrakstu abon. un grāmatu iegādi. DV Austrālijas valdes un LAAJ dalības maksas, administrātīvie, bēru, nodaļas kluba, Pertas Latviešu Centra, īpašuma uzturēšanai, inventāra papildināšanai. u.c.

Revīzijas komisija atzina, ka visi dokumenti un grāmatvedība atrasta kārtībā. Nolasīja valdes ieteikto nodaļas 1983/84. darbības gada budžeta projektu 6,950. dol. ieņēmumos un izdevumos. Sapulcē plašāk izdebatēja ieteikumus un priekšlikumus par nodaļas uzkrāto līdzekļu izmantošanu, vienojoties par šādu priekšlikumu: „Uzdot nodaļas valdei apsvērt iespējas pārdot nodaļas īpašumu un iegūto līdzekļu procentus izmantot nodaļas biedru garīgai un fiziskai aprūpei. Rezultātus uzzinot, sasaucama ārkārtas biedru sapulce." 1984. gadā paredzēts paaugstināt DV Mēnešrakstu, DV Austrālijas valdes un LAAJ maksas, lai nodaļa varētu paturēt līdzšinējo kārtību — ieskaitīt biedru naudā DV Mēnešrakstā obligāto abonēšanas (111. ekspl.) maksu, sapulce nolēma 1984. gadā nodaļas biedru maksu, paaugstināt uz 22.- dol. (iesk. DVM. abon.) gadā. Pensionāri arī turpmāk no biedru naudas maksas atbrīvoti, bet maksā 13.- dol. par DVM. abon. Bija vēl citi ierosinājumi un ieteikumi nodaļas valdes darba vadlīnijām.

Nodaļas valdes priekšsēža amatā 1983/84. darbības gadā ievēlēja līdzšinējo V. Gūtmārci.

Valdē ievēlēja (alfab. kārtībā); A. Avenu, K. Bērziņu, N. Džonsonu, J. Palēnu, J. Purvinski, Z. Titmani, A. Valikovu un J Vucēnu. Revīzijas komisijā; R. Džonsoni, J. Rieku, M. Purvinski, A. Vārpinu un G. Sarkanu.

Sapulces beigās V. Gūtmārcis pastāstījis par gūtajiem iespaidiem, novērojumiem un pieņemtajiem lēmumiem Melburnā 1983 gada decembrī, DV Austrālijas nodaļu delegātu kopsanāksmē.

V. Ešmanis.

ZIEDI UN DĀVANAS

GARDENIA
FLOWERS & GIFTS

362 Danforth Ave., Toronto, Ont. M4K 1N8
(Pie „Chester" pazemja pieturas)
466-1951 vai 466-1502

ZIEDI KATRĀ VEIDĀ — KATRAI VAJADZĪBAI
VISUR BRĪVAJĀ PASAULĒ
LATVIEŠU DAIĻAMATNIEKU DARBI
ĀDĀ, KOKĀ — KERAMIKA, AUDUMI
DZINTARA IZSTRĀDĀJUMI
ZELTKAĻA A. GUGĀNA ROTAS

Māra Lūsis un Inta Tauriņš

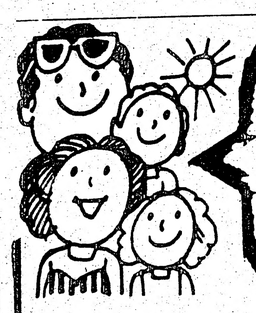

Grupu lidojumi uz Dziesmu dienām Minsterē 1984

AR Air Canada jeb Lufthansa

Cena Kanadas dol. 869, bērniem līdz 11 g. 549, plus 12.50 dol. nodoklis, turp un atpakaļ, ieskaitot busu uz Minsteri, apdrošināšanu u.c. Pērkot pirms 29. febr., 50 dol. lētāk.

Lidojumi: *27. jūlija vakarā*
29. jūlija vakarā.

Par svētkiem un naktsmājām zvanīt **Monikai Jonānei, tālr. (416) 536-5235.**

Par ekskursiju braucieniem zvanīt
Inesei Grodnis uz Avenue Rd. biroju.

HELLO WORLD TRAVEL LTD.

RICHMOND HILL	AVENUE RD. N.	UNION STATION
884-2122	789-5304	368-7451
10520 Yonge St. N. Richmond Heights Plaza	1843 Avenue Rd. (6 blks. North of Lawrence)	65 Front St. West Arrivals Concourse

GRUPU LIDOJUMI UZ

DZIESMU DIENĀM MINSTERĒ

1984.G.

Pavadonis prof. Dr. Gunars Šubiņš

NR. 1 — 29. JŪL. — 6. AUG. $1190.00 (US $975.00)
NR. 2 — 29. JŪL. — 12. AUG. $1330.00 (US $1090.00)

Ieskaitīts lidojums turp un atpakaļ, viesnīca un brokastis, visi transferi u.c.

* Iespējama atgriešanās arī vēlāk — bez piemaksas
* Pieejamas daudzas Eiropas tūres, Oberammergauas spēles, Euralpases un Studentu pases.

Rezervācijas jau pieņem

ATLAS TRAVEL SERVICE

103 RONCESVALLES AVE, TORONTO, ONT. M6R 2K9

Tel.: (416) 531-3519

Runājam latviski

Izdaru krāsošanas darbus

Nocenošana par brīvu.

Zvanīt no pl. 10—23, tālr. 924-7095.

Kārļa Suntaža būvdarbi,

Metro lic. B 2494.

Būvē jaunas mājas un vasarnīcas. Izdara pārbūves, remontus, krāsošanas un mūrēšanas darbus. Sagādā atļaujas.

Zvanīt 751-6829.

GUNARS CONSTRUCTION

izdara visāda veida **pārbūvju un piebūvju darbus,** ieskaitot **plumbing un elektrību.**

Lūdz zvanīt **889-5076.**

LNAK dibinātājs un pirmais valdes priekšsēdis

Konrads Dobelis

dzimis 1899. gada 14. maijā,
miris 1984. gada 28. februārī.

Latviešu Nacionālās apvienības Kanadā valde un padome

Mūsu biedrības dibinātājs

Konrads Dobelis

dzimis 1899. gada 14. maijā Mazgramzdas pag., Aizputes apriņķī,
miris 1984. gada 28. februārī Kalgarijā, Kanadā.

Viņu piemiņā paturēs

Edmontonas latviešu biedrība Imanta

Pēkšņi Dieva mierā aizsaukta mana mīļā krustmāte

Austra Vītols

dzimusi 1921. gada 27. novembrī Latvijā,
mirusi 1984. gada 1. martā Sv. Katrīnās, Kanadā.

Viņu mīļā piemiņā paturēs

krustmeita Sandra ar vecākiem

Jānis Vītols

dzimis 1894. gada 4. septembrī,
miris 1984. gada 21. februārī.

Sv. Andreja Latviešu draudzes Toronto Palīdzības Fonds

Loterija Patiesības Fondam

Čikagas DV apvienības rīkotā loterija ar izlozi par labu Patiesības Fondam 5. februārī Latviešu namā bija pulcinājusi tuvu pie 40 dalībnieku. Vērotāju pulciņā vairāk bija paši čikagieši, jo ap izlozes sākumu uznākušais sniegputenis vienu otru no priekšpilsētām aturēja, taču tie, kas bija ieradušies, jutās priecīgi un sirsnīgā draudzībā pavadīja dažas stundas pie vanadžu klātiem galdiem.

Izlozi atklāja apv.priekšnieks A. Bārda, laimestu vilkšanas norisi vadīja revīzijas komisijas priekšn. A. Rozentāls. Pavisam bija 49 laimesti: gleznas, grāmatas, keramika un aizņēmuma zīmes 100.dol. un četras 50. dol. vērtībā. Daudz laimestu bija ziedojuši Ciānas draudzes grāmatu galds, Ojārs un Silvija Jēgeni, V. Kalniņa un Vintere-Lelde, tautiskos spilvenus M. Priedulāja, R. Valdmane, segu A. Pauliņa, keramiku R. Pūlina, A. Raidonis grāmatas, mazu gleznu Silvija Jēgena.

Rīkotājiem bija prieks; ka tautieši tik atsaucīgi ziedojuši mantas.

BAZNĪCU ZIŅAS

TORONTO

SV. JĀŅA DRAUDZE

Draudzes kanceleja atvērta otrdienās, trešdienās un ceturtdienās no pl. 10 līdz 17, tālr. 921-3327, 200 Balmoral Ave.

11. martā pl. 11 dievkalpojums, māc. A. Celms un teol. kand. E. Liepiņš.

18. martā pl. 11 dievkalpojums, māc. J. Cālītis un teol. stud. A. Elberts.

SV. ANDREJA DRAUDZE

Māc. J. Cālītis, Sv. Andreja draudze, tālr. 924-1563, Carlton St. un Jarvis St. krustojumā, Toronto, Ont. Tālr. mājā 482-8403, 8 Rolland Rd., Toronto, Ont. M4G 1V5. Māc. J. Cālīša runas stundu laiks kancelejā: trešdienās un ceturtdienās no pl. 10—12 un no 18—19. Citā laikā, iepriekš sazinoties.

11. martā pl. 11 dievkalpojums, spredikos viesis prof. Jānis Rozentāls no Mineapoles, ASV.

11.—14. martam Klusā laika pārdomu vakari ar prof. J. Rozentālu — svētd., pirmd. pl. 19.30, otrdienā pl. 18.30.

14. martā pl. 19.30 Lielās Lūdzamās dienas dievkalpojums ar dievgaldu. Dievkalpojums kopīgs visām draudzēm.

18. martā pl. 15 draudzes 35 gadu svētku dievkalpojums un draudzes mācītāja Juŗa Cālīša 10 gadu darbība draudzē. Dievgalds. Draudzes padomes un darbinieku ievešana. Dziedās draudzes koris.

25. martā pl. 11 dievkalpojums lieliem un maziem.

AUSTRUMU DRAUDZE

Māc. A. Celms: 47 Lord Roberts Drive, Scarborough, Ont., MIK 3W1, tālrunis 267-3507. Toronto Austrumu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā 361 Danforth Ave.

11. martā pl. 13 dievkalpojums.
18. martā pl. 13 dievkalpojums.
25. martā pl. 13 dievkalpojums.
1. aprīlī pl. 13 dievkalpojums.
8. aprīlī pl. 13 dievkalpojums.
15. aprīlī pl. 13 dievkalpojums.

BAPTISTU DRAUDZE

Māc. A. Arājs, 9 Kingsbridge Court, Apt. 402, Willowdale, Ont. M2R 1L6, tālr. 638-3822. Toronto latviešu baptistu draudzes sanāksmes Walmer Rd. baptistu dr.dievnamā.

Toronto latviešu baptistu draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdienu pl. 16 Walmer Rd. baptistu draudzes dievnamā.

Lūgšanas sanāksmes notiek katru trešdienu pl. 19.30.

17. martā pl. 14 Walmer Rd. Baptistu baznīcā kristīgās sadraudzības pēcpusdiena. Galvenais runātājs Davids Miķelsons.

GAISMAS TELEFONS — ticības stiprināšanai 635-8582 atkal atjaunots un darbojas 24 stundas. Programmas latviešu valodā, maina 2 reizes nedēļā.

BRAMPTONAS DRAUDZE

Bramptonas latviešu ev. lut. draudzes dievkalpojumi notiek Grace United Church dievnamā: 156 Main Street, North Brampton, Ont. Māc. A. Briedis, 44 Marrylin Cr., Toronto, Ont. M4B 3C6, tālr. 757-2739.

KATOĻU DRAUDZE

Prāvests Dr. B. Kokins, 67 Curzon St., Apt. 315, Toronto, Ontario, M4M 3J3, tālrunis (416) 466-7037. Toronto katoļu vienības dievkalpojumi notiek Kristus Augšāmcelšanās (lietuviešu) baznīcā, 1021 College St. Dievkalpojumi katra mēneša otrā svētdienā, pl. 13.00.

HAMILTONAS DRAUDZE

Hamiltonas latviešu ev. lut. Kristus draudze — 18 Victoria Ave. South. Māc. K. Kuškēvics, 55 East 44th St., Hamilton, Ont. L8T 3G6, tālrrunis 385-9838. Māc. K. Kuškēvica runas stundas baznīcas telpās ceturtdienās no pl. 19—21. Tālr. 527-5810. Ieeja birojā no baznīcas aizmugures.

11. martā pl. 10 dievkalpojums ar dievgaldu, kopā ar igauņu draudzi; pl. 11 Lielās lūdzamās dienas dievkalpojums ar dievgaldu.

18. martā pl. 10.30 bērnu dievkalpojums, svētdienas skola un bībeles klase; pl. 11 draudzes dievkalpojums; pl. 12 pensionāru apvienības gada svētki.

28. martā pl. 16 draudzes dievkalpojums.

MONTREALAS DRAUDZE

Prāv. A. Voitkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal, P.Q. H4B 2G6. Tālr. 489-3224. Montrealas latv. ev. lut. Trīsvienības dr., Sv. Jāņa baznīcā, 4345 Marcell Ave.

11. martā pl. 13.30 dievkalpojums.
18. martā pl. 13.30 dievkalpojums.
25. martā pl. 13.30 dievkalpojums. Spredikos teoloģijas kandidāts Edgars Liepiņš.

OTAVAS DRAUDZE

Māc. E. Lange, 364 Pleasant Pk. Rd., tel. 733-3906. Otavas latv. ev. lut. Miera draudze Sv. Pēteŗa lut. baznīcā, 400 Sparks St.

LATVIEŠU MISIJAS RADIO RAIDĪJUMS „BRĪTIŅŠ AR DIEVU"
nepārtraukti
30 gadu gājumā
katru svētdienas rītu no pl. 9 — 9.30
Vilnis 1270 AM
no Niagaras WHLD raidītāja
Vadītājs A. Laksmanis
106 Dorset Rd., Scarboro, Ont., tālr. 261-4218
Latviešu misijas

KLAUSIETIES „LABĀS ZIŅAS" RAIDĪJUMU
uz īsajiem viļņiem 6155 KHZ
49 metr. band
Sestdienās plkst. 10.30 vakarā
Vadītājs Dāvids Miķelsons, 60 Stevenson Rd., Rexdale, Ont. M9V 2B4
tālr. 749-0832

KLAUSAITIES GARĪGOS RAIDĪJUMUS
Global TV 6. un 22. stac.
100 Huntley St., Toronto,
no pirmd. — piektd. pl. 9.30 no rīta, sestd. pl. 10 no rīta. Bufalo TV stac. 29, 700 Club, ik dienas pl. 11.30 no rīta un pl. 9.30 vakaros.
Radio FM CBN 107.1
24 stundas. Tel. 889-3126.

Un Jēzus tiem sacīja: Ejiet pa visu pasauli un pasludinait evaņģeliju visai radībai (Mrk. 16:15).

Bezmaksas kristīgu literātūru un kasetes ar garīgu dziesmu ierakstiem jūs varat saņemt, rakstot māc. J. Šmitam, Box 465, Surrey, B.C. V3T 5B7.

Daugavas Vanagu nams
PIEDĀVĀ ZĀLI
DAŽĀDIEM SARĪKOJUMIEM
PIEPRASIET TELEFONISKI

125 Broadview Ave.
Tel. 465-5225

Daugavas Vanagu klubs
ATVĒRTS BIEDRIEM UN VIESIEM
no pirmdienas — trešdienai, iesk.,no pl. 14 — 22,
ceturtd. no pl. 14 — 24,
piektd., sestd. no pl. 12 — 24,
svētdienās slēgts.

VALUDE
JEWELLERY LTD.
Zeltkaļi
ALDONA KORMS un
TĀLIS KIVLENIEKS B.Sc. G.J.
VEIKALĀ UN DARBNĪCĀ — Tālr. (416) 595-1125
College Park, 444 Yonge St., Toronto, Ont. M5B 2H4

Fotografisks uzņēmums ar atzītu kvalitāti.
(416) 863-1166
BENJAMIN FILM LABORATORIES LTD.
287 Richmond St. E., Tor., Ont. M5A 1P2
We believe every picture counts

Lielākais latviešu veikals Toronto
BROADVIEW DELICATESSEN
141 Danforth Ave, tel. (416) 465-9905
un
POKO'S MEAT
376 College Str. (tuvu pie Bathurst), Toronto, Ont.
tel. (416) 922-1300
Piedāvā:
- lielā izvēlē eiropiešu gaumē gatavotus gaļas izstrādājumus,
- žāvētus tītarus, zivis,
- pašu ceptu rupjmaizi, pīrāgus, ķimeņmaizītes, smalkmaizītes, jubileju kliņģerus u.c. gardumus.
- klāj viesību galdus.

Īpašnieki Ausma un Jānis Miķelsoni

OPTICAL STUDIO
R. Schmid, Optician
VĀCU OPTIĶIS —
Speciālizējies kontaktlenžu nozarē.
Lielā izvēlē eiropiešu aceņu rāmji.
1586 Bloor St. W., Toronto.
Tel. 535-6252.

Humphrey Funeral Home
A. W. Miles Chapel
1403 Bayview Avenue, Toronto
(at Davisville)
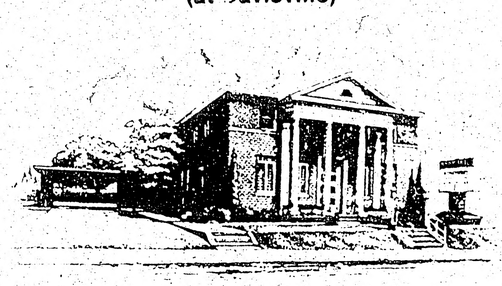
Toronto centrā vislabāk situētais bēru nams — tuvu Sv. Jāņa, Sv. Andreja un Sv. Barnabas baznīcām. Smalkjutīgi pakalpojumi latviešu ģimenēm katrā laikā. Bēru namu vada Humphrey ģimene jau trešā un ceturtā paaudzē.
487-4523

Alcan Building Products Authorized Dealer — ALCAN
Māju īpašnieki!
Ir trīs veidi, kā var ietaupīt ar ALCAN SIDING
Sazinieties ar uzņēmuma īpašnieku — bez starpniekiem
1) **Ietaupa darbu un laiku**
2) **Instalācijas un apkures izdevumus**
3) **Uzlabo izskatu un līdz ar to palielina mājas vērtību, ieskaitot ALCAN 20 gadu garantija**
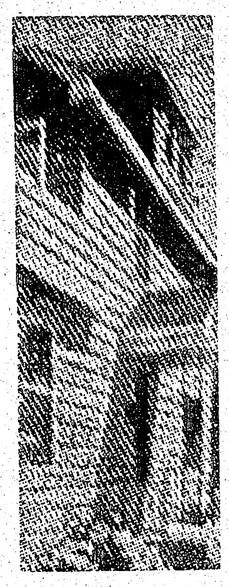
- LIETUS NOVADA CAURULES
- LOGUS
- DURVIS
- MARĶĪZES (Awnings)
- JUMTA PĀRKARES (Sofit and fascia)

CENTURY ALUMINUM INSTALLERS
534-2864 *Īpašnieks Arturs Mīlle*
2226 Dundas St. W., Toronto, M6R 1B5

R. S. KANE Ltd.
APBEDĪŠANAS BIROJS
4812 Yonge Street
(Sheppard Avenue tuvumā)
Willowdale, Ont.
221—1159

SAIŅI UZ BALTIJAS VALSTĪM un P.S.R.S.
Mēs pārsūtām apdrošinātus drēbju un apavu sainīšus līdz 19 2/3 märc. netto
LIELA MANTU IZVĒLE MŪSU VEIKALĀ
Biroja laiks — pirmd., otrd., ceturtdien un piektdien no pl. 9.00 — 17.00.
Piektdienās vēlākā laikā — iepriekš sazinoties pa telefonu
Sestdienās no pl. 9.00 — 16.30, trešdienās birojs slēgts.
Jūnijā, jūlijā un augustā — atvērts trešdienās, slēgts sestdienās.
BALTIC Exporting Co.
482 Roncesvalles Ave., Toronto, Ont. M6R 2N5
tālr. 531-3098

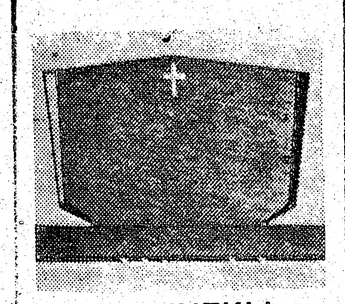
PIEMINEKĻI
487-2147, vakaros 445-8955
Kvalitātes darbs un eiropiešu mets
Igauņu uzņēmums
YONGE MEMORIAL LTD.
2044 Yonge St., Toronto
M4S 1Z9
Starp Eglinton un Davisville

DOWNTOWN WOOLS, ARTS & CRAFTS
Īpašn. Elza Avots
9 Queen St. East (pie Simpsona un Yonge).
Lielā izvēlē dažādu rokdarbu materiāli.
Padomi rokdarbu jautājumos.
TEL.: 368-5011

Latviešu nams Toronto
IZĪRĒ TELPAS
SARĪKOJUMIEM UN VIESĪBĀM
Pēc vēlēšanās nama dāmu komiteja rīko
GODĪBU GALDUS
491 College Street, Toronto, Ont. M6G 1A5
Tel. 922-2931

Ātri, glīti un lēti
iespiežam
dažādus ielūgumus
Tel. 466-1514

Murray E. Newbigging
BĒRU MĀJA
- **Izjusti personīgi pakalpojumi**
- **Pastāvīga kapella**

M. WAYNE HAMILTON
Funeral Director
733 Mount Pleasant Rd., pie Eglinton Ave.
Auto novietošana. Tel. **489-8811, 489-8002**

(Turpinājums)

Paurenīte smaida. Ap nenosakāmā vecuma sārto rūķa seju vijas sprogaini gaiši mati. Jocīga ir Paurenīte.

,,Tad — eju. Tu saki, tur ir maisi un šņores un kastes? Ko darīt ar grāmatām? Tava vecāmāte pirka visas latviešu grāmatas. Viens skapis, cik zinu, ir pilns! Lasīja kā traka. Par tām pašām latviešu būšanām. It kā citas dzīves nebūtu — lielākas, spožākas—".

,,To dzīvi viņa mīlēja" — Lita klusi nosaka.

,,Jā, jā — bradāja pa to latviešu purvu. Neko citu jau neredzēja. Visu savu iekrāto naudu izziedoja uz visām pusēm. Tad te, tad tur —. Tādai skolai, tādai baznīcai, tādai bērnu nometnei. Izauga bērni ārā no nometnēm un — pasmējās par tādu vecomāti! Cik tad vēl tādu ir, kas turas tautiskajos brunčos? No simta viens? Tava vecāmāte slimoja ar latvietību —. Re?"

,,Tu nesmejies!" Lita pacel balsi.— ,,Tā bija viņai mīļā pasaule. Tajā viņa bija mājās. Saproti? —" Viņa norij rūgtas siekalas un paskrien Paurenītei garām.

,,Nu, cik kartupeļus mizot?"

,,Var cept ar visu mizu. Un — samal gaļu. Būs ātrais klopsis. Pamācies no Hāgas. Kad tā paņems tavu Andi, būsiet tuvu kopā. Varbūt tu ko iemācīsies —!"

,,Hāga un Andis!" Lita nosviež kartupeļu grozu — ,,Tu atkal muldi!" —

,,Ak, kas par pāri!" Paurenīte smejas un skrien pa trepēm augšā. ,,Samal gaļu! To, kas bļodā. Un — nomizo sīpolus. Un ķiploku!"

Blaukš! Durvis aiz viņas aizcērtas.

Ātra, asa, smējīga sieva. Tomēr — Litai viņa patīk. Var izstrīdēties un laba atkal. Un — tās čaklās Paurenītes rokas! Māte viņai nomirusi jau mazai. Bet — vai nav tas pats, ja māte aiziet no ģimenes, kad tev ir 6 gadi? Vai tas nav tas pats?

Lita uzstāda uz galda gaļas maļamo mašīnu. Diena sākas. Andis izbrauc smago auto no šķūņa. Piena kannas mirdz sudrabainā spožumā. Balto, mātes ienīsto gotiņu piens — aizies uz pilsētiņu — daudzās, daudzās mājās —. Vai tas nav skaists un vērtīgs darbs? Tēva darbs. Viņa pētniecības darbs. Diena soļo tālāk ar vieglu soli. Vētras postījums novākts. Vilku mežā, zem eglēm smaržo sūna —. Vilku mežā. Un Litai jādomā par pamāti. Vai Paurenīte ko zina?

* * *

Skolā dienas pilnas ar svētku steigu. Lita dzied korī un pēc mācībām paliek uz mēģinājumiem. Tad viņai un Hāgai atbrauc pakaļ vai nu Svens vai Andis.

Ja Svens, tad mājās braukšana būs joku un stiķu pilna. Viņam tāda daba. Nez' kur rodas tās asprātības. Bez smiekliem kopā ar viņu neiztikt!

,,Tāds bija mans vectēvs," Hāga pastāsta — ,,kā muti pavēris, tā visi smējušies līdz asarām. Tas iedzimst —".

Ja vedējs ir Andis — brauciens noritēs klusi vai nopietnās pārrunās. Vairāk jau viņam ar Hāgu. Un Lita sāk tos novērot. Hāgai pavasarī būs astoņpadsmit gadu, nobeigs skolu. Var precēties. Laukos jau precējās agrāk — kaut vai gluži praktisku iemeslu dēļ.

Tikko paies skolas sarīkojums, Lita dosies pie mātes. Pēdējā vēstulē māte raksta par nākotnes nodomiem, par kolledžas izvēli meitai un citas svešas un savādas lietas. Esot arī ievākusies jaunā, greznākā dzīvoklī.

,,Es gan paceļošu nākošajā rudenī firmas uzdevumā pa Eiropu, bet — Lens būs ar tevi mājās. Tā kā nav par ko raizēties..."

(Turpinājums sekos)

Arnolds Miķelsons aizsaulē

Starptautiski pazīstamais skulptors Arnolds Miķelsons 9. februārī pievienojās aizsaules pulkiem. Dzimis 1922. g. 24. janvārī Raunā, galdnieka ģimenē.

Jau 5 gadu vecumā A. Miķelsonam parādījās spējas zīmēšanā. Kad ģimene pārcēlās uz Rīgu, viņam radās iespējas studēt zīmēšanu un vēlāk gleznošanu. Tēva mudināts, viņš izstudēja arī par mechanikas inženieri.

Astoņpadsmit gadu vecumā viņš pilnīgi atmeta glezniecību un pievērsās koka skulptūrai, kas izvērtās par viņa mūža mīlestību.

Vācijas posmā viņš noorganizēja latviešu kokgriezēju kopu, kuŗa viņa uzraudzībā izgatavoja un pārdeva vācu tirgū daudz mākslas priekšmetu un prakstiska rakstura izstrādājumus. Anglijā viņš dabūja darbu porcelāna fabrikā un atjaunoja kaŗa laikā panīkušo porcelāna figūriņu ražošanas nodaļu. Viņa nopelns, kā Derby porcelana fabrika vēl šodien ražo figūriņas pēc Arnolda Miķelsona zīmējumiem un lieto viņa izgatavotās formas. Viņa iemīlētais temats bija putni.

1953. g. A. Miķelsons pārcēlās uz Kanadu un nākošos 13 gadus strādāja architektūras laukā Albertas un Britu Kolumbijas provincēs, tikai vaļas brīžos nododoties savai koka skulptūrai.

Pēdējos 15 gadus viņš gandrīz pilnīgi nodevās savai iemīlētajai mākslai, radot brīnišķīgus putnus, jūras un meža radības un pa retam arī cilvēku formas. Daudzi viņa darbi darināti lielos apjomos, lai gan netrūka arī miniatūru. Drīz viņa darbi sāka iegūt mākslas cienītāju ievērību un intervijas par viņa galeriju parādās mākslas žurnālos un televizijā, ne tikai Britu Kolumbijas provincē, bet arī ASV un Anglijā. Nacionālajā kokgriezēju izstādē Toronto 1977.g. viņš ieguva zelta un sudraba medaļas un atzinību visās 14 katēgorijās.

Viņa skulptūras ir daudzu pasaulslaveno mākslas krājēju īpašumā, kā Vincent Price, Glen Ford, Shirley Jones, Paul Lynd un c. Daudzi mūzeji, universitātes un uzņēmumu ir iegādājušies A. Miķelsona lielā formāta skulptūras.

Māksliniekam bija stingri uzskati par dzīvi un mākslu, un ja ciemiņš viņam patika, viņš mēdza par šiem tematiem padebatēt. ,,Mana māksla ir mana dzīve, un mana dzīve ir māksla, un es nezinu un negribu dzīvot nekādu citu dzīves veidu," deklarēja Arnolds Miķelsons.

Nelaikis atstāj sievu Mariju, 3 dēlus un 6 meitas, kā arī 4 mazbērnus.

Nelaiķi izvadīja 14. februārī no katoļu baznīcas.

Jaz. Ruško

Dāmu un kungu DRĒBNIEKI
šuj apģērbus pēc mēra un gaumes
Runā vāciski
Old Mill Tailors
Rudi H. Schneider
7 Riverview Gardens — **769-9535**
PIE BLOOR, VIENU BLOKU RIETUMOS NO JANE

Par brīvu! Viens pāris
Wrangler®
džīnu (muita jāmaksā sūtītājam), ja jūs sūtāt samaksātas muitas saini, smagāku par 6 kg ar gaisa pastu. Šis piedāvājums spēkā **līdz 1984.g. 3. apr.**
SAVE-O-WAY PARCEL SERVICE
A DIVISION OF 547319 ONTARIO LTD.
331 Roncesvalles Ave, Toronto, Ont. M6R 2M8, tel. (416) 532-3042.
Hamilton office: 747 Barton St.E., tel. 544-3603.
Mēs pieņemam jaunu mantu sūtījumus, nodotus mūsu birojā.
Gaisa pasta likmes:
līdz 6 kg $50
" 7 kg $58
" 8 kg $65
" 9 kf $69
" 10 kg $72
Pa jūras ceļu
5 kg $19
10 kg $34.
Visi saiņi apdrošināti.
Wrangler Standart dāvanu sainis:
4 pāŗi džīnu — 2 dāmu, 2 kungu. Pa gaisa pastu — 3 kg. Muita, iesaiņojums un transports iesk. Cena $225, US $180.
Sūtait M.O. un norādījumus mūsu Toronto birojam.
GARANTĒTA PIEGĀDE.

Andrejs M. Stikuts
B.A., L.L.B.
ADVOKĀTS
20 Queen Street West, Suite 1104, Box 48, Toronto, Canada M5H 3R3
Tel. (416) 977-8720

SAULAINES PĀRVALDE MEKLĒ virtuves personālu
Saulaines bērnu nometnei, **no 1. jūlija līdz 12. augustam.** Lūdzu pieteikties pie **R. Suchovas (416-225-1734) vai E. Reinfeldes (636-1811).** Meklējam arī **vadītājus.** Tuvāka informācija pie **I. Semenovas (751-1959) vai M. Lūša (494-3858).**

SAVIENOTĀS VALSTIS

ŅUJORKA

● Nezināmi ļaundari ielauzušies 19. februāŗa agrā ŗīta stundā krievu valodas laikraksta Novosti redakcijā Ņujorkā un nozaguši abonentu sarakstus. Uz galda atrasta zīmīte, kas ieteic avīzes iznākšanu pārtraukt. Bez abonentu sarakstiem paņemti arī daži citi dokumenti. Deviņstāvu ēkā Manhatenā darbojas automatiska trauksmes ierīce, bet kad policija tur ieradās, telpā neviena nebija.

Novosti sāka publicēt 1980. gadā kā nedēļas avīzi, toreiz nosaucot to par Novaja Gazeta, bet pirms pieciem mēnešiem nosaukumu mainīja un laikrakstu sāka publicēt darbdienās. Avīzei ir ap 25.000 lasītāju ASV un Kanadā, pa lielākai daļai pēdējā laika iebraucēji no Padomijas. Tā nodarbina ap 20 darbinieku.

Ņujorkā ir vēl otra avīze krievu valodā Novoje Ruskoje Slovo, kas iznāk ik dienas, sākusi publicēt 1910. gadā. To 1978. gada 14. maijā bombardēja, nodarot samērā lielus zaudējumus.

● Ņujorkas latviešu ev. lut. draudzes nodevas par 1984. gadu paliek līdzšinējās, strādājošie maksā 75 dol. gadā un brīvprātīgus ziedojumus, pensionāri 37.50 dol. Skolotāji par savu darbu saņem no draudzes 6.40 dol. stundā, palīgi 4.90 dol., bet papildu darbinieku kancelejas un līdzīgu darbu veikšanai 5.50 stundā. Ērģelnieks saņem 45 dol. par spēlēšanas reizi, viesu mācītāji 60 dol., bet satiksmes izdevumu segšanai draudzes mācītāji saņem 130 dol. mēnesī. Visiem darbiniekiem šogad dots algas paaugstinājums 3 proc. apmērā, ieskaitot mācītājus.

● Ņujorkas latviešu organizāciju padomes pagājušā gada novembrī rīkotais labvēļu sarīkojums devis 1700 dol. atlikuma. Padome apvieno 20 organizācijas ar 26 delegātiem. Valsts svētku sarīkojums 19. novembrī nav devis ne atlikumu, ne zaudējumus, bet Kultūras dienu sarīkojums 28. janvārī bijis kupli apmeklēts. Nav vēl izlemts, kur rīkos nākamo Latvijas valsts neatkarības atceres sarīkojumu. Zāle Lēmaņa kolledžas telpās Bronksā maksā 3.000 dol., bet lepnajā Linkolna centra zālē iespējami 11.000 dol. izdevumi.

● Ņujorkas draudzes Ņudžersijas novada vecākais A.Bļodnieks pilnsapulcē 12. februārī norādīja, ka šim novadam vajadzīgs īpašums ar baznīcu, kā tas ir Salas un Ziemeļu novadam. Ievadītas sarunas ar kādu amerikāņu draudzi par zemes vai baznīcas pirkšanu, bet tās vēl nav beigušās, tomēr novada vecākais ielūdzis sapulces dalībniekus uz jaunā īpašuma pirkšanu.

● V. Cerbulis draudzes pilnsapulcē vēlējās zināt, kas noticis ar Celsmei saziedotiem līdzekļiem. Šī organizācija bija iecerējusi iegādāties vai uzcelt veciem ļaudīm dzīvokļus. Neviens nezināja atbildi, neviens arī nemēģināja noskaidrot līdzekļu likteni.

● Pēc draudzes pārskatiem redzams, ka draudzes nama iegādes fondā atrodas 126.000 dol., Ņudžersijas nekustama īpašuma iegādes fondā pāri par 83.000 dol., draudzes Palīdzības fondā atlikums šogad pārsniedz 26.000 dol., bet visu novadu dāmu komitejām plašs atbalstāmo mērķu un uzdevumu saraksts.

● Ņujorkas DV apvienība pag. gadā sarīkojusi 23 dažādus publiskus sarīkojumus, ko apmeklējuši 1337 dalībnieki. Sarīkojumu skaits līdzīgs iepriekšējo gadu caurmēram, bet apmeklētāju skaits pieaudzis par 12 proc. Caurmēra skaits 1983. gadā bijis 58 apmeklētāji sarīkojumā, bet gadu iepriekš tikai 46. Visvairāk dalībnieku bijis pēc Latvijas neatkarības atceres akta 19. novembrī, kad vakariņās bijuši 162 dalībnieki. Draudzīgā aicinājuma sarīkojums pag. gadā pulcinājis 105 apmeklētājus, A. Krūkliņa gleznu izstāde 99.

Apvienībā uz šā gada 1. janvāri reģistrēti 359 biedri, no jauna uzņemti 14 aktīvi un 6 biedri veicinātāji, mūžībā aizgājuši 9 biedri, izskaitīti 4. Vanadžu kopā 97 vanadzes, no tām 17 veicinātājas. Apvienībā 14 mūža biedri, gada beigās mūža biedros iestājušies V. Upmanis un A. Skara.

Neparasti labi izpildījies aizvadītā gada budžets. Ienākumos bija paredzēti 6540 dol., bet ieņemti 13.444 dol. Apvienībai ienākuši ziedojumi par 4.000 dol. vairāk nekā paredzēts un kultūrāli sabiedriskā darbībā par nepilniem 3.000 dol. Nākamā darbības gada budžets sastādīts 9085 dol. apmērā. Arī izdevumi bijuši krietni lielāki. Nama izdevumi pārsnieguši budžetā paredzēto par 5.600 dol., bet radies arī 2.000 dol. budžeta atlikums. Budžetā divkāršojušies izdevumi slimo apmeklējumiem, apsveikumiem un bērēm, no 400 uz 800 dol. Kluba apgrozījumi bijuši 7676 dol., no tiem 2.500 dol. iemaksāti apvienības kasē. Aizvadītā gada beigās DV nama un zemes gabala vērtība bijusi 60.014 dol., bet apvienības kapitāls 110.124 dol. Apvienības kapitālā ieskaitīti 15.550 dol. vanadžu līdekļi, DV ASV valdes aprūpes līdzekļi 3750 dol. un neliels karavīru piemiņas sarīkojuma atlikums Brāļu kapos 1983. gada septembrī.

● Ņujorkas DV apvienības novusa kopai kasē 117 dol., tomēr novusa sacīkšu rīkošanā nākotnē sagaidāmas lielas pārmaiņas. Vairākas aktīvas kopas atsakās rīkot sacensības, kā Filadelfija, Čikaga un Kalamazū. Ņudžersijas Kursas novusa kopa atsakās rīkot kā gadskārtējās austrumpiekrastes meistarsacīkstes, tā Ziemeļamerikas meistarsacīkstes. Pagaidām vēl turas Ņujorkas un Toronto kopa. Atteikšanās iemesli — telpu sagādes grūtības, paēdināšana, samazinājies dalībnieku skaits, novecojušies dalībnieki.

Amerikas Latviešu Apvienības gadskārtējais 33. kongress risināsies no 3.—6. maijam Kalamazū. Tā noorganizēšanai nodibināta rīcības komiteja. Uzņēmumā no kr.: rīcības komitejas vice priekšsēdis Ā. Artmanis, priekšs. V. Miķelsons, M. Bundža, ALA valdes vicepriekšs. V. Ronis, D. Brēmane, sekr. V. Aistare, sarīkojumu pārzine H. Pole, A. Elksne un I. Ose. Otrā rindā stāv: rīcības komitejas vicepriekšs. A. Kajaks, V. Grīnbergs, P. Lielzuika, S. Brēmane, rīc. kom. kasieris V. Lietapurs, A. Dravnieks un A. Elksnis. **Foto V. Namatēva.**

● ALA Kultūras vērtību krātuve pie DV apvienības Ņujorkā aizvadītajā gadā saņēmusi 70 mantas, to skaitā jostas, segas, cimdus, prievītes. Daļa mantu dāvinātas, citas iegādātas no ziedojumu naudas. Krātuvē iekārtots jauns segu skapis, izveidots prievīšu panelis ar 47 prievītēm, klāt nācis ornamentu puzuris. Krātuvi vada L. Tomasa.

● Haralds Karlsons miris 14. februārī pēc operācijas. Viņš dzimis 1911. gada 3. aprīlī Liepājā, bijis leitnants Latvijas armijā. Ņujorkā darbojies par būvuzņēmēju, bijis aktīvs sabiedriskā darbā. Daudz strādājis baznīcas pārbūves darbos Ņujorkas latviešu ev. lut. draudzes Jonkeru baznīcā, kā arī piedalījies draudzes darbā. Piemiņas svētbrīdi 17. februārī Jonkeru baznīcā vadīja prāv. A. Ozols, piedaloties ap 200 pavadītājiem.

● Ņujorkas latviešu ev. lut. draudzes Iekšpilsētas novada kase uzrāda pagājušā gadā 9210 dol. apgrozījumu. Novada dāmu komiteja aizvadītajā gadā ieņēmusi 4492 dol. Ienākumi no sarīkojumiem 1065 dol., koncerts devis 817 dol., ziedojumi dāmu komitejai 1281 dol. Ap 20 dažādu izdevumu posteņiem izdoti 4188 dol. Atlikums gada beigās 6957 dol. Vk.

GRAND RAPIDI

● Latviešu ev. lut. draudzes dāmu komitejas Meteņdienas sarīkojums notika 12. februārī tūliņ pēc dievkalpojuma baznīcas lejas telpās. Sarīkojumu atklāja B. Maine, programmā piedalījās jaunā paaudze: Anita Sarma spēlēja klavieres, Ēriks Taube lasīja referātu par Meteņdienu, bet dzejas lasīja Ingrida Zirne un Laura Dāve. Bija siltas pusdienas. Sarīkojums un dievkalpojums bija kupli apmeklēts.

Daugavas vanagu darbs

DV apvienībai ziemeļrietumos pag. g. notikusi 1 pilna biedru sapulce, 8 valdes sēdes un 1 revīzijas komisijas sēde. DV ASV 33. delegātu sapulcē apvienības delegāti bija Edgars Elferts un Valdis Antiņš. Apvienības mācītājs ir Edmunds Mačs, kas visos svinīgajos aktos vadījis dievkalpojumus.

Sadarbībā ar Takomas latviešu ev.-lut. draudzi rīkoti 5 svinīgi akti: Plkv. Kalpaka un latviešu karavīru atcere, Lāčplēču un Latvijas bruņoto spēku atcere, Kurzemes cietokšņa atcere, 14. jūnijā aizvesto piemiņas akts un Latvijas valsts proklamēšanas 65. gada atcere. Jūlijā divi biedru vakari ar referātiem un slīdīšu izrādēm.

Apvienības biedrzinis ir Leonards Švares. Biedru skaits uz 1984. g. 1. janvāri ir 135/84 vanagi un 51 vanadzes/. Aprūpes vadītājs Juris Sprogis un Valija Sproģe apmeklējuši apvienības biedrus slimnīcās un vientuļos tautiešus mājās. Rosības balvas piešķirtas Vidusskolai Kursa, bērnu nometnei ,,Mežotne,"sporta kopai Ausma individuāli, vēl pieciem citiem jauniešiem un Rietumu krasta latviešu izglītības centram, dāvinot karoga mastu tā atklāšanā. Kultūras nozarē vadītājs Žanis Elferts noorganizējis priekšnesumus sarīkojumos. Saimniecisko pusi kārto Alfons Pedecis.

Iekšējās informācijas vadītājs Arnolds Pļaviņš un Leonards Švarcs ir regulāri ziņojuši par apvienības dzīvi mūsu apv. Ziņās, latviešu laikrakstos, DV Mēnešrakstā un vietējo latviešu organizāciju biļetenos. ,,Ziņu'' redaktors ir Leonards Švarcs, techniskais redaktors Austris Ķirsis. Norakstu izgatavošanas darbā strādā Ērika Ķirse, Apkārtraksts Ziņas izdots 1983. g. 3 reizes 320 eks. metienā.

Apvienības ārējās informācijas vadītājs ir Edgars Elferts. Viņš ļoti aktīvi rakstījis vēstules amerikāņu valstsvīriem un polītiķiem. Šai laukā tikpat aktīva ir arī Elza Simsone. Edgars Elferts un Miervaldis Janševics 1983. g.jūnijā bija ielūgti pieņemšanā pie ASV prezidenta Rēgena, sakarā ar Baltijas valstu rezolūcijas parakstīšanu. Viņi abi bija aktīvi strādājuši, lai šo rezolūciju pieņemtu ASV kongresā. A. Pļaviņš

DENVERA

● Denveras DV apvienība 11. februāŗa pilnsapulcē ievēlēja jaunu valdi. Par priekšnieku darbosies Eriks Vents, bet pārējie valdes locekļi A. Timmermanis, H. Cielēns, Kalpušs, A. Priedniece, M. Balodis un R. Balode. Vanadžu priekšniece paliek līdzšinējā E. Lindemane.

● Denveras DV apvienības valdes locekle Rita Balode kopā ar dēlu Mārtiņu 31. martā dodas Austrālijas ceļojumā. Viņi izlido no Denveras uz Losandželosu, kur pēc īsas uzturēšanās dodas uz Sidneju, Austrālijā, paredzot tur nokļūt 2. aprīlī. Pēc tam ceļojums īrētā automašīnā uz Melburnu. Abi tālās zemes apmeklētāji dodas apciemot radus un draugus. Atgriešanās Denverā paredzēta 14. aprīlī. Vk.

GRAND RAPIDI

● Latviešu ev. lut. draudzes dāmu komitejas Meteņdienas sarīkojums notika 12. februārī tūliņ pēc dievkalpojuma baznīcas lejas telpās. Sarīkojumu atklāja B. Maine, programmā piedalījās jaunā paaudze: Anita Sarma spēlēja klavieres, Ēriks Taube lasīja referātu par Meteņdienu, bet dzejas lasīja Ingrida Zirne un

Roberts Zuika

Vēstule draugiem tur un šeit

PĀRDOMAS UN PIEZĪMES AUTRĀLIJAS CEĻOJUMĀ

(Turpinājums)

Arī tur viņai kādi neatliekami pienākumi, un viņa zināja, kā gandrīz vienlaikus piedalīties pa brīdim abos šajos notikumos. Arī apkūlību vakarā, pēc kopkoŗa koncerta, kad man vajadzēja partneri pie klavierēm, Kristīnīte turpat gadījās īstajā brīdī, un mēs savu priekšnesumu ņēlām priekšā bez kādas samēģināšanas. Cik zināms, viņa darbojas arī ar kādu instrumentālu ansambli. Nu esmu atgriezies mājās, iejūsmināts par visām Kristīnītes mūzikālajām aktīvitātēm!

Pēc Kristīnes Mellēnas klavieŗspēles nāca Adelaides Lilitas Šulcas vadītā kokļu ansambļa Ausma tautmelodiju aranžējumu priekšnesumi. Jauki tajos iederējās Ivonnas Danbergas solo dziedājums. Ivonna un Lilita piedalījās arī diriģentu kursos. Priekšējā rindā sēdēdamas, viņas līdz ar citiem arvien man bija pa rokai, kopīgi sadarbojoties. Es biju nekļūdīgi ievērojis viņu tērpus, nezinādams kā saukt, bet, kad pārliecinājos, pajautājot Dainai, es biju uzminējis. Ivonnas interešu lokā esot arī tiesību zinības, kamēr Lilitai matēmatika un tai tuvie lauki. Abas viņas ļoti aktīvas latviešu sabiedriskajos pasākumos: dejo, dzied, darbojas latviešu organizācijās. Atkal: domām par Kristīnīti pievienojams ne mazāk prieka par Ivonnu un Lilitu!

Priekšnesumu turpinājumā mani ļoti iejūsmināja Helēnas Kastelānes Jāzepa Vītola Kapŗisā valša, op. 24, iejutīgais atskaņojums. Bez jau agrāk iegūtiem diplomiem klavieŗspēlē (A.Mus.A.—Associate; L.Mus.A.—Licentiate) Helēna ir arī Viktorijas mākslas kolledžas bakalaure un Post Graduate (Performance) kursa (1982.) absolvente. Viņa pašlaik mācībspēks pieminētajā Viktorijas kolledžā praktiskajā harmonijā, klavieŗskolotāja Yamaha Music Foundation un Aivenho ģimnazijā, māca arī privātskolniekus. Kad Austrālijā viesojās soprāni Irma Kurme un Skaidrīte Hildebrante no ASV, Helēna bija viņu līdzgaitniece. Kaut satikos ar Helēnu, nepaguvu viņu vairāk iepazīt. Domāju, ka Helēnas atturībā, it kā pazemībā, mierīgumā slēpjas jo plaša jūtu izteiksmes skāla. Viņā briest talantīga klavierniece! Un pašlaik, kad iedomāju par Helēnu, atnākušas ziņas, ka viņa bijusi partnere pie klavierēm arī operdziedonei Ileānai Pētersonsi Melburnā un Adelaidē, kamēr Ingrīda Šakurova-Rinna Sidnejā un Brizbenā.

Ingrīda man it kā pazuda, kaut viņa diriģentu kursos sēdēja pirmajā rindā. Saka, ka orķestranti jaunu diriģentu novērtējot pirmajās trijās diriģētajās taktīs. Kad vingrinājāmies diriģēšanas mākā un dziesmas mācīšanā, biju brīžiem skolnieks diriģentu klases biedru skaitā. Ingrīda bija viena no tām, kas mani pārsteidza mācīšanas darbā. Būdama pie klavierēm, tāpat kā Daina Jaunbērziņa, viņa parādīja savās „trijās taktīs" tehnisku veiklumu un prasmi. Tikai vēlāk uzzināju, ka Ingrīda ir Sidnejas Latviešu jauktā koŗa klavierniece, balsu apmācītāja un diriģenta Haralda Rutupa palīgdiriģente. Ingrīda jau mūzikas diploma (L.Mus.A.—Performers) un B.A. (Communications) grada īpašniece, kas iegūts JDV technoloģijas institūtā. Ingrīdai esot kupls privātskolnieku skaits, viņa spēlējot altvijoli orķestrī, darbojoties par balsu apmācītāju Sidnejas Gilberta un Sulivana sabiedrībā, Young People's Music Group un operas ansamblī. Pamata darbs Ingrīdai austrāliešu dziedones F. Tēloras dziedāšanas studijā, spēlējot pavadījumus skolniekiem un operdziedoņiem. Arī Ingrīdas dzīvesdraugs Dr. Maikls Rinns (Rynn) spēlē flautu un klavieres.

Manas domas nejauši piestāj atziņai, ka labu pavadītāju nekad nav bijusi pārpilnība. Viņi jo bieži meklēti kā ar uguni, kam priekšnesumā parasti piešķirta gluži universāla nozīme, kam viss uzticēts, no kā viss gaidīts, kam aizņemtas ne tikai abas rokas un domas pie pavadījuma, bet jo vairāk jājūt, jāuztveŗ, jāuzmin pavadāmā iepriekš nepateiktie, nezinādamie pēkšņie impulsi, maiņas, nereti jābūt arī žēlotājam un glābējam! Latviešiem tādi bijuši Ludvigs Bētiņš, Pauls Šūberts, Lilija Kalniņa-Ozoliņa, Ādolfs Ābele, Jānis Suchovs, Lūcija Garūta, Jānis Ķepītis u.c. Kad dzīvojām Anglijā piecdesmitajos gados, Londonā slavenajā Vigmora aulā koncertiem mākslinieki „ķertin ķēra" Lašu (Lush), it kā viņš vien būtu, uz ko paļauties un labākā liecība labam koncertam, jo ne visi labi solisti klavierniekiem ir arī labi pavadītāji. Kā gan gribētu novēlēt mūsu jaunajiem, šī mūzikas ceļa gājējiem, iemantot šāda meklēta pavadītāja atzinību!

Mūzikālā vakara centrā bija Adelaides DV nodaļas vīru koŗa Daugava pusducis sparīgi nodziedātu dziesmu Staņislava Līvmaņa vadībā. Vairāk nekā 40 balsu spēcīgajā vīru sastāvā nevarēja žēloties ne par tenoriem, nedz basiem, kas parādīja kā technisku veiklumu, tā izlīdzinātu plūdumu. Līvmānis šo pulku labi notrenējis, tas klausa un padodas diriģenta iecerēm, nav pārspīlējumu vai neloģisku efektu, noturīga intonācija. Tāpat kā Sidnejas vīru korī, arī Daugavā jūtamas spēku rezerves un varēšana. Līvmanis uzmanīgs arī ar dziesmu atkārtošanu, lai kā publika vēlētos, taupīdams koŗa spēkus vēl nepaveiktajam priekšnesumam, un tikai pašās beigās, pēc visa, atcerēdamies klausītājos vēlējumos. Esmu daudzkārt šajā ziņā savā praksē grēkojis, un ne bez ieganstа, bet vai tas bijis tā vērts un ko līdzējis? Kāds tevi ar visiem labiem nodomiem it kā uz ledus uzslidina. Piemēram: pēkšņi parādījies negaidīts miseklis, kas nevienā mēģinājumā ne redzēts, ne manīts. Būs labāk atkārtojot, lai iet vēlreiz! Bet notiek tas pats! Un arī: visi koristi kā elektrizēti otrreiz nodzied lakstīgalu mēlēm! Tā tāda lāga neaptveŗama lieta, kad „gudro" prātu pārņēmis kāds cits valdnieks. Bet varbūt nav arī nemaz tik slikti, tad „draugiem" tiek arī pa gardam kumosam, jo ko gan citādi tad rakstītu vēl gudrākajās recenzijās...

Gan pirmatskaņojumu, jaunu komponētu dziesmu, ja vien tā nav pārāk gaŗa, manuprāt, vajadzētu vēlreiz dziedāt, lai labāk ieklausītos, apjaustu „jaundzimušā dabu", jo, pirmoreiz klausoties, daudz kas paiet gaŗām. Latvijas brīvvalsts laikā Rīgā to koŗi labprāt darīja, īpaši, ja vēl pats komponists bija klāt.

(Turpinājums sekos)

Labi izdevusies jauniešu sarīkojumu virkne

Latviešu Nacionālās Jaunatnes apvienības Kanadā (LNJAK) 11. gadskārtējo sarīkojumu ciklu Šī māksla ir jauna 17. februārī Latviešu Centrā ievadīja bērnu darbu izstāde Šī māksliņa ir jauniņa, kuŗā bija izstādīti ap 40 darbi. Skati bija sakārtojusi Inga Upeslāce.

Izlases izstādē, kuŗu vadīja Karina Mieriņa, savus darbus rādīja Ilze Bertuša-Lapsa, Inese Jansone, Dzintars Mežulis, Ints Plampe, Gundārs Robez, Balvis Rubess, Valda Skrīna-Oestreichere un Jānis Šteins.

Topošo gleznotāju darbu skatē bija pārstāvēti J. Bērziņas, Vijas Celmiņas, Lauras Cīrules, Rūtas Daugavietes, Rutas Grāvlejas, Ģinta Grīnberga, Edgara Jēriņa, Guntara Kravja, Ineses Liepiņas, Anitas Matušēvicas, Māras Rāviņas, Amandas Sebres, Elvīgas Sebres un Ilzes Villeres darbi. Skati vadīja Sandra Bernava un Gunilla Gustava.

Lietiskās mākslas izstādē bija pārstāvēti apm. 25 darbi, un to vadīja Dace Veinberga.

Foto darbu izstādi pārstāvēja Sandra Liepkalna, un tajā bija izstādīti 10 darbi.

Architekta Gunāra Birkerta referāts bija ieinteresējis ap 125 klausītāju.

TLB tautas deju kopas vad. Z. Miezītis runāja par tematu Latviešu tautas deju choreografija.

Tālākās dienas programmas norišu gaitā sekoja jauniešu informācijas saiets, kuŗā pārrunāja un apsvēra iespējas, kā labāk izkārtot iecerēto 7. Vispasaules latviešu jaunatnes kongresu 1986.g. vasarā, tūdaļ pēc Kanadas latviešu dziesmu svētkiem Toronto.

Sestdienas darba dienas noslēgumā bija vakara koncerts džeza ritmā Šodien klusums iestājies.

Jaunieši kuplā pulkā priecājās pie G. Puides vadītās deju kapellas mūzikas, kuŗu viņš kuplināja ar dziesmu melodiju iedziedājumiem. Bez viņa kapellā vēl piedalījās Alberts Vītols (ģitara un piedziedājumi), Raitis Freimanis (elektriskās klavieres), Atis Freimanis (klavieres) un Zintis Pērkons (bungas). Svētdienas programmu ievadīja Šī māksla ir jauna veltīts jaunatnes dienu dievkalpojums Sv. Jāņa baznīcā ar kuplu jauniešu skaitu.

Beztalantu vakarā dominēja liela jautrība, ko īpaši pavairoja atjautīgais programmas vad. Mārtiņš Parņickis no Vašingtonas. Viņš bija vakaram sacerējis īpašu dziesmu: Toronto, kur spēlē kokli. Programmā piedalījās humoriste Helene Vīksniņa un satirists humorists Pauls Raudseps no ASV, kā arī Balvis Rubess, Aldis Liepiņš, Gatis Puide un Alberts Vītols. Kopējās dziesmas vadīja Inese Jansone. Labi izdevies noslēguma vakars, no kuŗa šķīrās tikai vēlā stundā. Piezīmējams, ka sarīkojumu dienās aktīvi dzīvoja līdz arī jaunieši no citiem latviešu centriem Kanadā. Tuvu pie 100 jauniešu bija ieradušies no ASV latviešu centriem, īpaši no Bostonas (apm. 12), Klīvlandes, Ņudžersijas, Kalamazū, Ņujorkas u.c.

Trīs dienu sarīkojumi pulcināja ap 300 jauniešu un ap 100 vecākās paaudzes ļaužu.

O. K.

Meklē pārzini

JĀŅA RIEKSTIŅA LATVIEŠU STUDIJU CENTRAM,

sākot ar 1984. gada augustu. Centrs atrodas pie Rietummičigenas universitātes Kalamazū, Mičigenā. Darbā ietilpst administrātīvi pienākumi, ēdienu gatavošanas pārraudzība un Studiju Centra sarakste latviešu un angļu valodā. Laulāti pāŗi, kā arī vieninieki, vēlami. Alga $7.800.00, dzīvoklis un daļējs veselības apdrošinājums.

Lūgums iesūtīt darba pieredzes pārskatu līdz 1984. gada **1. maijam** saimniecības padomes priekšsēdim **Dr. Uldim Šmidchenam 4724 Romence Rd., Portage, MI 49002, U.S.A**

Vecākais latviešu puķu veikals

Venus

ZIEDI KATRAM GADĪJUMAM

Pasūtinājumus pieņem arī no ārzemēm un uz ārzemēm.

231 RONCESVALLES AVE., TORONTO 3, ONTARIO.

Tel. darbā 534-4645, pēc darba 533-4037.

A. PUTNIŅŠ

Ērgļu ligzdas medus

30 Dewson St.
Toronto, Ont.
Telefons 534-0563
S. Vasarājs

Ja domājiet iegādāties jaunu māju vai pārdot esošo, būšu priecīga Jums pakalpot.

A.E. LePAGE (ONTARIO) LTD. REALTOR

Maria Tiltins, B.A., B.Ed.

1566 Bloor Street West
Toronto, Ontario M6P 1A4
Birojā: (416) 537-3431
Mājās: (416) 536-3702

MONTREALA

● Trīsvienības draudzes gada sapulcē 12. februārī, piedalījās 40 draudzes locekļu. Pilnsapulci vadīja draudzes priekšnieks Visvaldis Golde. Draudzes mācītājs prāvests Arturs Voitkus savā ziņojumā pieminēja pag. gada sliktās un labās ziņas. Jaunās gimenes Montrealu atstājušas. Draudzes locekļu caurmēra vecums jūtami audzis. Daudz jaukto laulību. Arī tīri latviskas gimenes nepiegriež pietiekami vērību bērnu latvietības saglabāšanai. Latviešu skolā audzēkņu maz. Lielais vairums draudzes locekļu dievkalpojumus apmeklē tikai pāris reizes gadā. Pie dievgalda bijuši tikai 57.8%.

Prāvests minēja arī iepriecinošas ziņas. Šī gada 12 iesvētāmie jaunieši ir ar pietiekamām latviešu valodas zināšanām, lai mācības notiktu latviešu valodā. Sadarbība ar draudzes darbiniekiem bijusi priekšzīmīga. Arī ar bij. Pāvila draudzi ievadīta laba sadarbība, un turpmāk tā varētu sekmēties kopējos dievkalpojumos (ierosinājums vēl jāizlemj abās draudzēs). Mācītājs abām draudzēm jau ir viens. Ļoti laba sadarbība arī ar Otavas draudzi un vietējām sekulārām organizācijām. Pašlaik draudzē 299 pieaugušie un 87 bērni, pavisam kopā 386.

Draudzes priekšnieks ziņoja par valdes un dāmu komitejas sastāvu un darbību. Notikušas 7 valdes un 5 dāmu komitejas sēdes. Materiālā ziņā 1983. gads ir rekorda gads, budžets izpildījies ar 473.- dol. atlikumu.

Revīzijas komisijas priekšsēdis A. Vikmanis ziņoja, ka notikušas 3 sēdes draudzes, bēru fonda un grāmatu galda revīzijām. Darbību atzīst par sekmīgu un ieteic pārskatus apstiprināt un budžetu pieņemt.

Pārvēlamo draudzes priekšnieku Visvaldi Goldi un revīzijas komisijas locekļus J. Lukstiņu, A. Kraukli un D. Vītolu ievēlēja atkal.

No valdes izstājās N. Baumanis un A. Bērziņš. Viņu vietā jaunus nevēlēja, jo valdē locekļu skaits pietiekams. Par valdes locekļa kandidātu ievēlēja A. Jeksti.

Dažādos jautājumos J. Tērauds ziņoja par draudzes inkorporācijas jautājumiem, kā arī pārrunāja transporta jautājumu uz baznīcu, kam tas būtu vajadzīgs.

Prāv. A. Voitkus vērsa uzmanību uz draudzes evaņģelizācijas komisijas nodibināšanos šādā sastāvā: G. Hūns, E. Leimanis, J. Tērauds un R. Zeltiņa. Laiku pa laikam domāts draudzes mājā noturēt rīta dievkalpojumus ar sekojošām garīgām pārrunām. Baznīcā tajā dienā dievkalpojuma nebūs. Pirmais tāds paredzēts 4. martā plkst. 11.

Ierosinājumu izteikt pateicību prāv. A. Voitkum sapulce apstiprināja sirsnīgiem aplausiem.

● Trīsvienības ev. lut draudzes evaņģelizācijas dienas 17., 18. un 19. februārī pulcināja pāri par 200 dalībnieku. Tās ievadīja viesis mācītājs Māris Ķirsons no Filadelfijas. Viņš spredikoja arī 19. febr. dievkalpojumā.

● Pensionāru apvienības kārtējo sanāksmi 23. februārī atklāja priekšnieks P. Agrums, un lūgsnu teica D. Vītols Slīdītēs P. Agrums parādīja skatus no pensionāru sanāksmēm vecajā mājā, puķes Tērvetes vasaras māju dārzos, Tērvetes rudens krāsainību, dažus Latvijas skatus un izstādes eksponātus: keramiku un kokgriezumus.—Sadberijas angļu avīzē iespiesto Jūlijas Eckert-MacLean dzejoli „I hear the call of Latvia" nolasīja D. Vītols.— Priekšnieks vēl ziņoja par pensionāru apvienības pilnsapulci nākošajā sanāksmē 8. martā un par Latviešu centra rīkoto pankūku vakaru.— Nobeigumā D. Vītols nolasīja Ačuka feļetonu par šņabja gradiem.

● Latviešu centra valde 3. martā rīko pankūku vakaru, no kura atlikumu izlietās saimniecisko izdevumu segšanai.

● Vīru koŗa Junda krūšu nozīmi pēc Žaņa Ļuča meta gatavojis Arnolds Kaņeps. Austrālijas mūzikas krātuves vadītājs lūdzis nosūtīt vienu nozīmi krātuvei, ko Arnolds Kaņeps arī pagatavojis un šinīs dienās varēs nosūtīt.

Daumants Vītols

LONDONA, ONT.

● DV Londonas nodaļa rīkoja Labdarības sarīkojumu ar atlikumu Patiesības Fondam, kas notika 18. februārī Lietuviešu zāle, 1414 Dundas ielā.

DV teātris Kanadā izrādīja Adolfa Allunāna opereti Mucenieks un Muceniece režisora E. Jurševska vadībā. Sarīkojums bija ļoti kupli apmeklēts. Par vakariņām rūpējās nodaļas vanadzes Martas Brikmanes vadībā. Nod. valdes locekļi ar dažu labvēļu palīdzību bija sagādājuši bagātīgu loteriju. Par skaņu lenšu mūziku gādāja E. Bite. Patiesības Fonda pārstāvis Arvīds Beitāns pateicās programmas izpildītājiem par viņu atbalstu šī vakara mērķim — atsakoties no honorāra, kā arī visiem sarīkojuma apmeklētājiem, kas bija atsaucīgi šo mērķu atbalstīšanā. **Dz.S.**

MULTICULTURALISM

Kopš 1971. gada daudzkultūrālisms ir virzījies uz priekšu lieliem lēcieniem.

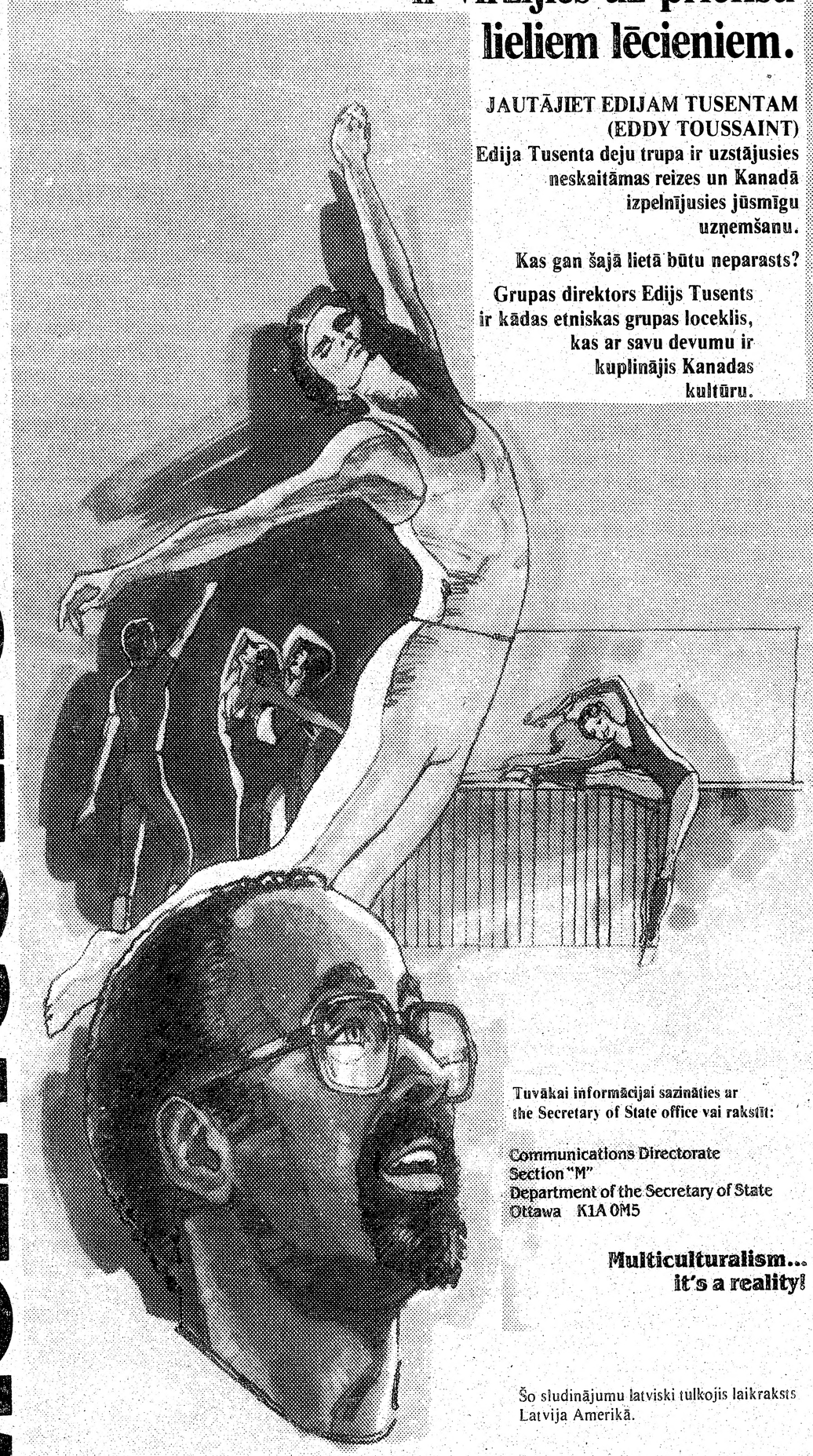

JAUTĀJIET EDIJAM TUSENTAM (EDDY TOUSSAINT)
Edija Tusenta deju trupa ir uzstājusies neskaitāmas reizes un Kanadā izpelnījusies jūsmīgu uzņemšanu.

Kas gan šajā lietā būtu neparasts?

Grupas direktors Edijs Tusents ir kādas etniskas grupas loceklis, kas ar savu devumu ir kuplinājis Kanadas kultūru.

Tuvākai informācijai sazināties ar the Secretary of State office vai rakstīt:

Communications Directorate
Section "M"
Department of the Secretary of State
Ottawa K1A 0M5

Multiculturalism... it's a reality!

Šo sludinājumu latviski tulkojis laikraksts Latvija Amerikā.

Multiculturalism Canada
Hon. David M. Collenette Minister of State

Multiculturalisme Canada
Hon. David M. Collenette Ministre d'État

Canada

UZMANĪBU!

LATVIJA AMERIKĀ APGĀDS

lūdz abonentus laikā kārtot 1984.g. abonementa maksas, kas paliek nemainītas. ASV un citu zemju abonenti, kas maksā ASV dolaros, lūgti maksājumu summu nesamazināt par kursa starpību, jo laikraksta sūtīšana ārpus Kanadas gadā maksā 15 dol. vairāk nekā Kanadā. Piezīmējam, ka sūtīšanas pasta nodeva ir augstāka tiem abonentiem, kas maksājumus nav nokārtojuši.

Vecais strēlnieks aizsaulē

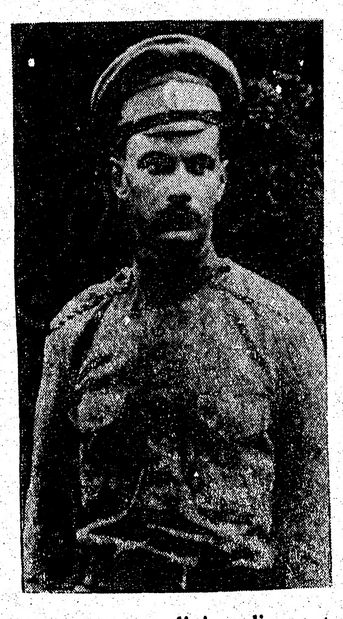

No laika teçējumā sarukušās veco strēlnieku saimes 7. februārī, 89 gadu vecumā, Niagarā šķīries bij. 5. Zemgales strēlnieku pulka strēlnieks, kaŗa laika ierēdnis Jānis L. Sarma. Viņš dzimis Zemgalē, Sunākstes pagastā, lauksaimnieka ģimenē. Pēc Jelgavas tirdzniecības skolas beigšanas studējis tautsaimniecību Maskavas universitātē. Sākoties 1. pasaules kaŗam, brīvprātīgi pieteicies kaŗa dienestā. Pēc demobilizācijas pārradies dzimtenē, sākumā strādādams tēva mājās, vēlāk pārgājis Mežu departamenta dienestā, kur izturējis speciālu pārbaudījumu un turpinājis darbu departamenta virsmežniecībās par darbvedi-grāmatvedi.

Bēgļu gaitās nonācis Vācijā, tad ASV ar dzīves un darba vietu Ņujorkā. Pēc aiziešanas atpūtā apceļojis Austrāliju, no kurienes pēc divi gadiem atgriezies Amerikā, ar dzīves vietu Niagarā.

Gadu slodze līdz ar pasliktinātu veselību pēdējā laikā sirmo kaŗavīru piesaistīja slimības gultai.

10. februārī māc. J. Prauliņš Morgāna bēŗu mājā vadīja dvēseles aizlūgumu, piedaloties pulciņam bēŗu viesu. Šķirstu klāja Latvijas karogs ar sarkanbaltsarkanu ziedu rotājumu. Goda sardzē stāvēja vecie strēlnieki. Aizgājēju guldīja Victoria Lawn kapos Sv. Katrīnās, Kanadā. Par viņu sēro dzīvesbiedre Vanda, brāļi Rūdolfs un Alberts ar ģimenēm Ņujorkas pavalstī un pulciņš draugu un paziņu.

Aizgājēja dzīvesbiedre piesaistīta slimības gultai, kādēļ lielu rūpi un sirsnīgu gādību par sirmā kaŗavīra pēdējām gaitām bija uzņēmusies Rita Jaunzeme. **A.Sed.**

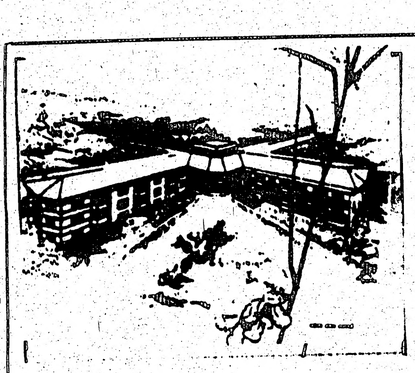

KRISTUS DĀRZS

Galīgā pieteikuma anketa

Valdības iestādes pieprasa sastādīt galīgo listi ar pirmajiem 100 (simts) kandidātiem, kas vēlētos nākt uz Kristus Dārzu, tiklīdz tas tiks atvērts — 1985. g. jūnijā. Ir pieteikušies jau 36 kandidāti.

Pašreiz plānojam, ka cenas Kristus Dārzā būs šādas:

1) Istaba ar vienu gultu, apkopšanu, gaisa dzesinātāju, mēbelēm, 3 maltītēm dienā, tualeti un izlietni..... $700—$875 mēnesī
2) Istaba ar divām gultām, ar tām pašām ērtībām..... $600—$700 mēnesī (no katra)

Norādītās mēneša maksas ir aptuveni pareizas. Tie kandidāti, kas neprasa valdības piemaksas, ja nevēlas, var neuzrādīt ietaupījumus vai citus īpašumus. ASV pilsoņiem tuvāka informācija iegūstama Kanadas konsulātos.

Lūdzu izpildīt un nekavējoties nosūtīt: Kristus Dārzs, 698 Shaw St., Toronto, Ont. M6G 3L7, tālr. (416) 532-9546.

1) Vai būtu ar mieru pāriet uz Kristus Dārzu, tiklīdz tas būs atvērts. Jā_____ Nē_____
2) Ja nē, tad kad Jūs vēlētos pārcelties uz Kristus Dārzu? _____. gada _____ mēnesī.
3) Vajadzīgs financiāls pabalsts? Jā_____ Nē_____
4) Kādi ir Jūsu pašreizējie mēneša ienākumi, ieskaitot pensiju? $500—750_____; $750—1.000_____; $1.000—1.500_____; $1.500 + _____.
Vai Jums ir nauda rezervē? Jā_____ Nē_____
6) Vai Jums pieder māja, vai īrējat? Pieder_____; Īrēju_____; Citi_____.
7) Pieder mašīna? Jā_____ Nē_____. Spējīgs vadīt mašīnu? Jā_____ Nē_____.
8) Vai ir piederīgie vai radi? Jā_____ Nē_____. Kādi?_____

Vārds, uzvārds .....
Adrese.....
Vecums..... Dzimšanas datums.....
Ģimenes stāvoklis .....
Telefons .....

Ziedojumi: vēlos pieteikt $..... ziedoju tagad $.....
Atļauju_____ Neatļauju_____ publicēt vārdu. (nevajadzīgo svītrot)

Kādam mērķim: 1) istabas iekārtai
2) satiksmes autobusam
3) lūgšanas vietai
4) archīviem
5) citiem mērķiem — kādiem?

Mans mīļais krāsu brālis — Selonijas filistrs
virsleitnants

Juris Klaustiņš

1984. gada 9. februārī pievienojies mūsu varoņa nāvē kritušajam oldermanim Augustam Greblem.

Sērās
Aleksandrs Kundrats

Mūsu mīļais filistrs-dibinātājs

Konrads Dobelis

dzimis 1899. gada 14. maijā Mazgramzdas pagastā, Aizputes apriņķī,
miris 1984. gada 28. februārī Kalgarijā, Kanadā.
Apglabāts 3. martā Hamitonas White Chapel Memorial kapsētā.

Sit tibi terra levis.

Viņu mīļā piemiņā paturēs
Philyronia's konvents

Mūžībā pie Dieva aizgājis mūsu draugs

Valdis Graudums

dzimis 11920. gada sveču mēneša 7. dienā,
miris 11984. gada sveču mēneša 19. dienā Kalifornijā.

**Laima tev ceļu šķīra,
Šai saulē dzīvojot;
Lai Dieviņš vārtus ver
Viņā saulē ieejot.**

Skumjās atceras
Latvju Dievturu Sadraudze

Latvijas Kaŗa aviācijas pulka bijušais motorists
seržants **Arnolds Strožs**
dzimis 1903. gada 21. novembrī Latvijā,
miris 1983. gada 1. decembrī Rīgā.

Kaŗa lidotāja kapteiņa B. Pukšes dzīvesbiedre
Elza Pukše
mirusi 1983. gada 28. decembrī Bolderājā.

Par viņiem sēro
Aviācijas pulka bijušo kaŗavīru saime

Konrada Dobeļa izvadīšana

LNAK dibinātāju un pirmo valdes priekšsēdi Konradu Dobeli 3. martā pēdējā gaitā Hamiltonā izvadīja māc. K. Kuškēvics.

Pie šķirsta, klāta ar Latvijas karogu, kapličā goda sardzē stāvēja korporāciju Lettonia's, Selonijas, Tervetia's, Philyronia's un Vendia's locekļi. Savu krietno biedru ar goda sardzi izvadīja arī Kanadas Daugavas vanagu saime.

Pēc sēru dievkalpojuma no savas studentu brālības dibinātāja un ilggadējā drauga korp. Philyronia's vārdā atvadījās seniors A. Sproģis, pieminot: ,,Viņš savu darbu darīja, neprasot, kas par to būs. Bez goda rakstiem un sludinājumiem savas dzīves laikā viņš paveicis vairāk nekā jebkuŗš cits.

LNAK valdes un padomes vārdā atvadījās padomes priekšsēdis I. Alksnis: ,,Liekot pamatus Kanadas latviešu centrālai pārstāvniecībai, aizgājējs ir atstājis sev paliekamu pieminekli. Lai mēs pilnībā novērtējam viņa devumu un nesavtīgo kalpošanu. Dobeļa vārds nepazudīs no Kanadas latviešu vēstures."

Daugavas Vanagu Centrālās valdes pārstāvis un Kanadas valdes priekšnieka vietnieks A. Kalupnieks apliecināja Kanadas vanagu saimes pateicību par viņa kluso, bet vērtīgo darbu organizācijas kapacitātē.

Edmontonas Latviešu Biedrības Imanta priekšnieka Birzgaļa uzdevumā no nelaika imantiešu vārdā atvadījās red. A. Kundrats, uzsveŗot arī aizgājēja nopelnus latviešu militārās vienības formēšanā un arī pirmā latviešu laikraksta nodibināšanā. Uzrunājot K. Dobeļa piederīgos — dēlu Normu un meitu Džūnu, viņš norādīja: ,,Jūs, kas zināt, cik daudz jūsu tēvs uzupurējās latviešu lietas dēļ, varat būt lepni. Jūsu tēva dibinātā Imanta ir skaists piemineklis, kas vēl vienmēr dzīvo."

Toronto Korporāciju Kopas vārdā atvadījās A. Kabucis, Kanadas latviešu virsnieku apvienības vārdā A. Linē, bet no Hamiltonas pensionāru vienības F. Petrovskis. Bēŗu ceremonijai beidzoties, korporāciju locekļi pie šķirsta vienojās tradicionālā sēru dziesmā Ja kādu brāli vest uz kapu klusu.

Bērinieku pulkā kupli bija pārstāvēta Daugavas Vanagu saime. Diemžēl, nebija klāt viens otrs, kam būtu jāpateicas Dobelim par to, ka savā laikā tiem pavērās ceļš uz Kanadu.

Saulainā sniega klātā kapsētā dienas vidū pēc mācītāja K. Kuškēvica svētīšanas vārdiem nelaiķi guldīja zemes klēpī. A. K.

Konrada...

(Turpinājums no 1. lp.)

jā laikā bija kļuvusi vāja, un viņš bija arī viens no tiem, kas ierosināja domu par laikraksta producēšanu skaņu lentēs veco latviešu tēvu un māmuļu aprūpes ietvaros.

Konrads Dobelis bija dziļi reliģiozs un pašaizliedzīgs kalpotājs Kanadas latviešu saimei. Viņš nešaubīgi ticēja Latvijas brīvībai, un zīmīgi, ka jau 1947. gadā Edmontonā dibinātai biedrībai izvēlējās Imantas vārdu.

Liels tautas darbinieks ir aizgājis dusēt. Viņa piemiņa lai paliek mūžam dzīva Kanadas latviešu sirdīs.

Aleksandrs Ķegumnieks.

Toronto ziņas

● Mednieku un makšķernieku kluba rīkotās žibulēšanas (asaŗu) sacīkstes 25. februārī pulcināja 11 makšķerniekus (Virdžīnijas līcī). Tās norisa sniegputeņa laikā, kādēļ bija grūta redzamība. Uzvarēja A. Smans, 2.v. J. Atmats un 3.v. J. Koškins. Uzvarētājs ieguva uz 1 gadu ceļojošo kausu. Sacīkstes vadīja sekc. vad. J. Birznieks.

● Ienākumu nodokli, ja tas pārsniedz 400 dolaru par pagājušo gadu, pensionāri varēs nokārtot četros maksājumos — martā, jūnijā, septembrī un decembrī. Par to tuvāk paskaidrots divās brošūrās: Paying Taxes by Instalments un Instalment Guide for Individuals — 1984 (Form T7B — Individuals), kas dabūjamas vietējos nodokļu birojos. Jāņem vērā, ka par laikā nesamaksāto ienākumu nodokli tam pieskaita arī procentus. Nodokļa daļu maksājumi ērti nokārtojami bankā.

● Māc. J. Cālītis kristījis Mārtiņu Vari Sosti, Einara un Rutas, dzimusi Lapiņa, dēlu.

● Svētdienas azaidu referātu ciklā Centrā 11. martā pl. 14 prof. K. Kļaviņa referāts Pa vēstures tekām — ceļojumu iespaidi Francijā ar slīdīšu izrādi.

● Archibīskaps A. Lūsis salaulājis Ingrīdu Dailu Tauriņu un Ēriku Zigurdu Kalniņu. Līgava pieder pie studenšu korp. Gundega saimes un līgavainis — Frat. Lataviensis. Laulību dievkalpojumu kuplināja ērģelniece Ruta Āze.

Arī mazajām draudzēm ir problēmas

Toronto Austrumu draudzes gada sapulcē 19. februārī, tūliņ pēc dievkalpojuma, Sv. Barnabas baznīcas zālē piedalījās 60 draudzes locekļi. Sapulci vadīja draudzes priekšnieka vietnieks V. Tikiņš, protokolēja sekretārs R. Pētersons. Draudzes pārskatus un ziņojumus sapulce pieņēma bez iebildumiem. Draudzes priekšnieks Arv. Bērziņš pie pārskata vēl paskaidroja, ka pērnais gads draudzei nav bijis sekmīgs, bet ar kāda draudzes locekļa testamenta 5.000 dol. novēlējumu gada beigās radies neliels atlikums. Lai draudze varētu sekmīgi kārtot savu saimniecību, valde ierosināja paaugstināt par 10 dolariem draudzes locekļu nodevu, vīriešiem maksājot 80 un sievietēm 70 dol. gadā, ko sapulce apstiprināja, tāpat jauno budžetu, izdevumos paredzot 41.940 dol. Atzinīgu revīzijas komisijas ziņojumu sniedza I. Jente, lūdzot sapulci izteikt pateicību valdei un dāmu komitejai.

Draudzes padomē pilnvaru laiks bija izbeidzies pieciem locekļiem: Imantam Alksnim, Arturam Amoliņam, Arvīdam Bernšteinam, Richardam Kurzemniekam un Valdim Tikiņam. R. Kurzemniekam nekandidējot, viņus ar aklamāciju ievēlēja turpmākajam pilnvaru periodam, bet no jauna Imantu Jenti. Revīzijas komisijā ievēlēja līdzšinējos Valdi Bērziņu un Jāni Vanagu un no jauna Robertu Ozolu. Draudzes pārstāvis aprūpes namā Kristus Dārzs O.Lepše ziņoja par projekta izveidošanos gaitu.

Uz šā gada sākumu draudzē bija 652 locekļi. Aizvadītajā gadā iestājušies 17, izstājušies 5, miruši 16. Notikuši 50 dievkalpojumi ar kopējo apmeklētāju skaitu 2870, vai caurmērā apm. 60 baznīcēniem katrā. Pie dievgalda gājuši 217. Kristīts 1 bērns, iesvētīti 3 jaunieši, laulāts viens pāris (jaukta laulība). Draudzes lauku īpašumā Tālavā vasaras mēnešos notikuši 6 dievkalpojumi un tuvējā Alistonas kapsētā kapu svētki.

Draudzes mācītājs A.Celms uzņēmies arī Sadberijas draudzes aprūpi un kalpojis citās draudzēs Londonā, Sv.Katrīnās, Sanderbejā, Sūsenmarī, Otavā un Hamiltonā, darbojies Toronto latviešu biedrības sestdienas skolā, reliģisko pārdomu pēcpusdienās, lasījis referātus, kā arī vadījis svētbrīžus daudzos sarīkojumos. Draudzē savu prakses gadu pašlaik izkalpo Senlui teoloģijas semināra students Aldis Elberts. Draudzes aprūpē daudz palīdzējis līdzšinējais mācītājs A. Briedis, apmeklējot arī slimos un vecos ļaudis, kā arī palīdzējis amatdarbos.

Draudzes dāmu komiteju vada Lidija Pētersone. Komiteja izkārtojusi piecus draudzes sarīkojumus un sarīkojusi pirmo reizi draudzes mākslinieku darbu skati, kuŗā ar 68 darbiem piedalījušies 12 autori. Komiteja aizvadītajā gadā apgrozījusi 9.982 dol. ar 5.150 dol. atlikumu gada beigās.

Draudzes lauku īpašuma Tālava pārvaldes priekšnieks ir Ervins Ziplāns. Pārvaldē darbojas līdz arī draudzes mācītājs A. Celms, draudzes priekšnieks A. Bērziņš un draudzes vecākais A. Kaktiņš. Valdes administrātors ir L. Zablovskis, kasieris A.Freimanis un sekretārs A. Amoliņš ar vietnieku O. Zariņu. Tālavas saimniece ir Dzidra Tora. Pagājušā gada apgrozījums bijis 4.554 dol., šo gadu sākot ar 1.314 dol. atlikumu. Lielākais Tālavas veikums pagājušā gadā bijis Notavasagas upes austrumu krasta nostiprināšana, kas draudzei izmaksājis turpat 5.000 dol., no kopējās apm. 14.000 dol. izmaksas, no kuŗas divas trešdaļas sedz Notavasagas upes ielejas aizsardzības pārvalde. Tālavas iebraucamā ceļa izbūves izdevumi bijuši 800 dol.

Arī Austrumu draudzei, kas no trim Toronto luterāņu draudzēm ir mazāka, nākas saskarties ar tām pašām problēmām kā citām mūsu draudzēm, kad jaunākie draudzes locekļi draudzes sarakstos gan skaitās, bet savas saistības nekārto, un viss materālais smagums gulstas gandrīz tikai uz vecāko draudzes locekļu pleciem. Ir cilvēki, kas pēc iesvētīšanas sasniegušī jau 40 mūža gadus, iegavuši atzīstamu turību, bet draudzes materiālās rūpes atstājuši vecākajiem locekļiem, no kuŗiem liela daļa ir jau pensionāri. Jautājums ir, vai šādus saistību nekārtotājus ir kāda nozīme draudzes locekļu sarakstos paturēt tikai tādēļ, lai tie skaitliski izrādītos lielāki. V. S.

DV LONDONAS
mednieku un makšķernieku sekcijas

gadskārtējā Zaķu balle

17. martā pl. 18.30

Ukraiņu zālē, 247 ADELAIDE ST. SOUTH, LONDON, ONT.

Ieeja 7.50 dol., studentiem 4 dol. Vakariņas 7.50 dol., studentiem 4 dol.

Spēlēs Runči.

Sīkāka informācija, zvanot (519) 644-1900.

SV. KATRĪNAS

● Mednieku un makšķernieku kluba rīkotās eksternās žibulēšanas sacīkstes 11. februārī Virdžīnijas līcī pulcināja no 3 klubiem 30 makšķerēšanas sporta entuziastu. Bija visai neizdevīgi laika apstākļi, tādēļ arī lomi bija gauži vāji. Visvairāk asaŗu ieguva rīkotāju klubs, 2.v. Toronto un 3.v. Hamiltona.— Individuāli 1.v. — V. Rozentāls (Sv.Katrīnas), 2.v. A. Audze un 3.v. J. Atmats. Balvas pasniedza sacīkšu vad. P. Odiņš ar pal. R. Truntu. 3 klubu ceļojošo Draudzības kausu uzvarētāju kluba makšķernieku sekc. vad. P. Odiņam pasniedza Toronto kluba priekšn. J. Atmats.

KESVIKA

● Šejienes DV nodaļas makšķerēšanas (žibulēšanas) sacīkstes 5. februārī Simko ezerā norisinājās sevišķi jaukos laika apstākļos, pulcinot vairāk nekā 30 makšķerniekus, DV saimes piederīgos ar ciemiņiem. Laiks bija jauks, bet zivju maz. Lielākais loms krita J. Melderim, par ko viņš arī izpelnījās balvu.

VANKUVERA

● Vankuveras Latviešu Biedrība 25. februārī nosvinēja savas darbības 35 gadu atceri. Dalībnieku skaits bija pāri par 80. Bija gādāts par vakariņām un priecīgu tikšanos.— Svinības ievadīja ar svētbrīdi biedrības goda biedrs māc. K. Avotiņš, uzsvērdams biedrības lielo nozīmi mums šeit svešumā, un lūdza Dieva svētību biedrības turpmākā darbā. Tad runāja biedrības priekšnieks A. Pūpols, kam sekoja apsveikumi. Vašingtonas pavalsts latviešu biedrības priekšnieks apsveicot pasniedza VLB jubilārei aploksni. No Vankuveras DV nodaļas priekšnieks izteica domu, ka vairāk biedrībās jāiesaista jaunatne un nodeva VLB no DV sudraba plāksnīti biedrības karogam. Biedrības goda biedre rakstniece Aizsila Zīlīte — A.Avotiņa apsveicot izteica pateicību biedrībai, ka piemin tos, kam tagad jāiztiek ar vecumdienu vientulību. Bija gādāts, ka biedrības goda biedri varēja būt šinīs svinībās. Viņa dāvināja VLB vienu savu gleznu. No Vankuveras ev. lut. draudzes sveicināja draudzes priekšniece Z. Leimane, dāvinot tautisku svečturi ar degošām svecēm kā simbolu gaismas nešanai tautā. A. Z.

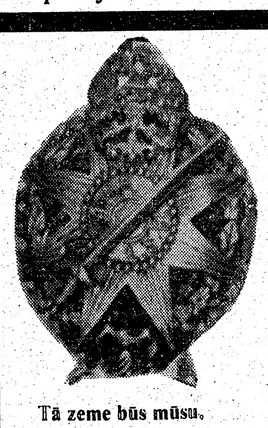

Tā zeme būs mūsu,
Un mūsu tā būs,
Tā latviešu dzimtene
Reiz atkal brīva būs.

Mūžības pulkiem pievienojies mūsu cīņu biedrs

strēlnieks

Voldemārs Šņornieks

dzimis 1894. gada 2. septembrī Latvijā,
miris 1984. gada 4. martā Hamiltonā.

Viņu piemiņā paturēs

Latviešu karaveterānu strēlnieku biedrība Kanadā